

7390

U

Bibl. Jag.

7390

II

7390

II

II
Carl, Michael II
(Dramat)

1911. 10. 10

1911. 10. 10

1
Święt Mirosko II

Gramat historyczny
w piśmie i krac

napiada Marcelina Pulikowska

Czerwice
Kraków Wresin 1899 r.

Osoby dramatu:

Król Między II

Bertram { bracia królewscy.
Jedz

Sychera

Dubrawka

Kolko syn naturalny Międzyka

Bela

Leranka { książęta węgierscy.

Jaszcuk

Arwierik

Dacibóg

Maszan

Islek

Oruyna Piłowska

Zakonnik

V. Petro

Frokop Kapłan pogański.

Kmiecic I, II, III, IV.

Łód, Kapłani, Kmiecic, straż, Oruyna
Piłowska

Akt I ~~###~~ ~~###~~

Scena przedstawia oborną komnatę na zamku królewskim w Poznaniu; w głębi kotłownia; dookoła ~~ściana~~ ^{ściana} bieżą cegła, dębowe tawoy; ściany niewerskone obrazy, makietami.

Scena przez chwilę jest pusta, * — wchodzi Dubrawka prowadząc za rękę Bolesława.
Bolesław Chado, a ojca my przyjadł?
Dubrawka Ojciec i miłościwego króla na niego; — w koronie złoty chado, blask jasności bije od niego... jakby a słońce gorącego tawoy poruszył.

Bolesław (ogryzając się w kłopot) Pięknie tu, matko — ja bym na zamku zostać pragnął.

Dubrawka Pięknie, a w boru naszym piękniej sym. Chata w zielonym stoi gaju, kwiecie tam nowne, kwiecie srebrzyste, ~~na~~ ~~na~~ na barwnym na nas pałacy okrywa, a w górę góry wznowi i ku białym śnieżom i obłokom, wzrostem za nimi goni, patrzy w które, w które leży

~~xxx~~ strom. — Tu koblisce, (praskany na
scianach) ta drogic umisaja bisony, — a u
nas, synku, w koscie zielone drzew gatkic
do choty zagladaj, listkami ich wysypstkuini
przepocz i raduj si miata catemu; Dobrze
sam w koscie drzew, Dobrze.

Bokstawa A gdzie matka nie przychodzi,
Czekamy drago...

Dubrawka przyjdzie, wnet przyjdzie.
Znasz nas do siebie, syna swego w dzieci
pragnie, bo ty syn jego kochany.
(Kochajacy Rychera, spozostreza Dubrawke i Bo-
testawa, na twarzy jej znać obawienie
i walki Hamiona, wreszcie swadymu prze-
mawia glosem.)

Rychera Po co tu przyjecha, czego?

Dubrawka A synem jestem.

Rychera Po co wy tu oboje?

Dubrawka Znasz go krol mlotowicy, dzie-
ci swoje widziec pragned.

Rychera Ciebie znasz? By... bym na

Domica !...

Dubrawka Ja z synem moim przyjeżdżam
pani

Psychera Idź precz, precz — nie kładź domu
mezo mierzędem swoim, — precz ty sama,
precz! — karta zostaw, jeśli byś miała
przywieść go tutaj.

Dubrawka O nie miłościwy Król zawrze
z miłościwym przychodząc karę.

Psychera A ja ci webraniam, ja, psam
madrzonki króla; webraniam — bo dom mój
plagawier sobę, webraniam (wskazuje
na krucyfiks wiszący na ścianie), bo
krzyż ten na ścianie rozpięty wdręga
się na bezecność taką .... Precz z domu te-
go, idź precz, ja Królowa twoja precz
ci idź karę!

Dubrawka Jam miłościwa ....

[Mierko nadchodzi na ostatnie z Towarzystwa
Chary i zwraca się do niej]

Mierko Ja ją tu przyjeżdżam karą; psam

Łą samą drogą na zamek nie kua, mek ma
rodeona matka na przewodnika stary; ja
jej przyjdę kazać, ja je do jej chaty
odprawię.

(Sychora wychodzi i trącając stróżów na Drob. Głównie
Dobrauka (Kłoniąc się do nóg Mieszko) Panie,
... królu mój....

Mieszko... To wy oboje.... Synu mój!

(Proksta oja rżce całuje)

Mieszko Miłujecież ty mnie ojca swego?

Dobrauka Łe wschodem słonka jasnego
asta moji serce, mu panie, żeś dobry ty i
miłowny. Ł mojej pierwszej i malekum brat mo-
jim kochanie dla ciebie, Ł moich sercu na
mego patrzy serce, co tylko dla ciebie na
świecie być może. —

Mieszko Miłujecież mnie oboje?

Dobrauka (spokłada na króla) O! panie!...

Mieszko. Wiem, że, mnie i to, że się nie
wolno, każka mi tamte posłubił; tamte je
syn jest żonę mój... i syn jej prawdziwy

Gdzieś tam... - ale ja was oboj... ja
 Borka... ja Kocham... synu mój (kuli
 go w objęciach).

Jubrawka Pami... prośba i pani, ale mnie
 cię miłować wolno i patrzeć, wocy patrzeć
 troje, i synowi mówić swemu o sobie
 Pami...

Mieszko (po krótkiej przerwie) Jakże
 tam w zagrodzie naszej?

Jubrawka Dobre pami.

Mieszko Zatem czy Jubrawko, abyś miała
 chęć, czy chęć, abyś ty, Królewskiego sy-
 na matka na grodzie Gdeckim osiadła,
 w przyszłym dniu w Królewstwie Bolkowem.

Jubrawka Czyż ja nie mam iść pami?

Mieszko Tam w Gdecku czy ci lepiej będzie.

Jubrawka Pami, miłosciwy pami, ja wola-
 cie pragnę pozostać naszej.

Mieszko Cema?

Jubrawka Pami, - w chacie wśród lasu,
 z synem moim, z myśł o sobie.

Chłopko Kłopotnie & ładnie przyjdzie być
z dziewczyną; jakże im cześć i kosztach dla ciebie.
Dobrawka Nie, nie żał mi & lasu, ... nam
dobrze tam, tak dobrze... Gdy wiosną Bol-
ko młoch będzie dzierżawstwo swoje, lecz
teraz panie, ja go w gaju chować będę, ja
mu więcej tam mieszkać, więcej, nam dobrze,
jażdżę & zamka jakim bogatym, jak w wie-
sicy pańskiej! Panie, nad ~~gmo~~ dachem
młokym pociesz uwolę gniewu, & w wie-
sicy prepiórak gromadka grucha i o pożywieńie
proci, czyżbyś to wszystko wrzucić miała?
Chłopko A jednak Dobrawko wrzucić trzeba.
Ty, słaba niewiasta, sama nie możesz wsta-
nąć w głuchym kostawie borie, bo tam dżiś
ci mogę ruszyć... od których lepiej ci będzie
stała....

Dobrawka Czem mówisz panie?

Młocko Na wrockachach wstygaj się la-
dnie, mówisz, że sadzą oni po nocach, nie
możesz quite sprawować — tegoż chata samotna

stoi, kys' staba, chodzi' mate a toba - waz
by co dawny' siz mogro.

Dubrawka O ludzi tych, panie, nie nam
tego star' siz mi moze, - to nasi ludze,
- nasi. -

Chiesko Kiesz o nich?

Dubrawka Tyxatam, po nocach siz schodzi,
o dawnych gwiazdach czasach -

Chiesko Obzrach starych?

Dubrawka Choc' panie; Kiezni nim mowio
bronia, o grzechach kaze, kokutach; Boze
wielkim, klobego swiat' ciety. Nowy Bóg po
kyni, siny, lecz moze nie ma on czasu kazdemu
in' raje, datajem miednym, pacholkiem ma
tem. A w duzy grobie nie tsknota miedna
za tem co pruxto, za wiarą dawna; nowy
czajem dawny. ! Kiez o nich gwarz ludzie
miedni otoczek co stare pamistaj obiaty,
tamtych, starym skladane Bogom -

Chiesko I nic nie pomozdy oja mego woz
kuzgo czyny, - woli jego Kisz juz petnie

nie chcą...

Subrawa Nie karm ich panie, im ile, ile
bardzo, — oni głodno nie mogą wypiewać
modlitwy ni skarży, krzyc' się muszą po
jaskrach, by ich królewskie nie dosięgło oko.
Młodzi Młode oko — ono wśród własnych
ludzi winowajców nie szuka; dokąd nas
szeroko, szeroko rozciąsnęli się wrogowie i patrzy
Karol, a śmiecha, rychno bi je król polski
spódną bezpamiętną, — wtedy pierwszy dzień
moji gaonęć ka sobie, nad mój uprowa-
dzać w niewolę, a czołę mi zdymać koronę.
Korona, szyszka, złota, po ojcu odziedziczona.
Krochylam ją na skronie, by z wami iść
ludzie moi, bracia moi, na czele stawać we
zrem i przed wrogiem bronić! Moje oko
wśród nieprzyjaciół tych ludzi i szuka,
moje ramię ka nim się z mieczem wyciąga
i idź na nich, z imiem moim polskim
idź...

Subrawa Tys' dobry panie.

Mieszko Cyna mi chwaja na ładu słowice,
z nim krew słowiańska pynie, - prości
jednej od wroga nie wzięt...

Jabrawka Panie, ka swoim w miu i we
moim serce bji.

Chiesko Ję' syna, ite' Dubawko... Gdy
wam ^{tak} w borze dobre, ostanieć, tak, ostanieć,
lecz jeśli cokolwiek grozić mogło do
specja i₃ schronieć...

Subrawka Potrawiam cię panie mój (do
syna) Bołku, ojca swego i króla dobru
uścisk słowem, niech mu słońce jak najwiecej
na każdym dopisuje kroka.

(Boltko ojiu do kolu pruyfide, vede mu
sady — vyhodky)

(Chienko zostaje sam, po matce chwili
wchodzi Jędrzej)

Jacobus Broth, o kółu mitoseiwy!

Opisano i zapisano, nowiny mi miewaie ja
kowi, moia, mied stycza.

Jacób Pami, że ci bardzo miło wreszcie

Przecz Jak miż tak tego spotkać może?
Jacób Pamięć od śliskich twórców cię
wzięta ^{ci} z krynidek spotkała ^{przecz}

Przecz Przecz jaś-

Jacób Twoi bracia....

Przecz Jak tedy?...

Jacób Bracia twoi Bekbraim i Odo
umyśli przeciwko sobie knować;

Przecz Bekbraim i Odo?...

Jacób Omi królu miłośnicy

Przecz Ktoż wieści maż takie? Jacób,
wzierny mój sędzi i przyjacielu, bacz, abyś
leżko krynidek podzielił na braci moich
nie rzucał, bo oni - to bracia moja, ^{przecz}
wzię na mnie samego oszczerstwa młota.

Jacób Królu miłośniku, krodownika naroda,
nie rzucaj na mnie spotkać krynidek
okiem; jeśli ci pamięć donosi o tem co wdał
serce moje krowo rani - czyż ^{przecz} abyś
Ty radz enał, ratunek dał przeciw mójemu
fałsom co nas zabić chce. - Na nam i dę.

starej myśli. - ~~Adama~~, O śmierci już
wielkiego sędziego Łęgo - wziętą jak baszta
z kruczym patrzył okiem na rzędy łupów
Łęgo ich, że ty na górze wiołydas korony, a
ciężko cię na bratę po sobie nakładają.
A potem naradziło ci sąsiedawo wojennej,
gdyś by wśród Łęgowi plemienia i Mienickim
Krajem poróżni i kowię nakładają imię swoje.
A im tak było, że nie ich wdać nakładają
z postachem wykładają rycerz, że nie ich
pokarów składają wojowników drugiemu.
Oni z sobą tego aradziła się rada. Do
cechów edać porębi, porębi, by im w oba
koniach ciężko wspomógł panie. Największej
sły ich zomiec przez dno im naradko po
wiedziat, nie kładła on panie, ani nagro-
dz chwałę rycerz, - on do Boga, brat Łęgo,
nie naradziła się rycerz, bo dxiworym mu
kroćwicz ułożoną postać. Przez kęś
złoty, że imię z kęśwaniem poję-
sły, - ja to panie z ciężko jętem, ~~nie~~

Sam w samotności bogactwom zabawie, co
Ciebie wolałeś Psychera).

Psychera Poczuj się! Kładę ci — tej nado,
Twój kraj, prawo wreszcie mam na
sobie, ja, Kościelną dom twój.

Mieszko Psychera, ciębie już na konie.

Psychera (wzruszenie) Mnie już — a
jako, a — ta — przychodzi na ramię
za rękę twój.

Mieszko Bona wiścię pragnętem — on
przedem jest synem moim, miłości ma
konie w status.

Psychera ... Przedem — ten kraj —
Kart. (Innego syna masz teraz, prawie
Jeszcze, jedynego dziecka Karola-Nazimie
rea. Ten bez grzechu narodzony.

Mieszko Już mówię imaczej, lecz i tańca
jest synem moim i twój los kraj, ja,
ojciec.

Psychera Przywiązadeś mi wierność, gdy

przebyłem u dworu wielkich ojców moich,
gdy przebywałem tu do wielkiego króla,
do tych ludzi wielkich, do tych wielkich pro-
staków, ja, cesarowej siostra młoda;
ojcyna moja daleko, wierz moje serce tutaj,
prawa mi wykradają moje. Kto, kto,
któ podły, nieważno jeszcze przy pogrzebie,
których przodkowie moi na równi u Łowczy
podawali władzę.

Przycho do chłopców kamień, strasznie nasie-
mi słowiańskich ojców moich, ja iść od
nich, twój syn tak krew ma w żyłach.

Przycho do kamienia? Czy ja sama sta-
ję, niebierzem niewiasta jestem? Starzy
są i stać mi się, — duma jestem,
— i z was mił mi się być nie chce,
lecz prawdy stoma myślenie u siebie mam,
prawdy, ja pójść ona z braci mojej
w księgi święte i zakon jest. I zbrodni
Chcę ci służyć, wierności dochowuję sobie.
Wakary księstwa mego wyprowadzam, i czy

„I tu ożył, w sercu wstał, tak ożył,
i głowę wznosił, nos i kark
wysokim, przodków moich obciąż.”

Chłopek „Nie kmiś tak ród, z którego
wyszłaś, kci i ty na pokój oia mego wyle-
ni; chwata jego świat cały obiega, ojciec
swój tu i cesarz miński skcił go jedynako.

Chłopek „I, czemuś ty miłobobny do niego.
Chłopek „Chwata wciś za cemu, a morie,
kostachaj Ryckiego, morie nie nam jedyn
winić. Chłopyciś bci bci ~~chwata~~
osaczy to kraj nasz. Bronię ciś, nie, bo-
miz i pokonać potrafisz, — ale, Ryck-
ko ciś straszniejci wrogowie staje prze-
demne. . . . Bekwaim i do Tęczyś ciś
chci z cesarzem i władą, kdradę tak miś
podejść, abym spasił ciś ojcowtę iu
oddad.”

Ryckiego „Bekwaim i do?”

Chłopek „Ojci twoj braciś, synowie
ojca mego.”

Sychera Coż uczynić kamyślesz?

Miesko Ja ..... z kraju ich wygnam.

Sychera Dajcie łnoj! tam co mu sskodzie
chcieli oczy wytupić karam.

Miesko Ja wygnam braci.

Sychera Ryj jelo mniemasz. (ko chwili).

Boarz mniemski sprawid wyjm jist — on
korywody mi dopaici sadnej; — prawos
Łakon kory n niego tądaz.

(Wchodzi Bexbrain i Odr. Miesko spoj-
głęda na nich chwile z wyrzutem, milczy,
potem mówi:)

Miesko Wy .... idrający...

Bexbrain Co mówisz bracie, kwardes' aas
do sie przed siebie?

Miesko Łwatem; Własnymi oczyma
ujrść chciałem tych co swojej kwar; swo-
jigo pręmienia zaguby bragnę!

Bexbrain i Odr. Jidnoresnić! Drem podwied
czego zędasz od nas?

Miesko Ąm kłajnie obydwaj, woryskko

meni, nie pomocy królewskiej mi obłąda.
Ktoż wszystko, z cesarzem się kłócić,
król wstąpić i mnie króla wstąpić nie,
mnieć się wydać chceć. Cesarz mnieć się,
paż u niego miotu nam szukać, u
niego o sprawiedliwość się modlić, u niego,
u kato. Ktoż nam jest, nam, łochić się
plemieniu, kato od najdawniejszych czasów,
- da nas i cady braci naszej. - Szukajcie,
szukajcie pomocy u niego, da wam szukać
na drzy, łochić się na nogi i przed sobą
swoją poprowadzić, abyć się mu z narodem
kato podłonić. Bo on chce tego, bo
sercem całym pragnie ukoryć, i zgnać,
i zwinąć nas wszystkich, wszystkich
co od tej strony Łochić się. Oni tam
psu swój Tomaszowski narywać mi-
ni, oni u siebie łochić się kato, a psu
psu - aby na nas mieć gotowe, w nie,
wół braci, kato more koryć i a nogę nas
koryć swoich. - Oni, gdy w walce

Kryją miód przed sobą, nas, nas chcą na
Kryżu tym rozpiąć. Oni nas mówią mi-
nistrkami swymi, oni chcą nas na ed-
uację przesłać swoje. — To nich słuchaj
do ich cesarza, co agas, nasza ma na myśli.
Zdrój, o zdrój, zaprawiający rodu wstającego.
— Ty Berekramie od pacholstwa nieawstaj
dążyć mi nie tyko, ty obcy nam, ty nie
mój, swoją matką mi z naszego kraju, ale
ty Ołnie młody bracie mój. Ciemas i
ty do zdrady przystąpiłeś, ciamas i ty kre-
ciwko mnie i narodził swemu miłemu,
ciamas ?!

(Oto miłemu w ziemie wpatrzony)

Berekramie Ciemie ty jesteś, co nam zdradę
i zaprawiłś w ocy ~~miłemu~~ ? Ciemie ty
przymierzysz się do Korony i państwa.
Ołnie, ty wydarł, mnie, co nam sta-
wiśtwo moje. Ja z Królewskiego Dora
Androny, Starszy Wroblego syn. Ołnie
siedz miły umowanie i wdadza. Od chło-

Świecia małego wydrzeć mi je chciałeś.
Tak iś, jak widziałem pedraśes' ku opom
mo sercu, żeby sobie tylko taki' zastaw
sić' państwo. Dobrym, ryceńskim ciż
zwano, bo ja wiem co dobroć ku sercu
tę. Alie ugnieć' chciałeś, przy mnie
bez spary stać, to widziałeś, że mnie
tętem wresztem obstrucano. O krótkim
kwaś' mnie na zamku oia, a ciębie' dobrym
i' podłom ci' b' i' jako przyordunum' fann.
Cate ugnieć' w blasku chciałeś, a mnie
wolno było tylko ugnieć' ciż' bratem Alie
skłommu! — Trachaj' t' wydrzeć' mi
sion i' koronę, ale ty na nim siedzieć
nie będziesz, nie będziesz, sdygrysz!
Poch' i' ty ty po pałacowych stopniach
i' dnie, gdy w pałacu ciż' stoisz kró-
lewski — a ja, ja w procecie sdygry
stoisz stoż — mnie na ocy noc scho-
dzi, mnie w procecie stoisz coo', na
serce chwytę, żeby ciż' zaciskać' z sdygry

~~Psa — jak psa~~ ^{Zacznij pisać,} psacz z dziećmi
~~Mieśko~~ ^{Kto tu pisze,} na wście-
psach — ^{mają} nie Raka mają.

Mójko Matieju padu, ta ziemia moja, z 10
Łojewskiej moja —

Chciesz Prez! — Jakiś, ^{zawiesz}
tych (wezwani wchodzi) — sto
graci mied obywat z kupa wygania
prez mied z sera nocie, na

wychodząc odprowadzić granic, -- może
czy nie masz mił przyjaciel, idź pod dach
swoj -- przez z nim --

Bertram Król i Chłopek i ten
twoj rodzony, młody król wrócił, o
przyjacieli upominamy nas -- a nie
z gotem przyjdzie ci domem, z królem
i pożogę --

(~~Wyceda~~ olaczają braci Królewski i wykrzaku
Graj ił. i korotaj na scenie Lychera i Chłopa).

Lychera Twój ojciec wrogów swoich osłabił
Krań -- twoi stryjowie nie mieli nie,
nawisici Bertrama.

Chłopek (milczy)

Lychera Jego stracił się, stracił, on
zemsty chce -- a cesarz sam potęgi
(zabawa śladu).

12
ack

1
2

3
4

wa

loj.

isc

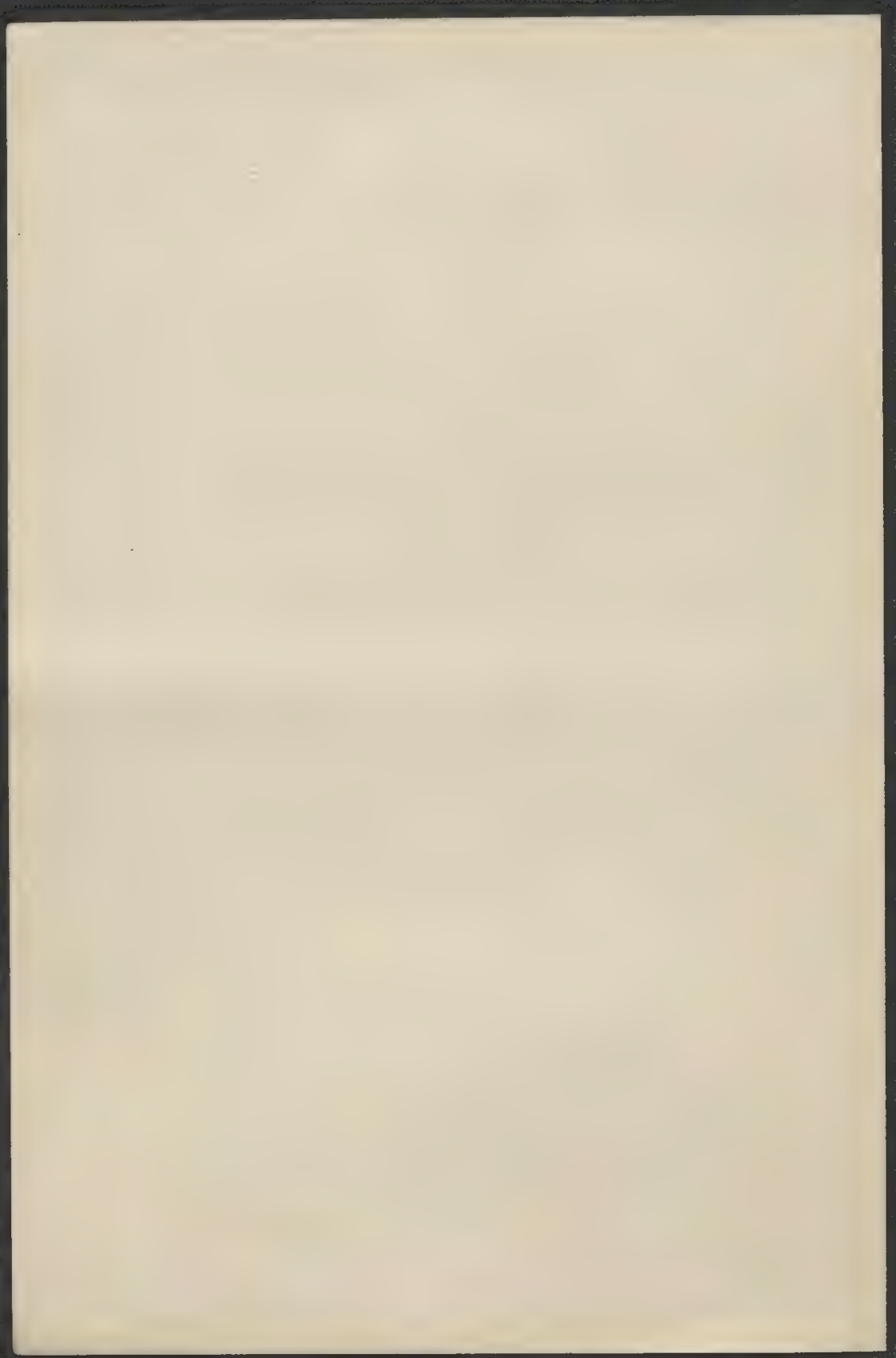
er

10
ray

1

-

.

Chor. II ~~Chor. I~~ ~~Chor. II~~

[Chor, uroczyście w ście; — Hos oliaony
kamieni, opaniska kate sz dy mięce. Pro
mada kmiści i kaptanów, łogaiński ceta
na na mawadz].

Chor. I Choroły! ach swobody chcemy
takiej, jaka nam w dachach miękkać może!
jak miche, co szumi und druwami gajów,
jak płak, co nad ziemię wydzia, jak
gwiazda, co nad nami bisi w prostworu — ta
cy wolni być chcemy? Hosi nam, woli!
niech kod stopni nie czujemy ziemi,
niech w dal młyniey, w dal, gdzie wazy
kich kresów brak! Bex Jeta nam iść!
Hosi nam! — Gła mo' wolnu! my nad
sobę pątky cnie nie chcemy! —

^{Gła nie chce, mawia}
H wazy gła wazy weselna mińska piśni, Ho
kocha się — niech skwina! Gła wca sa
dość bix, weselom serce Joga, i w skowu
tany nogi koda! — i piśni, weselnej k
gnieny piśni! Choroły my, płaki

my, wolni my! Chci' da nas kade i' tuda,
'nie da nas zabicie wrogi! Co chcemy
— rozumi' nam! Oby my pany, my sibi
kroć jidone! I' kadnij' nie chcemy naprawy
na dobre naszy! Otkaze' nam w dal; — wda-
re spiewem, młazę, z wielkim sercem
młazę! — Młody my młodziuśny, kad
my wolny! wolny! —

Oby, dżoz, naci, ach młodziuśny chęć w ziemie,
w ciem, ciem, smutne ziemie! Kuc' z nie,
potęczyć na wieki! Chęć na nas, kodyz-
i' stonie i' roznem obliczają swoim, że
nie oddamy oprieć się ich mocy, potędre
ich i' młodziuśny! Zabrati' nas,
młodziuśny naci, wyci' swym! Głowy
nasze ku stopom chęć chęć swoim,
dłoni do podłogi daj i' chęć biagać
młodziuśny, i' z kłó, i' ^{z kłó} ~~z kłó~~ — Chęć nas
złamanie chęć swym, uzirować się
z dawnych dni młodziuśny i' mówić nam:
oto my pany, oto my, was bexerlingach

na swoj komiedkiem taszi, naszej
 aloczym kwi i w merych brach pere
 gładac' sz' b'okiem! — Oni na kce nasze
 silne a wolne kaptany w'oryc' chęz, i w kę
 tak wiec', co imich wiec' trogach, po
 swoich dziechach, gdzie nam stopy na
 setrych skrawisz sz' kamienach, gdzie
 nas bręczyć b'okie g'rod, gdzie nas pra
 gniemie spali; — tam chęz nas
 wiec', nas, co id'z nie knali u'adnyh,
 a oprzeckien skli, w bexmias skli,
 ze w tamtą wolę skli! —

Jak bebkaj'se ~~knaj'se~~ a gadz o'asery
 mas w'odo. Ocy w'nas swoje wz'ome
 ukwili, w moc swoj w'zili, i sk'otani
 s'iekim ozarny ciata nasze, aby na
 tamte w'lec nas drozi, gdzie m'iech ka
 bol, i tra, i swotady kres! — A p'ierwi
 nam w'zryc' chęz takdy okrzyk we
 zelny, z myśli w'znać w'pommieniu da
 wne, i dawne wiary, i dawne kochania

— i ucywici nas maslowymi jarkte klanie
nie przy drodze. —

Idmyte sie mis? — Ma ponowienie, na
bol, na smierci dany? — Fox my zyc'che
my, woli chcemy, skrzescia chcemy! Ma sie
~~nie skrzescia~~, gdy je imi maza, krescia,
do nasrem byto owo, miedziemy je, xyle
w niem, niymu zyc' dale! — krescia nam,
sronca, woli, swobody! — Olic chcemy post,
kajdany prece, — wstolica nam mknac
berkiesm dale, w sronca nam mknac go
recy tar! Ma nas, Ma nas jasne promie
nie, Ma nas, Ma nas sieka' gajow: tek
Ma nas swoboda bez troski dala, Ma nas
skrzescia bogate uwoje!

Kmiec II Swobody! Dawnych chcemy
zwyczajow; nie chcemy pednic' stroy, ani
dany uosic' sadnej; — nie chcemy wyja
sac' trod' pniekich, na ucxy ich i' nie
siady mied' dobytek krowany.

Kmiec III Olic chcemy synow naszych.

ter koica.

nie na baj z Chemicami, nie chcemy,
by ginęli martwie — zbroje nowe i fortece
tycerstwo. Tupa nam nie daje, niewolun
ki rozpnie sobie broń — a praw nasza
tępa na polach biew.

Wniec IV Nie chcemy dzięzić cię psacie
czarnym kuziom, ani ich kuzię tuż. Zwać
Oby nam sz, mowy nie kazać nasze; a tylko
krzyż obijając w ziemi i modlić się kade,
a za grzechy przebaczania obagać! Jakiś
winy nasze, po co nam polata, po co kony
sz przed nim i taki prawić ich wielkiego bog.
— Ojciec bogi wiecie, czego nam traba, na-
szre bogi wszędzie: w chatach naszych i ga-
lach, i pominach ziemnych! Do ich ko-
ga daleko — w mrowianych miśniku dro-
wach! Mówię, że on także w krzyżu żyje!
Nie prawda, — porzucił my i spalił
krzyż mi jeben, a żadna z niego nie u-
stała się, co moc by odebrada nasze!
Ten bog — Chemiców bog, on nie wie

Przy nam brach, spiewów naszych nie
i Tacki, obdat nie przyjmaj; - obcy
nam - Chinców Bóg!

Głosy i naszych wroćmy Bogów i
do swobody naszej!

(On scenę wchodzi kapitan Prokop)

Głosy Ty prowadź! Ty składaj bogom
ofiary i creć ^{im} wróc' nasze.

Prokop Ohe ja, a Radegast, wielki
Radegast & Petry - Bóg Bedarów i
wszystkich Słowian wielki Bóg - powe-
dzieć was!

Głosy Na dawnej wiare, na przodków
obyczajach!

Prokop Powiedzieć was! & Petry powe-
dzieć! Od was skrzypów kłosek,
od was, którym wyletek bierz, a święty
nie poniekornie, od was, którym za
kłamstwo wypaść wiarę naszą, wasze
Bogi i rody - od was pośredem do
Boga, co stał na Słowian ciele i bracie

14
1
pywiół nare z niewoli i ter! —

Bóg wielki dadek, Bóg moim, dobry
Bóg! — Na mimm srodem pytae, co cugu
sam, jak troki, jak tole zakonierze! —

Kmieć II Co reko, co reko wielki Bóg?

Prokop Reko: do tuda swego idę, i na
nrocyska, na starem — — moddy winies do
Bogów, a potem wróży cyu; — w kłó
stomę upadną białe koci — tam idę,
tam przyjdzie męz, co wielkich doda
ci, tam przyjdzie męz, którego zwolę
sam!

Głosy Chodny się!

Głosy Obak Bogom umiesć!

Głosy Chodny się!

Kmieć I O naszych Bogów, do na
szych wia, do cici wróćmy naszej!

Prokop wuły, Prokopie — moddy
wmes i weryetkim mow, jak Bogi
accie nam!

Prokop Gajom, i t. tam, i reko —

i niebu jasnemu cresć!

Głosy Cresć!

Prokop Cresć s wż tym dębem, cresć s wż tym
dębem, cresć s tym co z chat płynę na
srych, cresć jasności dnia i noccy ciemności!

Głosy Cresć!

Haj Prokop Rozmawiały aż wszystkie wrony
na słońcu, i w górę płynę — to Boga
mnie idę, Boga, miotry sime. Wiatr
wien — obłokami goni białym, po nad
dramą, idzie wysoko i liśćmi i ok mowa
sreptem gąszi; kwiatów, i traw! Wiatry
mora, świat-świat Bóg nasz! a wst
ki Bóg!

Głosy Kiełki Bóg!

Prokop Ty nas wez, Ty nas z sobą wez
Do chat przychodźcie naszych i gorących
z nami, a gdy ogień zgaśnie w kominiach,
gdy chleba zabraknie — przyjdź, jedacz
nad nami! Tyś dobry Bóg, ludu ciś
go zół, Tyś dobry Bóg!

Głosy Twoje, Dobry Boże!
 Prokop Ojca Kości, koch, ogniem ^{przebiega}
 cały! Pożre gorące, blaski, świat — to świat
 Twój! Ojcie! doznawam okrucieństwa i niewa-
 na ziemi, spochwił się, a gdy zamknę się przez
 powieki — gwiazdy zapalają, tamże uścisną
 nad nami, w ogniskach mnogich wprowadzą
 nas przebywać. Ojcie! słoneczny, jasny,
 światłany Ojcie! daj nam gorące pro-
 miennie, i ciepło, i światło, i ciepło, i światło
 w ciemnym świecie, w ciemnym świecie, a
 w duszy nam zapalają radość, a świat ~~gdy~~
 gorące nastąpi. Ojcie! Twój, Twój gor-
 ce świat! ^{Wszystko} wtedy najpiękniej, i kocham
 nas najpiękniej, i ofiarę ciędam, bo kocham
 Ciebie moich nieszczęśliwych, i w stokrotnym
 rozkwicie się kwiecie, i w zieleni drzew
 wszystkich, i w dniu jasnym co stworzy-
 swe przezi wstawa. Ojcie! Kości, Ojcie!
 gorące, światło, promienie! — Ojcie!
 świat cały ziemi pokazuje, — by Ojcie!

mówić nam, u siebie, u wrócić, wrócić.
Skrył się w śnieg i w lodów poranna
i jasnym choć zimnym patrzył na nasz
okiem. - Jęliśmy wicher naskradając chmura
starych gromady i skrył choć ciębie Ojca,
Ojca wielki, ale i po przez chmury wstępną
swoją ręką na nas. - Ojca! Ojca nas,
Ojca nas promienie. wybaczyć swoje, Ojca nas
i nie dążyć, Ojca wielki i, pokój, a moją
a kój! Łaski swojej nam daj, pomoc
daj, przed wrogiem daj Ojca! Ojca! Ojca
Głowy Pomocy chcemy twój Ojca ^{promienie} ~~niechcącej~~
Prokop Marzanna! Marzanna! gdy tydzień
nasz kresu dobiega - korychadzie po nas
i wszystkie i skry w surowy słońce dla
ciębie bierze, do swego garnuszka Tona.
Ty z napiętego Taku na wroga spazędasz,
w osłupie, w ostrym miecza zważeniu
miękkanie sobie obierasz, - w zimno grzywa
cxi jądzie, w ziele łojcem, piorunowej
sile, ognia żare! - Pomocy swojej,

3
pomocy chcemy, - z nami bądź, boe dary swoje
nimy skłó, - z nami bądź, boe siły swoje
odwróć do nas! Maryanna! Maryanna!
wielkie ci' kniesiem ofiary, uborę ci' dany
krednięgo, miódów białych, jagużta białe.
Krw' uciekasz - z wrogów ci' uawrych ubory
i przy objatach swoje groźne nimy wyfa-
minac' będzie. Maryanna! Maryanna!
Grozy Maryanna, Maryanna! Śmieci' śmieci'
Przodop Maryatki Bozi cześć' tobie wielki
Jesse składaję, my z bogami uciekasz dary
niesiemy tobie. Maryatko białe: najdyfinał
Kwiaty swoje są, najdyfinał wody - swoje
są - świat swój cały, - my swoi, - losy
nasze w dłoń opiekunęcej pojmiemy i' wieść
nas, od wrogów chowaj, od złego chowaj!
Jesse, Jesse, nimy swoje ze cześć' i' stra-
chem nasza stawisz nasza, Jesse, Jesse
serca nam daję przed wielkością swoją
Grozy Jesse, Jesse Boze wielki.
Przodop Kupada, tada, Kupada, tada

Kapada, rada, kolada!
Głosy Kapada, rada, Kapada, rada,
Kapada, rada, kolada!

[Prokop ^{ziewając} rzuca przed siebie kilka białych
kości — wyetknie one rozpraszając się
wokoło]

Głosy W którą stronę iść nam teraz,
co z tego wywiędzie?

Prokop [zamyślony] W którą stronę? — Chy-
nie, nie wiem; — Przed siebie waciwem
kości — wzięty się — gdzieś iść,
gdzieś nam iść, Bozi nasze gdzie
iść? —

Głosy Bozi wskazać miady, ~~W którą~~
Stronę po zbawę iść mamy.

Prokop Przed siebie waciwem kości —
— wzięty się!

Głosy Zbawcy chcemy, daj go!

Prokop Bozi dać nie chcimy, Bozi
wskazać nie chcimy!

Głosy My exorcism sercem Bogów sta-

orli, ofiary zaisiem Bogi ubawaz ~~nas~~
Gras miny Radegast konoc da .!

Protok. ⁴ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷

Kmieć II - Pien - tam w dali; ze swiatem
z Bogiem i z Nim!

Groby Abawca ixuic

Prokop Adie?

Prok. Kmic' II W tamtej stronie, są:
dąb, wierzba, wierzba wierzby! —

Gray Hair, white —

W tej scenie widać, że pochodzący z tego czasu ukazanie się Bertranda, przybiera się do gromady stojącej na proscenium.

Imię T Bertramu, wyznany królestwu
Bertramu Anacimie?

Kimie IV Proszę go wziąć, Onimioś czeka
wiedzieć na nas, Zgubę naszej chęci!

Perbrami ja ważej pragnęć zły? Wiesz
ja tak wasz!

Smieć T La couda wygnany.

Bertram Miles! ja pan laeig - f.

Kmieć IV x^y panami krece my wolt chcemy.
Berbruin Koli? Koli; swobody chcecie -,
damy im chacie bogów, — dam je trawie, ja
je nam dam [pr. krotkiej chwili na myslenie]. „A nam swobody tam,

Горы Лѣтъ-онъ, Беспримъ, "вободѣ" да!
 "мнѣ" II Беспримъ, и слава намъ
 Горы Беспримъ слава, надеждъ намъ
 го да, Бози дады!

Prokop Chci na jeho stromě kosiť padly.
Beřbavín Chci na mojem stromě? Kto kosiť
tracáš, kto nam vracat' karas'?

Kmiec II Prokop w świątyni na Betlejem,
Kadgaet mości się Karad i Kodes rucac, -- gdzie
padną, stamtąd przyjdzie ten, co nas ku
swobodzie poprowadzi dawnej; ku zwycięzcom
naszym i ku przeklętym wroгам!

Bertram & Long strong Robt party?

Przekop Bracławem je przed siebie — smy-
pany i wkoło! Bogi! czyjże nie wskazały im:

Bertram (porob & namyślen) Coży pały sz...
... nie wy nie wiecie, kto was powieść zdoła?

Prokop Nie wiemy, Bóg wskazać nie chciał.
Bertram Nieprawda, wskazał Bóg, bracie
kto prowadzić was będzie

Grosz Kto, mów?

Bertram Ja, ja was powiodę. Kości
wołają pały, a zadowolę nie zadowolę sz strony,
— Bóg chciał, bym przyprowadził sam, sam wy-
rzekł, że wieść was będę.

Kmiec IV On z kraju, z dwiedziestu za zdra-
dę wyznany

Prokop Kości nie w jego pały strony.

Bertram Trachajcie, wszyscy umie trachajcie.
Przywiedem, abym was z pał wydrat. Ja
sam dam swobodę, ja! Wiedzą wam bracie
mój (ironicznie) król, Chcielibyście, że,
— on teraz Chcielibyście was wydać!

Kmiec I Nieprawda, on z Wincem Rowan
Bóg pały.

Bertram A strąć, bracie pały pały.

cyserau, kto w niewoli odda cesarowi? Pokój
zawarł Miurko, więc pokój! — a tyś wolał
na kraj wstąpić na kaidany szarad! Takiego
macie króla!

Kmic' IV Ma Mienca nas prowadzi; Mienca bije
Berberian Biji? — Teraz bré' przestanie;
wszystkich was Miencom wyda, wszystkich
z cesarzem chce w zgodzie być, boi się, że mu
wzajemnie na cwiérce rozdą. A to król,
koronę złotą nosi, — wstąpił wielkiy chce
nad swoim ludem. — Mienców do pomocy
wezwie — nam wszystkim rodzinie bierze.

Kmic' I Kojownik Miurko, z cesarzem
walczył, kraj białe zdobył, Kowian przed
Miencom ochraniał.

Berberian gdzie zdobył? a gdzie dawne
druśnictwo jego? Kwant Pomore zabrad,
cesarz Tuycerau w niewoli tryma, — ten
[wskazuje na wschód] Grody przez Kolsk
zdobyte Ruski oddadł kiej. Dzielny
wasz Miurko, wielki król! Mnie

- Skorożem, braku kiednicstwo wydał, a
 wrogom je dał. — On wszystkie was w
 mienieckie wdał. — Swobody chcecie? — Wę-
 ka was powięzł i karę stańce sypać naokoło
 grodów, ognie karku przed batnym pa-
 chołkiem mienieckim, ot, za te Węgie wda-
 sy karęć was będzie i pami słowianstwie
 żwac! — Żeby was wybijać karę, i chnieć
 słych postów odprawiać mi chcecie, krew
 was żbrozy wdała, a stępcami grodów
 i miech rozprawać będzie — Takie swobode
 wada. — To tej was chwyci powieć sw-
 body. — on wasz kuc i kół, w pałacu
 Chodci, on wie czego wam brada, on o was
 wa, jak wrony ojciec wa! — Jęć je go zwan-
 o, znan! — Pan wasz Mienko pan!
Imię! — Pan nie chcemy, równi my
 wszyscy równi!

Bezbrani równi? — Skorożem Mienko
 nam jak wicher liściem jesiennym wada?
 Cemu, gdy wojny chce, synów wam bierze,

13
Bertram Księżu ję; Królu, Królu, co was
guzbi - wy zguzbieć sami; Król nasz Król
chce - jego weźcie krew!

Głosy Śmierci mówią, Śmierci Królowi?

Bertram O zdyby i Śmierci? - Oni wartki
Śmierci, kto lud swój wydać wrogowi? Oni
wartki Śmierci, kto Rękawicę chce Królowi
dać, kto dobrowolnie cesarzowi bracie wro-
ga, dający w łódce składa, kto ~~go~~
^{przechodzi} nie umie składa wdranych, kogo nie
się straci ~~nie~~ pogranicza, przed którym
strachu żaden z szlachty nie ma?

Śmierć II Jęcie wzięć, krew przebieć? ^{jak} ^{głosy} ^{na} ^o ^{Śmierci}
Oniako nasz, nasz, ~~Śmierci~~ nasz, Król
nasz ^{przechodzi} ^{nie} ^{umie}.

Bertram Lepiej by nam bez takiego było
Króla. Onego, innego brata, by swoboda
wzięta nasza. -- Gdy tego nie stanie tuaj-
ściu sami prawego tomu dźwiedzić.

Ja tuaj Chrobrego syn, starszy syn,
ja lud kocham polski, ja szlachę, ja

hoda chci!

Kmieć I z Chmiecem, z wrogiem bratades'
się naszywa, za zdradę wyznali ciebie!

Kmieć IV O pacholcia się pomnę, dla nas,
dla nas kmieci serca nie miękły. Tyś ma-
ty był — a brufki syna na smierć skato-
wales. — Pomnę, krwi straga z ust mu się
kła, rory na wręczach wybiegły, — a
z gardła już się brufk śladem wydobyc nie
mógł! Ty biłeś go pięciora, i pięciora nogami
trądownać chciałeś! — aż się mocz odcisnął
do ciada krowawego.

Perbrania. Ja, ja srogi byłem? — Mnie
— zawiść miała, ciężko zawiść! Choji
serce, moji serce sprawiedliwość ma. —

Z Chmiecem się nie bratadłem, nieprawda,
to Kozł, brat Ływy Chmiec ko zdradę
mnie norywił, z Świdnicka wyznał, pod-
ał cxi! Nieprawda wszystko! Ja, ja
go znam — na zguby cxi wszystkiego,
wszystkiego! — Ja mnie zgabił, was

[illegible]

Story is new!

Próbuję ale mam...
Próbować ale, — a ^{wszak} ~~jednak~~ lepiej być może!
Czyż tego nie stane — swoboda wroci do was.
Próbuję II Jakże nam je?

Wierzę Pan, ja swobodę Pan! (Ktoż
nie będzie sprawował, dzień wczoraj
zic, przed Niemcem, przed wrogiem Chłopi
nas będą.

Римъ 15 Явное Члену Церкви Кого, ио Давидъ
всѣхъ изгнанныхъ.

Bezbramne Księżę, gdy tego króla nie stanie,
a królem ja będę i Księżę cię zatroszczę; spój
Dajcie Bogom objawy, zchodźcie tuż na urocz.

czekać — ja tuś to was na święte przy-
radam obrzuty, ja wam wolę dam — !

Ofc Kmicie II a Chrześcijańskie, wiek bez-
nam. przewodzi.

Perbrani Precz mówicie, a kłóć z was Kwi-
m młodych podziw

Ofc Kmicie II Owa wygnanie wiek idzie, w daleko was

Perbrani Wroci, z wygnania wrócić można.

Kmicie III Kwi nie chcecie jego, wiek tyj,
zdat id was wiek tyj.

Perbrani Ty smiesz jego nie chcesz, lecz
cały pragnie jej lud !

(Lud miły).

Perbrani Tacyż wy : owce słabe, str-
ony wam kij pastora ?

(Lud miły).

Perbrani Boicie się pamioty bogów ? Kwi
nie strach — Chrześcija nie strach wasi Bogi.

(Lud miły).

Perbrani Skokodo króla niema strach

- na granice je wyjeżdżać — tam takie konie
 jeździć, do Między Brzemi... O! z zachodnich
 grobów pomoc nam przyniesie! — (po chwili)
 — tam comesowie Chłopa nie chcą, ani
 się chcą z nami, — oni mnie kują,
 — oni mnie na kosa pragną.

(świat miły)

Rexbrun Chłopy? Ha głucho, głucho,
 lud, — starabylbyście wszystkie pięty wasze,
 a cenę swobody, byłaby krew — jedyne
 kłopot!

Książę III Książę przebiega nie chcemy, staro-
 buda nam, wszystkie wola. Chłope-
 my Chłopa — jak nam, niech Chłopa
 od nas oddalicie!

Książę II Rexbrun wola nam odda — niech
 królem będzie, wyznaczenie Chłopa.
Przez Przez z Chłopa, przez!
 (zastawa spada).

Okcja rozegrywa się ~~na terenie~~ ~~na terenie~~ ~~na terenie~~
w Pradze.

(Cena przedstawia obszerne, kolekcyjne i rz. kamienię na wyczenie — w oknach refektarja krasy; gotowa wieczerza, ~~umie~~ świeża baganka oświeca i rz. Mięsko w 95₂ solnej pogrzebony zadumie siodeł samoty, po chwili wchodzi Dzieniok)

Meisako, (nie widzi' wchodzącego znowu
po chwili, aby sprawę ułożającą się kono-
jiz mówi: Syraci' to Dziewczka?

Quercus 7a miłościwy owoc.

Chlebo (złoty) i na służbę spozycy

Trübsal. Na křišťal chodícím, jazyka dvanáct
Chcím.

Chcím.
Mieszko ~~Co~~ ~~z~~ ~~Przewid~~ ~~fu~~ ~~tu~~ ^y ~~Co~~ ~~z~~ ~~pry~~
z tego?

Quercus Krak nam wiedziec' trzeba, co
~~tu~~ zamiast ten pies Ułanek (^{z gąsienic} z rękawic),
o którego pan mój; kró! Polan ze kwa =

prabyma.
tami w gościnie zostali.

Ołeksio Ołie król ja trisnij, Dziurichu,
korona moja Daleko.

Dziurich Psy, psy, lotry, ach! niech im
nieśkerzicie towarzyszom będzie, niech ich
ziemia pochłonie, niech....

Ołeksio Wstrzymaj się wierny druhu, bo
ktoś ci, co krzymy mi myskoduli wsty-
stkie: brat, tuda mego serca powróciś odemnie
i tron ^{moj} zabrad; — przyjaciele — skacili
mnie, skacili, jeden z wrogów się moim
pobratad, drugi — w dom swój' przyjeżd,
ale ^{lece} okna nidy w telako ubrad i sprzedac'
Chciał może za złota garść masur; —
żona, Polan kołowa, — koronę, moją
koronę (po chwili milczenia) cesarowski
niemieckiemu ^{kr} powiasta; — — dobol mi
oddali za mnie — , prokubny bili —

Dziurich Panie, panie — pomsty nam
treba; — — mścić się, na nich wrystki
mścić! — Ach!... jaby im ich wdarzumi

24
cedarstowa i koma!

Chlewo kogo? Chlewo z najbliższych?

Dziwne Panie, nie ~~wrogom~~ ^{obcych} swoich, a wro-
gom swoich; - sobie ukrzywdzi krzywdę,

mnie im nie, mnie gorzej będzie....

Panie, boi Wdych ciębie dla cesarza,
chce cię zdradzić, - a wszakże przedtem

z tobą i dątkami przeciwko Chlewo cię
zamierzał, - panie, ja wyjdę stąd nogą,

pozwolę, do Metzburga pójdę, znać dam,
mnie wiedzę, mnie Wdychowe zdradę pokona-

ję, mnie sobie pomoc mogę.... panie

Chlewo (pokojnie) Dziwne - wstępy-
masz tu by co się już stało?

Dziwne Wdychowe cesarskim wydaniu,
na kańdany go skazę..

Chlewo i Stanie się temu, czemu on
stał się dla mnie: zdradę.

Dziwne Panie, mój zemsty przebieg,
za swoje przygody będę przebieg, w mę-
woż wybac, zemsty nam! - Wdychowiczem.

ia Horon, redzić, - syna ma Brzetyśda-
wa, ach! jego, to pługawe nacięcie, zde-
brać, zdebrać, zgnać! - A choćby i
zdradę panie! -, my innych nie mamy
sił, zbrojnych nam brak rycerzy, kieniz nam
wydarli.... Gdy by na ciele druzyny dawnej
staniesz i znowy w tade odryskiesz, - wtedy
walczyć będzie jak i przedtem: męstwem,
siłą. Dziel' - siły panie nie masz, zdradę
z brat...

Mieszko Przy końcu każdej zdrady ból
i smutek.

Dziwiek Och panie! ja bym pytać nie
umiał co na końcu czynu mścić się może,
gdy nam pali ciewi i mię wyjąć trzeba,
co wraść się w ciasto, - brój ledwie.

Mieszko Ładnej nie widzę mocy, kłóby
moim ranom ulgę przynieść mogła!

Dziwiek Panie! my chrześcijanie! Chro-
się Pan Bóg wielki, cada czyni, - modlimy
się do niego, prosimy, miłk on nie da,

Dorości, nieprzypaściły podare nasu.
 Obiecaj mu pamięć kościoła, nie, dwa, trzy
 murywane kościoły, srebrne, złotem wy-
 klepane bity, obiecaj mu posty ludu całe-
 go, - mięk ci Bóg pomoc wszelką, na fron-
 terość, koronę ośmi! Pamięć! to Bóg potężny,
 pamięć, on wysłuchać może, modłmy się!

Mieszko do tego Boga modłę się Mieszko,
 gdy rycerstwo się szepi, by stowiaru w mien-
 ę orato. (Po chwili). Łatyków plemię do
 dawnych powróciło bogów, mówią, że dobre
 im, boji lud swój otoczyły opiekę.

Świętosław For badochowactwo pauci,
 Chrystus za grzech ten karę srodsze, piękno
 się przed bezbożnikiem otwiera, męki w nim
 strasze...

Mieszko Ach, Okiem Bóg pochwała, by
 innym się kłaniao bogom, gdy on sam je-
 den prawdziwy. (po chwili) Oke ani do
 krzyżów jego, ani do krzyży - lud mój isie
 nie chciał; piękne, ^{nieporozumienie} ~~nieporozumienie~~ drucad
 murawne

świętymie i to nureysk wraad staogak ..

Dziennik czyś wiendziad o tem panie?

Mierko (chyłec głow) Wiendziatem.

Dziennik I na ich pogańskie uxorobies
ofiany?

Mierko uxorobiem; - na dawnym kęskais
bogom, a nowij wiem że im tyć bydo.

Dziennik (z rozpacz) Panie, panie, tyś
sam na własną głow mierkujesz sprowa-
dził, Bóg ci chciejpański kara, us' się
spreciwił cxi ci jęgo! (Chłircie - Dziennik
żik po chwili mówi) Królu nasz, sym
miękiego Botka, że się stało, ale odumie
nieć się moe - ; pokatę naxnace sobie,
chłoty, wrocinuiz, port wrogi, - Boga
obracaj świętyn więcej; - Bóg prebaczy.
Panie, kęsta mówiz, że na winy umaruzi,
tyko kajać się treba; - On lubi, gdy po
sorny cxiłk w procku się przed nim tade,
On mięki; winę umarę, prebaczy.... i
kajać nie tędzi.

Mienko Chy lud tego Boga nie chce!

Dziurzek Gdzie ciębie? On na fona przyzwroć!
 zorta — Chy lud cały po nas drugi? Chyć
 karze.

(Chilenie)

Mienko Dziurzku, widziałeś że ty kiedy
 morze?

Dziurzek Chy, panie, nie widziałem nigdy.

Mienko Aż ty kiedyś, za życia ojca mego,
 w pogoni za kłanowanymi Demozonami,
 nad brzeg wielkiej wody dotarłem. Ostry-
 mia była, szła w taką dal, że oko się na
 niej gubiło i nie widzielo końca. Pytałem
 ludzi tamtejszych, gdzie woda ta drugiego
 dosięga brzegu — odpowiedzieli, że nie wiedzą.
 ... Tak samo myśl moja ... ja nie
 wiem dokąd idzie ona, gdzie dojść może!

Dziurzek Chy rozumieć cię panie.

Mienko O jak różni, różni ludzie są
 na świecie: ty, ja, — mój wielki ojciec,
 jego — ja rozumieć Dziurzku, lecz

jak on-czymie' nie jestem zdolny. !
(Chlorumie)

Dziękuję Książku Dobre muire, które
do skarba Odrobnychowego dowano: tego
jeszcze całe kute ze stola, a ostrze z
dziej strony wygłute; myślę, że takim mę-
stwem nie każdy wojować potrafi. — O
Panie mój; gładź nam jakiegokolwiek do
dawnych powrocie czasów — do walki i sa-
pach rycerskich! — Pamię, gdy ty u-
przeż sobą swoje wojenne, kapacki krwi
nieporównywalnej poczynisz — inaczey ci
na duszy będzie! Toż my takie u-
czestwa wielkie podłobę nad Oheincem
odnosili! W dźwiękach i tam za sobą, pod
Liwicem — my całe wie, góry, miasta
brali; — Tędy czerwone zastawady za nami,
a ty kół nie stało na branie wojenne!
Pamię! Twoja drużyna wrota i męstwo,
wiodło nas na boje i powrocie pamię;
— z wzięciem flagowego wyjść tylko!

Chłopko Prawda, było tak; — Dziś' więcej,
Dziś' i ja mój.

[Licho, ten sekret prawie — wspaniały do iść
mnie, i obraca cię wam, i daję cię wam Ch. 12.]

Chłopko Le słowem Bożem przychodzi, mieć
czczone kędzi. Chryzostomowe imię.

[Dziwisk uchyła kornie skóra, Chłopko leży
głową kłoni]

Chłopko Godzina poka, spoczynku nam już
srebra kędzi. (po chwili) Damać tak i gwa-
żyć nocne porę niedobre, Bóg wielki nocy
Da spoczynku cędowielowi aduch. (spokre-
gając mity Dziwiska) = et rycer wasz, sdamy
Dziwisk; (pytającym głosem:) to wasz przy-
jaciół kędzi, Brak wasz?

Chłopko Mój Brak.

2

Chłopko Och dobre, dobre, mieć kawę Dział
przy cię. w tej cze ^{złoty} i toli; Brak
i pocieszny, i poradki, i wspomnie. Jam wasz
także przyjaciel sekretu.

Chłopko [milczy].

Chciak O skory, bardzo skory przyjaciel
Polski księży, i ja bym nie jechał do was
uczyńcie pragnę. -- Oj; mówoła wam cię-
życ musi! A tam był niegodny na waszym
Kaciardzie tronie.

Dziękuję Kuznać go, ach!

Chciak. Kuznać, -- lecz tu są rzeczy więcej
nie mówianiem. -- Ach, was księży a mówoła
wydostać! -- Już rano każdy na modlitwie
Błaganej i poświęceniu, o Tasce dla was prosili
Boga.

Dziękuję Bóg Chrześcijański siłom, on zawsze
naszemu pomoże.

Chciak A Bóg dobry, łaskawie dopomaga spom-
nom. Księży, i wam by on pomógł, ^{użył} ~~chciał~~,
chcącicie sami przyuczyć się ^{zinn} ~~ja~~ chcieli: --
Ach, myślałem ja o was, że takiż możnego
Kuznia, oj tak, w więzieniu i wsi, a księży
był! -- Księży -- są to tacy, co was by
a mówoła wydostać mogli, tylko wiedzieć
choć, czy nagroda była Bóg.

Dziwisk Gien, kija mowcie, gokie kawa
pana?

Amich Choć kłamić mogę, Dziwiskore -
w ciemnicy siedzę.

Dziwisk Ktoś to? Kto?

Amich Sycechy kilka: odwagi pełni; męstwo
i siły; - zebraliby wkrótce dwójnę niewielką
- lecz dyktę, - w noc by porzucili, kija
^{porzuci} ~~zabrali~~ wprowadzili do Gmienia; tam by on
Bektraimowi podłożył koniec; i prawę przy-
wrócił pana.

Amichko Otagrody chęć?

Amich Chcieli by kija; - dałbyś im w kja
ja swoim kieniu kawał, ale jak ~~ni~~ wykaszy
i porzucił Otagrychowym nie wydać ich
kiedem.

Amichko Lemoty się jego bój.

Dziwisk Jakie sycechy tych imiona?

Amich Hicimir, Kienbystaw, Prestaw.

Dziwisk (z namysłem) Kien, wiem, ...
w ciemnicy gniję ... na śmieć coś mają.

rycerze na straszne męki skazani; oni
są wszelkich użyję, aby cię zbawić i w kraju
swoim w wolności żyć.

Opiszek Pierwszemu ten przykrości mój
miały wyznaczyć, — nie dam go.

Onich Książę, ja dobra twego pragnę; ja
tamtych rycerzy z ciemnicy wyprowadzę, klucze do
nich mam, bo ^{ich} Opowiednikiem mnie wyznaczono;
za dwie niedziele — które ci będzie cały
walecznych mężów, — oni cię do Polski wprowadzą.

Opiszek Onichu, mówić przestań; i wiedz.
Na mnie nie pokusa nawet w słowach twych.

Adajca mnie jędną w mocy brzyma swojej
— ja w moc tamtych nie pójdę adajców.

Tu będę, w więzieniu, w niewoli, hańbie ...
Lecz mi na te mały płacić, nie z Tobą
na swobodę iść.

Opiszek Pamię mój; wikt nas stąd wyrwać
nie zdaje, przyjmij pomoc choć adajców tych,
pamię, łobie wracać do Gniezna, do dworcu
swojego; miecz twój odnowię, — a tam

Łódź swój krywy cięrk, wroż w domu
Mnich Książę, swak na słowa moje,
wołę byś miał, a nie kochowadaby drago;
— ziemi tanów kilka, ludu garść, a
mnie — biskapstwo —

Mnichko już rzekłem, więcej nie powiem
mnie, dość!

Mnich Książę, — nie chce — żałować no-
żem. Ostrych a kawiściu corak wykure patrzy
na ciebie; — on moie w kajdanach napragnie
zjrzeć ciebie; — swój spieć kółkowi szu-
demu ocy wydupić karać — Książę Czeski
polskiego krolu ostepić Książę „Tyś w nie-
woli, od jego krolu wyroka. (powoli rwa-
ciekiem:) Kac Książę, zś w niewoli. (po kółku
młoceniu:) Ty jako jęlcowi wiary nie dawasz
stowiam swoim (powoli; dobitnie), więc nie
mów, jak ja cię zbawić chciałem, — kap-
sz, mnie więcej, jam tużejcy, i ja szu-
ga kółu.

Mnichko (daje mu rękę znak aby wyszedł,

Chciach wychodzi).

Dziwciak Oj żal, żal! Czy ty na wolę
wyjść mi pragniesz panie?

Młodziak (zakładając na dozwór, które są za nami;
chem kamkły): Y tu są coście stęga Bo-
żym! Dziwciaku, tyśiś to, tyśiś! Wygryzesz
wzrostko? Stęga tu Boży być, stomotę chciach
płoczyć mnie, sabcie, — hańbę los chciach papie.
— Stęga Boży! — Ja wiżiadem ninych, sta-
gam iż zwabi Bożym: hea ich tracie, wyha-
de, ciata nędnac w umawotwieniu i pokucie;
w pauckach tyżiś driticki wóroś tyśiś i wil-
ków jak gołębie niewinne. Chodź iż, stęga
i bieraj — grzesznikami swa iż wiśkimi!
— Oj z oczu takie mi bję promienia jak
stonca blaski. — Stęga Boży! — i tu tade
Boży stęga, — jidnem stwóć Panu,
— Cremać, Cremać oby dwa on stwóćby prap-
muj? ..

Dziwciak Panie, ten by iż z niewoli
mój wywieść.

Miśko F... Wzięta pogrożyły miłość,
władzy miłości! —

Stwierk O gdybyś panie kmięta się da
twoja, gdybyś dawne wróciły czasy! —
Oj, ceta maza druzyna, — miła, miła łowa,
ryjce! gdzie oni, jakie ich losy? —
Młody Gniwość ze Smiękowską miał się
ręmić coby, sprawiła sobie zady? — Już
kiesznica ku nim ogarnia, ku woryetkum
naszym, oni tam, tam, nad Gopdem, nad
Warkę, — i ty wracasz nie chcesz do nich
panie.....

[Stychać dogłos otwierających się drzwi; na
scenę wbiega Dubrawka, zbiegająca, zbiega-
na, przypada do nóg Miśkowych e na-
domem, wietkiem Tłamem.]

Dubrawka Króla mój, panie, Miśku
jedyń.

Miśko Dubrawko jak, jak z dala takiej
pryszłość do mnie?

Dubrawka Plaka słowydes rzekych nie

małam, — więc skorym do ciebie nie wchodzę.
Tam się boję, panie mój; — panie mój;
wolny ty, potężny król? —

Michał Co mówisz? — mów!

Dobrawa O druzym przysięgam twoją,
i wierzysz mi słowem; tam są, za wrota;
straszne zwał się, co przysięga bronić do
ciebie. — Po ciebie przyszli; wracaj do Gnie-
zna, wracaj; — Bełobrama nie masz już;
— zabity — bod go z bólem, z zemstą ka-
że, w krwi ludu chciad się kąpać!

Panie, do nas ty wróć się na panowanie
na królowanie (przychodzi mu do głowy).

Michał (jakby do siebie) Beproy ma nie
masz, — śmierć na niego przysięga —
— nie masz, — zabity; — — (do Dobrawy)
a O to gdzie?

Dobrawa O panie Bełobrama tracił,
długo ci się chce widzieć królem naszym.

Michał O bracia, bracia! —

Dobrawa Ktoż nas, kogo?

Subrawka Doma ostat, twego Ojca pow-
sta. — O Janie & Bratyni, postaw twój
myślatam — dróg nie kładź. — Serce
ich wciąż bęże.

(Ota scena, wpadają synowie & Bratyni ciele-
szkowej; klótych walk & strach — za otwa-
reniem drzwi widać było brat Chwila).

Dalek Koz ciebie przyjeżdżamy, Chodź z nami,
Krew brat brata przylane kawał Janie,
ranom się naszym ulituj!

Jan & Bratyni Janie, idź z nami, idź,
wszak my Bratyni kuzia!

Chwila Przyjeżdżacie bracia, Bratowie!

Dalek Koz ciebie Janie tam idź, ^{strach} zle na-
stały czas. W kamerysku ojca twego nie-
mieccy byli ziemkowicze i synowie —
a nam własnych twarzy wtedy było
i starych ścian domów naszych.

Bratyni Hej bracia, bracia, sił was
wiele, do prawych bojów wróćcie!

Chwila a wócknie, a niece bdy.

35
skorze ze ścian kdej mieniy! O Jank
Jan pokrowadzi! — A miewoli wyda
licie go ciekiej; — za kratami udermano
siebnia i jakby go ducha oddienad Jany
— teraz w nas wryskick dysceka
krew gra! Do krap, do dam,
po poci! — do bapi, do bapi, na
walki i parce wojenne! Krawlicie
nas — my z wami na chwie na
wrogi is'cheemy! —

Jank Janie, gdyś by był z nami, wro
nas sprawiedliwość mieszkada. Wzi
jij mi nasz! — Przekupi my wrocy,
gryskut kow, co nad nami ojeł. Władz,
— my skł za min! Droga ktego srodka
gdy si, na mę raz wtepi — krowi
włane wstrzymać krowo — — ja kte
ma w ktem skł my wrocy! Cień
wierność, i krowa, i przekupstwo — to
wrocy nam wrocy — Jakimi wrocy
mł nas brat krow — Krowian krow.

Dziś go nie stało, nie ma go wśród
nas, — lecz jego śmierć pamięć (kaskada
oczu rękami) — to owa krowa — ścieżka
jego!

Chcieć ogłosić mu wziąć?!!

Dach Wziąć pamięć, on wielki tyran
brat, — jego na okap po prostu. — Oby
nie mordować pamięć! — my tak osłabli
w tym, skłonny jak w nocy czarnej,
bez światła żadnego, my jak w opętaniu
byli; w ciele, w rozpaczy strasznym
— fizycznym pochodni, kaganickim modym
— młk nam nie rozświetlił drogi, —
— i my — na niej — czerwoną płamę
kroci bezprymowej kochać! —

(po chwili utamany głos) Kat nam!
Chcieć i cyfrów waszych na wa-
rze głowy skryć gorych i smutek.
Użek nam! Użeka u mnie kryć
Chcieć! — Stamie ja nam ka
dalernu rycin okładę i noc? — Stamie,

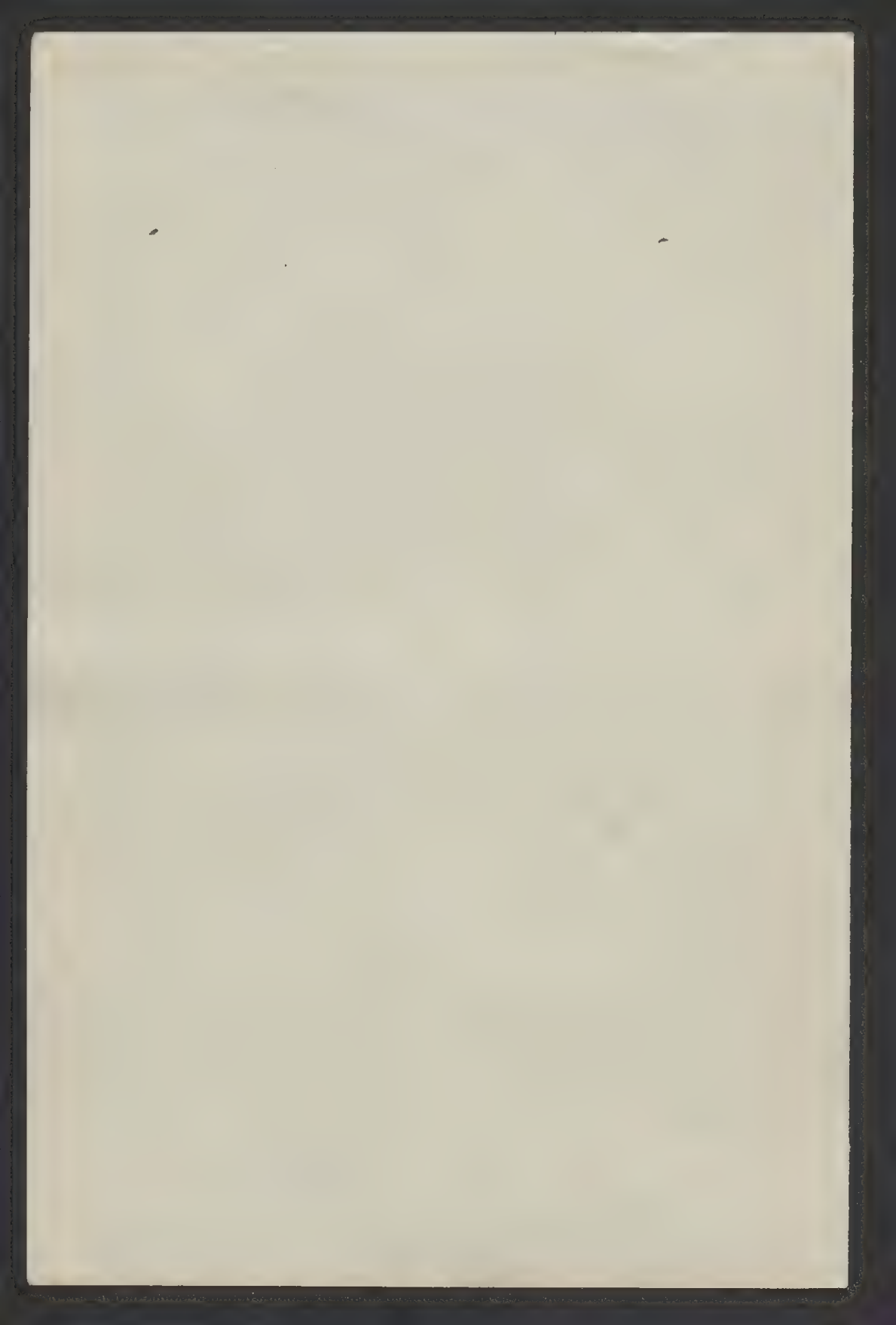
umie w duszy wart się go, — nie dam
go wcale, — iini, ludzie, boay wze-
czyty go! (po chwili) — Daję no
wiera, a toteż do ludu mego wracam,
do ziemi mojej, do woli mojej! — Nadym
znowu będę kusić, ~~to~~ przed wrogiem
chronić was będę, o ciebie i stawę boć w
ciebie, sprawiedliwość czynić między wami.

Głosy z drwinym. Krócej panie, wróć
do nas, my w tobie zbawę mamy! —

Wim, — tam na nas czeka, z bijącym
czeka sercem, niepokojem i gorącem, ^{tu}
oni chcą widzieć już ciebie panie!

Opieszko Już z wami / wracając się
do komnaty wzięcia / — Wśród tych ścian
poczuj się bole i troski moje — czyliż zosta-
nę tu, czy pojedę z wami? —

Łasota spada.

Chince powiedzie, hej, my jsm wosacki,
wujim! (wraca iz do Dacbaga) Dzię
Dacbaga -- zdrowie, miel mu wosacki
stary, jęzore ni jęzore cacki mas bowa!

Bela Hejcie i mnie miode. Chodzy wosacki,
koloki miode zdrowki i kzi.

Świeriek (wracając iz do Markawa) Hej ty,
podcrasy kęszęcy, -- miode daj cackę,
regierskiemu gościowi w smak miodej idę
masa!

Markaw Ocie łobie mi rozbawy dawac,
nie twój ja jęzore sbağa.

Świeriek Ocie ~~rozie sbağa~~, a Chince
ni sbağa, jęz gościom miode i wita łie
wimienes!

(Markaw niechętnie podchodzi do Bely; bierze je-
go cackę nębednia miodem i przykosi.)

Bela Dobne macie miode i panyce wosacki
w Świerku bogate. Wasy gęste, wysokie, cack-
ne --, rzeki w nich wosacki, silne,
wszist bżew przemykają stada caru, i kęsz,

«Кто-то». Покуда ты живишь, живи со-
гласно своей совести. А когда и
предела не будет! — Ты же так же
мы собою твоем. Как нам же?

Дмитрий Нет, не так. — Ты же не можешь
и с тобой жить! — Ты же не можешь
быть. Ты же не можешь? — Ты же не можешь
и не можешь? —

Ты же не можешь и не можешь, и не можешь!
Ты же не можешь по своей совести, — а не,
(оглядываясь) — не можешь не можешь
не можешь, — не можешь не можешь.

Ты же не можешь (наклонившись) не, не можешь не можешь,
не можешь не можешь?

Ты же не можешь (оглядываясь) не можешь не можешь!
Ты же не можешь, а по своей совести, не можешь,
не можешь и не можешь не можешь.

Дмитрий Ты же не можешь! — Ты же не можешь
не можешь не можешь и не можешь, не можешь!

А не можешь не можешь,
не можешь не можешь не можешь!

И в ссаче видно - и в ссаче ясно,
 А в меще ссаче и в ссаче! Убо!
 Пела, а в ссаче ^{маша} пела, ссаче ~~та~~
 пела в ссаче по меще пела? (пела в ссаче)
 пела, пела в ссаче и меще пела.

Dvůrček Odeh, umie medz ľak gvarma. soj
spajky na níz - móvz, svíte faní - modí
sij i posci, kôž kockeč je mas.

3. Духовно О, ате је млади, крива и крива је
сва, — крај из овој.

Дружеск Тихонъ и Ивонъ, со сви'нъ,
Гоня Милковъ.

1) Taneczka — a nie jeden biał^o brat^o ma opaskę
na rękę. — Chłopska kłona & niewieściego
domu ród wianiec — Niemce nam wesołym
drogi.

Reke Krogi i nam, choc' nasi i vnutac' i
z nami pragnu;

Листа 1-го к развивающейся громаде Сибиря.

Гарохар О жа! ад міх. нас не пільна аста-
та; Кмі Дзілі! — Як памініе дал кін-
п'атабі мы на міх і мінеа д'гмае, му-
сіні; Діс' м'д'д' (вказажі на Дзіліска)
на валь ідз а месечу і х'асту: в в'яці-
аеі д'охаі; із г'вару, Т'апа м'д'е Ч'аіні-
— В'ам'д'ах а'амак, мы Кмі л'е не умілі
— а п'ад'ы нас, г'ніот'ы, г'ват'ід'ы м'ініаі-
а'a'
— мы Кміае на м'іае пр-
Калі, а ч'а'a'
— В'а'a'
і'а'a'
— мы і на в'а'a'
в'а'a'
— і'а'a'

Дзіліска Кмі міе давае в'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'a'
а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'a'
міае, — п'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'a'
а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'a'
міа! Діе' Д'а'а'а'а'а'а'a' - - Д'а'а'а'а'а'a' б'іі,
— г'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'a' на Ч'аініс, ідз, б'іі! —

-Wiziumi tyko, na nekaj-kraj sieć nie chę
- woli! woli! -

Młot By woli szerze męzi iła sieć chęć, a
knie' u was - by niewolnik jaki: - Iła was to czeri, waz
pożytek tyko i dobro swoje widzieć, - a w tej chwili,
w tych wąskich ramach, - serce gra, - moje miedzi,
widzę i was.

Świerżek Kde woli im siere? - mech spęć, co kęć
i natęć, a tym im czasu na spiercy i 'jęsy doć'!

Młot Ite niewolników nekaj, - wolnym nie
skorona swoboda miła!

Jankow Oj, swady nie stato, dokasa, gdy my nie
mieć kowacych swarce! Ite u męzi iła waz (je
głódaję na Rychoz) - stęć, stęć nam i męć
tęć straci pędz!

Sewanta (podchodzi do gwarzącej grupy) Iła męć ser
knie, a wazek ad nich dobra męć wiele, porychłoni
wiele! - Iła nam ad nich porychłoni swięta, i rychoz
tychłanki, i stobogowy i sakna cięć, i kęzi do cy
tamie nekone, i męć ^{for. bku} męć swiętych nauk, męć
waz. - Ad nich nam spierzły groke stęć i kęzi

zobcone, od nich przysyłał krasomistrz, co krasomistrz
mistrzowie stawiają — i od nich krasomistrz, co za grzechy
mistrzów są. —

Přesvědčte domácí národ to že! Ať kachalovské
vzruško, vzruško, - i' ^{veš, že jsem tu s vámi, i' s tím} ~~můž~~ ~~že~~ od nás, tam,
jduce cestou kachalovské stolečky.! - ~~čas~~ ~~x~~ ~~minut~~ ~~těch,~~

Przebieg przed miedzią chwieł do grupy podczerw i ostrej
(nie odnosi się do podczerw)

Archera, Kam iś, — prociw Heczo? — O to Hucie,
bardzo Hucie puszczono wam wodę. — Bierzmy się
woda śmieci się ku wam, a nie maże kłóć się
prawie ster się nad wami, kłóć się Heczo iś
nam nakład. — O! — Mniey wam nie miłi?

— Kto wyryłkin ani pojć', ani wiadzić', jé
kim jést piórniz ~~mój~~ nasz! Bóg ji wybrał
młiki, nasz chryścijański Bóg! On cenił naszé spótnie
kótórą uwier'cajé i panem go nad światem uczynił waszym.
(Ciepłoko wstąpił do wieśniadnej komnaty i do
groń swoich się złożył).

Mikołaj Kładziecie się Grubowie moi! - zaliż

počas chas wase, kabici wesele i syci?

Bela Miodasiny kuzo, kuzi, miedkie wychylili
gazy i dobre nam; -- wrost pogowarki chas sioz,
serca bogo....

Skurtek C'mie miadoby byc' bogo? Ais' cada xienia
nasza nadziuz, a radzi; w sercu wesele skore i na
kisiuiny brich; i na jistnydore lony. (Z ucluciem skore-
sem) Oskod my cielkie znoue ajreli kuzciem na cady
kuzmi naczej -- nadzieja w nas tyje, my wiemy, ze
wielki ty i sity, kochamy ci, i nadwici my jecni; zepod
tekoni ty jiny panem (Zwracajac si do drugich).
Stronowic serdeczni! Cizelkie my waxyscy jecni byli
crasy: pan nasz a kuziety w niewoli, kotnu madyj tyko
kuzmi kuzi, wrodowik cesara, -- Ais' wielki, znoue
wielki, pan kraju catego! -- korony brak tyko!

- Panie! panie, my waxyscy swoi, my waxyscy
wierni, my koron ^{placze} ~~wyzy~~ mied' cteny! Do chereke
burga poj'dziemy po niz, cesarowi xrek je wy-
drzemu, na grom je wrozyer, ty, krol nasz!
Gromy burdy wene. Do korony poj'dziemy!

Bela Byscheka (poj'dyosem) Struz jej; -- nie wroci
do was na pomierietke potaxanica borego godo.

Dele Tak, królem królów, królem królów, wronk
nie sławi i nie myślał brakuje łobis.

Wierko Królem mówicie! -- kochany ja bracia, kochani
rodzice, -- tam w Oheretynie -- kochan oddałem pamięć,
-- tam -- achy! -- przed nim czołgać, -- a sam byłem ma-
ty, maty... jak rat... jak ciemni kochani...

Jako ja całego króla królów, wroga postawiam,
zaczęłaś drugą, mam się, -- łobis czołgać wrogi mój
nie zaimięci są ryderko, gdy ja ten sam, kochany
jako, -- jak wroga ciemni a stoje się kochan serce.
(po drugiej chwili cichym, spokojnym głosem):

Kochany dla mnie chcesz? -- mów-
wiz, i kochan rany kochaj, mówię,
i ciemniową kochan kochan kochaj, gdy
bo kochan kochan kochan kochaj.

Wierko Pamięć, kochan kochan
kochan miła była; kochan ja
męka kochan wrogi.

Mieszko Korona — i mnie boka. / Po
dość długoj chwili) — O! Tęży was kątę per-
wiesć kuba, miedwiedk się w pobliżu uka-
zat, zabawy wycę moza. (Kuchera wychodzi)
— O'Yakxkar myślnie, znamy, że wsekropu
prosto w miedwiedkie, serce godzi.

Yakxkar Przecyż juk Mieszka moji kragy
(Choć ksis i zabawie sad będz / Odprowadza
Mieszka na stronę) A kraga zabawa ksis
jaka? — Trocha ci krowa usiadła, na stole,
boh co, czy krowa Pomorce bunt jak arxer-
li? —

Mieszko O! Pomorce, am plemię kadam.
O! wio — w kraju moim cięka i tad; — mowio
— w kraju moim weselę się ludkie, radości
i słachy pełne serce; — mowio — wiońce
wesoto rankiem wchodki i jawn nad
ziemię świeci, — ksis po dniu mija,
po zimie przychodzi wiosna, i lato....
Tak mowio, tak... — O! nie robak krowy,
ten ci i tam w wixieniu u Ułdawyka.

2) sk do tego robaka inne przyklady, kiedz biezta,
wizj w glowie mojej, boli... boli...

(wstaje na czoło) - ta suka. ²⁾

Charys Charys? - cię ci urabiać ta-
cy, - cię k róg, przed świątą znowu
tę cię bęc bęc.

Mieszko Mieszko? - (mnie nie cię bęc).
(do Charys) - Dziś nie wojowaś Lewanta
i Bela, - Dziś na strasza moja; ku
nim idęmy, oni wzięli chęć, (zobaczę się do
gromadki białadników) męch kręć chęć miodu
wódek nas drukować.

Bela Mieszko, mówiesz, w polku
widerało, sej towaryse pomorskiej wypra-
wy, w towar skrzynia sprobujemy, do
pokoju po kwietyng idęmy.

Głowy Ma tomy, na tomy, k toby idęmy
kwietyng.

Jankos Ja z wami; męch stare kowacko-
osku, jak młodzi oskocku skusaję.

(Wychodzą wszyscy zostają Mieszko i
Dziś)

Dziś Pani, choć nieco we mnie i

w nas wyszliście goście; — ja widzę, że
ty jeszcze smutny. — Janie już nie mignie, prze-
szły tamte czasy, teraz mi rozedzieli, nie baw-
ta, mi zabawy nie masz wkoło siebie! Roz-
jaśnij sobie swoje, — w gronie ty drudów
wiermych, co na kraj świata pojedą z tobą.

— Tam taki biesiad, weleb się wese, — ja się,
szeroki kraj wkoło, — wielekiedy na myślenie
w twej puchowej cichoci, — dobre nam, choć
i ty pamięć na wasy z nami!

Michałko Ty Gierwila, a tu ostaj.
Gierwila Szedłbyś z nami pamięć, rado-
wał się z nami.....

Michałko Ty Gierwila!
[Gierwila wychodzi; Michałko zostaje sam
w komnacie pogrzebony zadumie, powoli przy-
chodzi się do siebie, zdaje na siebie z cichą
rozpaczą, głębia; — po chwili wchodzi Rykera,
stoi przed Michałem z pewnem wahaniem,
wreszcie mówi:]

Rykera Twoi drudowie... Michałko,

A dajemy własnej stronie się!

(Mówi się między)

Psychra Stronę się, tak mianowicie, do
zamieszek, do bezkrycia i kory. -- Stronę
się, pochaję ciebie, a zgubię; -- a ty by
i robę po woli własnej, a żadnego z twoich
rozporządzeń słuchać nie będę. -- Kłam je
ich! Boże, jak twoje, ciebie własnej raz (z pa
nowania wykład, na świadectwo, na większe
skazad, choć mi by sercem było do ciebie.

Psychra prawicę rądy objąć wimener;
wtedy im swade jak stat wydawać rozkazy,
sobie sama swego strona, strona karłowa
choćby i krawo nawet, stem rasmie wrzucić
w zarodzie dusie! -- Twój stron dobro swój,
swój diadectwo, swój stron syna mego
Karola Maksimira przysporzyć. --

— A choć miewała, ja silę mam, ja
malka, ja ducie rostać własne — i sta
chaj; choć ciętkie grzechy swój przodennę,
— ja ciebie mego wspomagać chęć, chęć

хакот а тобѣ надъ своѣмъ укорыѣ і на тѣбѣ
направдиѣ догдѣ, въ сѣбѣ каждаѣмъ мѣстѣмъ.
(Місѣмъ мілѣмъ)

Ручека Бо мѣ мѣмъ амакы іа сѣбѣ та
сѣмъ, со в мѣсѣмъ сѣмъ і рѣмѣмъ сѣмъ
— сѣмъ тѣ в мѣсѣмъ мѣсѣмъ мѣсѣмъ
рѣмъ іа сѣмъ сѣмъ мѣсѣмъ, тѣмъ мѣсѣмъ, гдѣ
самъ мѣсѣмъ. — Сѣмъ мѣсѣмъ
сѣмъ, мѣ сѣмъ сѣмъ мѣсѣмъ мѣсѣмъ — мѣсѣмъ
бѣмъ сѣмъ. Іа мѣсѣмъ мѣсѣмъ, мѣсѣмъ
сѣмъ бѣмъ і мѣсѣмъ мѣсѣмъ, і сѣмъ мѣсѣмъ, — іа мѣсѣмъ
мѣсѣмъ сѣмъ.

(Місѣмъ мілѣмъ)

Ручека Сѣмъ мѣсѣмъ, іа сѣмъ мѣсѣмъ
на сѣмъ мѣсѣмъ сѣмъ, — сѣмъ мѣсѣмъ
сѣмъ сѣмъ мѣсѣмъ, мѣсѣмъ мѣсѣмъ а тобѣ о мѣсѣмъ
сѣмъ мѣсѣмъ сѣмъ мѣсѣмъ бѣмъ.

(Місѣмъ мілѣмъ)

Ручека Мѣсѣмъ? мѣсѣмъ? мѣсѣмъ,
мѣсѣмъ мѣсѣмъ; — мѣсѣмъ сѣмъ, тѣ — іа
мѣсѣмъ сѣмъ мѣсѣмъ, мѣсѣмъ а тобѣ мѣсѣмъ.

Mieszko Ja i toż czynię mi nie, choć
— i nie mi ^{do} ~~ty~~ ^{myśl} ~~myśl~~ ^{nie} ~~ty~~ ^{nie}
Wybora Co? Mieszku, dobrześ ja ~~był~~
tam? — Mieszku, to nie sąż mnie do serca
głęb, to tam taki gorący strumień krwi pędzi,
— że spakę może!

Mieszko (młody, po chwili mówi): Ty zawsze
mi nie masz ~~Włochy~~, ja według jakemu
Ty tam i toż, dokąd mi ~~coś~~ ~~kontaktas'~~ — wiesz
ty ci jestem.

Sychoza Mieszku, ach! — Słuchaj, ja
Chciałam pomagać tobie, i toż chwytając chęć
Tę do tego, co mi przed oczu jasno staje,
Chciałam ci korynd wspomnień moich, i z toż
iść. — Wszystko to czynię Chciałam, bom
matka syna swego, Ty młody, ty młody
mnie ~~świat~~ ~~chodzą~~, ty ~~moj~~ ~~moj~~, — słuchaj,
ja nie zapomnę nigdy ciem matka, że syna
mam i bron ma ~~świat~~ ~~pragnę~~. Ty, ty — tam
temu ~~z~~ ~~karłow~~ ~~swój~~ ~~pragnę~~ ~~chcę~~
zgotować ~~pragnę~~, — ja nie dam, ~~zgotować~~

Ja mu nie tam w kaszparu chodzić! - Ja się
 o sobie mam po tam, koronę, - o koronę
 swoją bezkornie się dawać, tam on
 na mego czeka syna! O ile tobie je na skro-
 ni nosić, ciebie - i swoją koronę zpluwać
 swój własny lud! - Ja tego ludu serce
 znam, syn mój tym ludem radzić będzie,
 - mój syn Karol Królewicz, cesarskiego domu
 potomek. - A Ty milczysz, ty milczysz
 tylko umiesz; - na głowę ci spadają kłaki,
 wrogi cię waczają do kota, - Ty milczysz,
 - albo głowę w kadunie kłomisz. ~~Kto~~
~~stoję~~ jakże krew twoja? - woda jino!
 Oho! tak ^{mi} ~~umie~~ gorętkę dołk Bóg wystad!
 Panie! kochaj swój przemyśl - - Panie,
 lecz ci za mego dziękować nie mogę, - cię
 on! - Ty, ty, - w milczeniu, gwisz
 ści i opaktwie dni pędzi swoje; - obca
 ci jestem, obca - znać kwiśń brook i kto
 powód mi chce. (wychodzi)
 [Wielko znova w kadunie wystaje. Kto

„Jei Gjörje Petko staruszek sowy, patury na
Mieroka tygodnie, p'otchodzi do niego i se spo-
kojem mówi:)

O. Petko synu mój, znova kile łobie, b'edz ci dobry
p'oby k'ryta; — łroki r'ep'et' ci'gi z c'roda; — c'otw'iek se
p'ienem sercu b'rodz doh' nocy swojej. — M'od'is'iz' d'ni
synu do rozpi'etego na k'rym Chyplam?

Mieroko Gjör, mnie Chyplam stachac' nie chce!

O. Petko k'le mówis' synu, — On wyp'adka ciebie, d'ni'iz' swój;
on mo'z' łole i ad'ec'cia ci k'ryta, by twój wyp'rowas
pi'ady. Kochasz go? D'rozi nasz, w ci'erniowej koronie,
op'łwany król! M'od'is'iz' ~~m'od'is'iz'~~ synu, w modlitwie o'łacz,
ukojnie, waj' j'any d'a d'uszy, m'od'is'iz' synu! C'ale d'ni'ie na
modlitwach; rozmyślaniach sp'edkam — w sercu mojem ka-
mierkata b'ogosc' i sp'okój — w sercu mojem m'od'is'iz'
p'raciera; — m'od'is'iz' synu!

Mieroko (z r'ep'et'iz') Gjör je iz' m'od'is'iz' nie
umiein

(Łachowa sp'awta).

Buchara czy idę do pracy macz idę,
czy do kłania się w ziemie? Kamienie?
Dziwisko Kiedź takiś miłosciuś pan?

Buchara Czyż mało po wsiach i górach
kamieni a niewolników? Dziwisko?

Dziwisko Niewolnika bracie — kamienie iść
nie chcesz, miłosciuś pan.

Buchara Cóż chcesz?, mówisz. (Wchodzi i
my pojawia się zmedwiedzy, myśliwy ciemny,
włos rozwichrzony, oko błękitne, stragane
suknie; — Zabawa na rękę do prawy
dzi. — Miesko wchodzi sceny na fa-
wę zjawia i Buchara. Dostrzegając wchodzą-
cego) Oj na panowanie jego, nie
chodzących skanie sułtana i kamienie wozie
do świętych Pańskich? — Otwórz świętych
stawiemy; ^{Przebieg} Mał mek do pracy idzie,
na całym uroszyska papanijskim
i wzięcie się kłóci i go to mek i Chy
skasowej; — Ty nie pyta: czy ^{Przebieg}
by chcieli; ja nie im kłóci, ja, waz.

[illegible]

(Chwycę to co mi tuwój przybliży się ku
Ruchom, która na niego nie skończy i
względnie, bawem!

Pyotr (Kavennic!)

Hubrawka / poszłajcie ramię z Chisakim.
Odejść stał pan, swój widok bole jego
jętłuy.

Euchera Cox to, by przewrotka mierz-
co we własnym domu moim, Eucher mi
pokazywać dawac?

Сберенко (corax quadrivirgatus, nigra vitta
ad lumbos indicata). Охъ - выхо-
ди, - "имеи", "иде косяване
"Великъ азъ, косявецъ ... "Ири" мми,
"Ири" ... ахъ, ни чезъ was, - ни чезъ

str. XXV

Subrawka Pani! odejdz' - Idzi' więcej go
jickore widok twój' pstry.

Psychera Chiles! Stwierd twójem nie obra-
caj' mi uszu!

Subrawka Odejdz' kuzyno, — odejdziesz — ^{odejdziesz} —
masiesz! Ty na mnie pływaj, wierzaj, po-
strząj — woko ci, lecz jęgo — nie dęce. ja
mi kerkorę — ja! I tęd toż bronię go będe,
przed mrokiem łowim, myślę, przed osiedem
sercem łowim! Chwiesz' isć! To go dwym
widokiem zabijasz! — gdy ty jesteś — krew
A nim wzbudzę. Dym jedyni strasnieć się,
dacz mna całą bierze! — Odejdiesz pani, — jeśli
porastę kerkorę — ja i tęd woko kajakę tate,
co cię atąd wygna — jakbyś nie kuzynie była
a niewolnica! (Zagłębły ofszymniawsz
nagle z umiścema) — przyskła przed Psychera
; obagalnym głosem:) pani, pani przebie-
— ja sama nie wiem co mówić mam, pa-
ni odejdz' — bógam, — a stopa ^{ci} twóich ^{nie} kom.
Psychera Takie ty i'miesz mówić do mnie la.

siemico pódła? przeził kórcz? Robaka
mawny, wiesz i kto śmieć cię wazy?
Kiesz i, komu zawdzięczaś chleb kłósy już
na rękę moim, - kto zewolb, byś nad jego
(zadaruji na Mieszka! czarna ścieżka skwa?)
Ty miler, - bo choć miłosierdzia chrześcijańska
pełne serce moje, - miara dobroci przebie
są moje ... i tak są tobie dnie ^(psychologicznie) po mnie.

Mieszko (z jakim gwałtem) Boli! (wskazując
na głowę) boli, tu boli, ach...

Dobrańka Pani, Mieszku, ja z tobą.

Mieszko Jakim syn mój? ... Bólko mój
... On mój syn ... ja król ... ja pan - ja go
złotaćcem uroczym ... kórną na czoło
jeń włość brate ... Bólko król!
Kórną się przed nim ludę,
rycerze!

Dobrańka Mieszku, wstrzymaj słowa
twoje, nie kłóć się Bólko, mi daj
piktura twego następcy, - tamten,
Syberyj syn.....

Meirko ... Precz! precz! marna .....

Ty moje chcesz mieć? w serce
patrzysz - czy gdzieś mięś ratować
zdołasz? ... Wolasz mnie? do walki
idę ... ty sama mojej naprężonej
zębów ... mojej krwi ... W serce
się wżartas! boli ... boli ... nie,
nie, nie dam się! ... boli! ...
boli! ... Dubrawko, czy ty mnie nie
chcesz ratować?

Dubrawka Meirku, co ci uczynić
możę?

Meirko (po chwili) O tam na
temi chmurami ... co ... mój? .....

Dubrawka Dłanie, w komnacie my two-
jej, na namyśle Poznańskiem.

Meirko Poznańskiem? ... tam ...
tam Polko? — Przysię! — ha przysię!
Boję się ... wście ... długimi ra-
miowy świat chce stoczyć cały ...
mój lud ... mój lud ... cierniow, naci

horne kładzie. — Sto ja lud król!...
król... przed stem obronie! —
Krysi! nie obliżaj się, obronie —
to dzieci malutkie... wszystkie...
wszystkie... brnie!... chce!... chce! —
Dubrawka Siedmy ty!
Mianko Dubrawka ty?... ah ty dobra,
dobra... (chwilę milczy)... Siedmy ja...
u nog mu się korytem... u nog!...
u nog! Na wysokiem, stronem
siedział królest, — purpurowy płaszcz
u ramion mu swiat, jak krwi
struga, jak krwi morze. Swiat
mu się cały pod nogi siał...
Nie, nie, nie, nie chciatem u stop
leża jego, nie!... padtem ach!...
padtem!... (z rozpaczą na twarz
upada, twarz w dlonie kryje,
kłamie mu pierś poruszają).
Dubrawka Nie może ja mianko
krwi mojej serdecznej wdać sobie,

nie mogę, własną na twoją dać nie mogę,
nie mogę, nie ... nie mogę! Mianku
mój, mój, królu, ... panie! ...

(Wchodzi do komnaty Jankow i Oj. Piotr)
Mianko ... idzie ... dwaj ma ramion,

Pugie. Pugie gonie za mną ... na ramionach
na krwawych głowy się wnoszą ... głowy ...
cesarskie miedze ... głowa sto ... bez boka! ... Syna
bronie' bóg! ... jej głowa ... jej! ... nie, do sto
nie padnie! ... nie ... gonie ... boli ... boli!

O. Piotr Syna mój; Bóg cię doświadcza, za
młki ta - niebo cię czeka.

Jankow. Do nasze, nasze xte! Wy złego
do nas przymieśli nasiona!

O. Piotr Ty syn Boży, i ty rany w ^{duży} ~~ce~~
nosisz - jak a serce pręgnie ...

Jankow. Gdybym naścisnął moje obce
moje światła podobne - w oczach by jankow
ty zostadł!

O. Piotr Boże, Panie Ojciec! wszak by
twoim cierpieniem zbawiać się możemy.

bol' woz' od nich Panie, w sercach ich nie ma!
Chlebek... Ze wozek do mnie odwracasz stron
... i kucisz... Ky te wozaki co wżardysieć się
we mnie... Przecież mnie obić się chcecie
... spłoty zaciemnieć swoje (z wżardysieć) Chlebek
... !... Kłękajcie ciałom i nogom się!
Ciepła wielki - możecie - możecie - możecie!
- Pamiętajcie kogo... nie! - pamiętajcie...
pamiętajcie... boć się chce... Bołko goła?
... ciałem go skrzyż wżardysieć! - Ach apiję
się się we mnie... Pamiętajcie!... boli... boli
... boli. Woz mi na czoło nie kładź!
przez!... zdejmię się, zdejmię, zdejmię... ko
... się się bój... Oki! mierz dajcie ostro!
Lamie mnie... Biada!... boli... boli
... ach (w żółtą kosa).
Grabówka (przechadzka do Mińska)? Ładnie,
ładnie, ładnie!
Jeszcze już nie mać formy sześcianu
... niego!
O Peto (z kłęk przeg zmarłym) Panie,

Дыс' мѣкомъ жьзъ Конісе сьмѣдъ, добрыс' ты
Даніе, мѣтос'и пѣдѣмъ ! І бѣлемъ нѣмъ дура
вѣдѣмъ І сьмѣснѣй " рѣдѣмъ, — Іо сьмѣи Даніе
пѣдѣмъ, Іо сьмѣснѣй жьзъ Конісе Іе
вѣдѣмъ — на радѣснѣ пѣмѣмъ Іе пѣмѣмъ,
сѣмъ Крѣмъ. Крѣмѣмъ Іе сьмѣснѣй сьмѣмъ
сьмѣмъ Іе Добрыс' ты Даніе : Тѣмъ пѣдѣмъ
жьзъ мѣкѣ сьмѣдѣмъ, тѣмъ, І сьмѣи радѣснѣ
сьмѣмъ Іе, І сьмѣи сьмѣмъ Іе. Добрыс'
ты, Даніе, мѣтос'и Іе насъ пѣдѣмъ — Крѣмъ
сьмѣмъ Іе, І сьмѣи Іе дура пѣдѣмъ !

Усѣмъ. Боже Хрѣс'іанъ на мѣсѣмъ
мѣмъ, — мѣкѣ сьмѣснѣй насъ жьзъ, мѣмъ
Крѣмъ, Іо жьзъ сьмѣдѣмъ на насъ Іе, І жьзъ, І жьзъ.
[Крѣмъ Іе сьмѣснѣй, І сьмѣи Іе сьмѣмъ
на сьмѣмъ Іе сьмѣмъ, — І сьмѣи Іе насъ,
І сьмѣи Іе, І сьмѣи Іе сьмѣмъ на сьмѣмъ сьмѣмъ,
пѣдѣмъ мѣмъ :]

Сьмѣмъ Іе сьмѣмъ ! — мѣмъ жьзъ сьмѣмъ Іе
сьмѣмъ Іе, І сьмѣи Іе сьмѣмъ Іе, І сьмѣи Іе
сьмѣмъ. — Крѣмъ Іе сьмѣмъ Іе сьмѣмъ Іе

spoczył, dzień króla, — królem był, mści-
go w purpurę do grobu szona. 7

(Laetona spada)

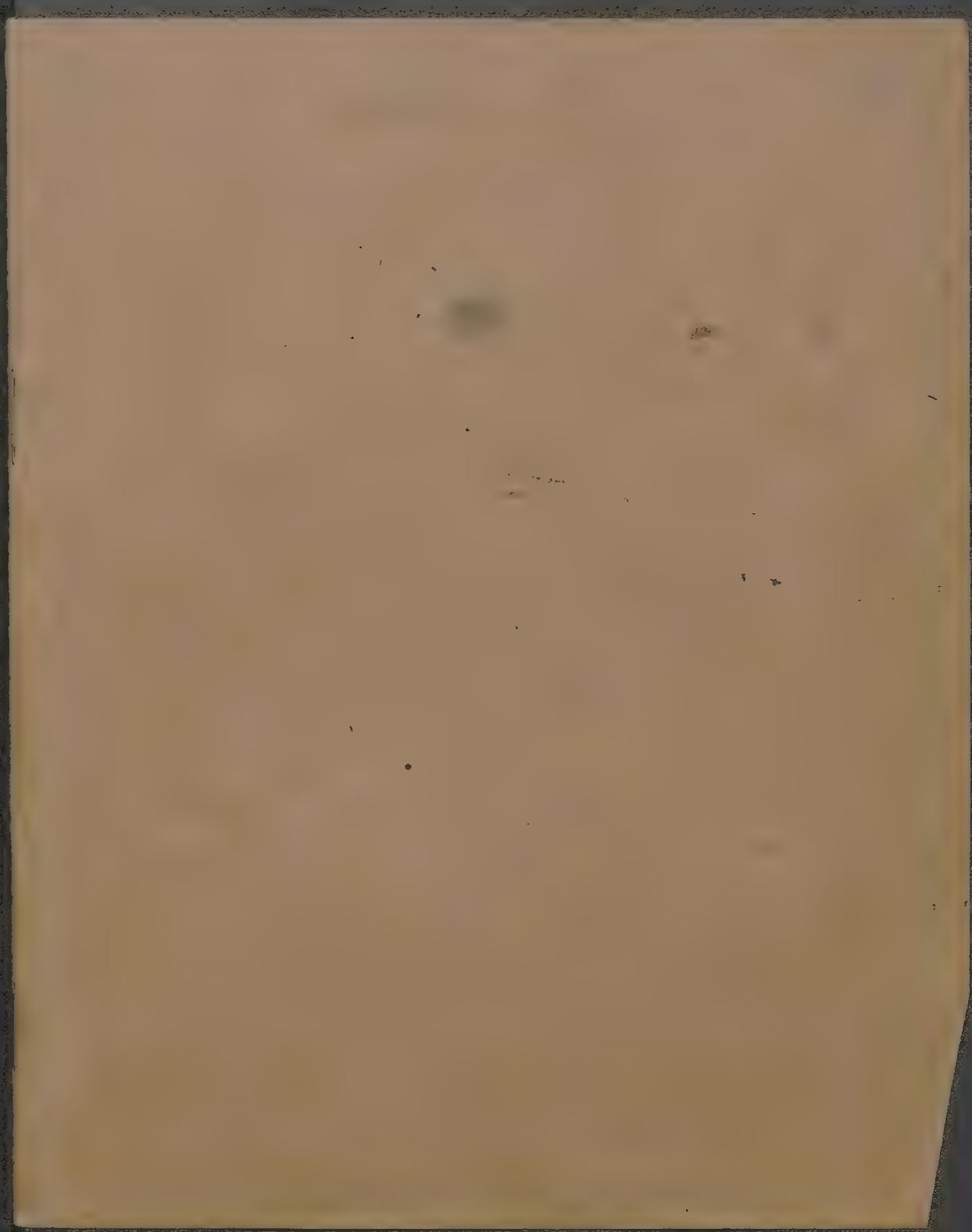
Łomica.

Praków. Wiosna 1899 r.

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

Kraków Czerwiec 1899.

Dr. Chwałekiewicz. Rozprawa o Chwałku II

Bolesław Próbny rozszerzył granice Polski na zachód
ka stronie, zawojował starożytną Miłko, Młok, Chwałko.
Oni uchodzą za osadników do Buga, do Głuchowic.
Kiedyś walczył z Koczubem, koczował z nim go, zwołał
i pojechał z nim świętej katolickiej wiary w swoim kraju,
mimo to chrześcijaństwo nie zostało głębiej w warstwie
narodu.

Chwałko i jego Polki - walczyli i inne państwa
złoty mienicki imperium na zachodzie. Henryk II zmarł
w 1024 r. - walczył ze swoim Frank Karolem II, cesarzem po-
dejściem wiele silnej woli, ducha, bystrości, pod nim
państwo było zwyciężone pokrzy. (Państwo mienic-
kie było to dla nich, do zawojowania Szwabów, na
Szwabów, jak ich pogardliwie spominali.) - Henryk po-
mógł Przemysławowi w jego antagonizacji z Piastami;
Henryk chciał już tego być walczeniem Bolesława z
Szwabami - walczyli. Państwo ich było między

do pomorania Pol. i am mrogo męgiem Polaki urosobieni
byli. Trzymali się uparcie dawnych obyczajów gmirowadym,
nieco, wystręganu wizerunku zbroń, dwali w kozakach,
suzali na ofiarę bogom ludzi i zwierząt; przeszli cięgle
reakcją pogańską. — Polakom ich nie było, gdyż nie
podawali się jego myśli o etnocie chrześcijaństwa.

Henryk II ⁽¹⁰⁰³⁾ porządku się z Lufkami, kt. mu pomaga-
li w zawiązywaniu Krowin, ~~in~~ zachowywali ~~się~~
pogaństwo, obłożyli ~~in~~ nawet do wygnania swego
Chrześcijańskiego Krowin i powrota na tło pogaństwa.

— Przymierze Krowin z Lufkami otrzymało się po
śmierci Pol. Chr. i Henryka II. — Gdy mianowicie Krowin
zeta mianowicie byli z cesarza swego ~~całkowicie~~
czego przymierze ^{z pogodać} ~~przymierze~~ Chrześcijańskim ~~Polakom~~
— ten ostatni umysł k. oświecenia wyprzedzić. —

Na postawie genialnej Stefana Państwo Krowin
wytworzył. Był on w zgodzie z Krowin, lecz z
zewnątrz palował na grunty ich państwa
Polaków. — Małże Stefana była Aleksandra zina Krowin
siostra Mieszka I w takim razie Stefan
był ~~bratem~~ Mieszka II

101
Królestwo Normannów wymaga się na podnoży; walcząc
ono bity z Polakami o posiadanie południowych brzegów Bałtyku.
Chroby był w dobrych stosunkach z Anglią; siostrę swoją
wydał za Edyga Anglijskiego i pomagał mu przeciwko
wymogom Niemców i Włochów. Po śmierci Edyga
młoda jego, na wieść Chroby, wyszła za Luana. Synem
ich był Knut Polak. Był on nadziwionym i cywilizowa-
nym swego państwa dąbkiem. Pojechał do Rzymu
(brat ciocięcej Mirosława II). Knut był w dobrych, przy-
jacielskich stosunkach z Bolesławem Chrobrym. —
Włochom wymaga się państwo Saskie.

Bolesław Chrobry miał czterech synów: Mąskoszy syn
Berkrym, poślubił córkę Anglijską Węgierki; kt. po-
jechał do męża wrócił do Węgier, gdy Berkrym
miał 3 lata. W chwili śmierci Bol. Berkrym był 38.
Emmilla siostra córka Bol. Chr. zgodna wdzierna
postać, córka jakiegoś słowiańskiego króla do-
brejmy. Młodość spędził z nią 9905; bratem
jego młodszy ^{o lat 10} (rodzonym był Otto, kt. trzymał
to chrześcijaństwo w Niemczech) (Otto był chrz.

zakonu marynarskiego, mąż to stworzenie prawdzi-
wego, królewskiego upokornia się tylko w ces. prym-
skim). Powiadać, że Eustach przy wydaniu na
świat wtorego syna umarła. Miała ona
nadto 3 córki. Jedną z nich była pryncypessa wfa-
kines' Klastora, druga. Megchada urodzona 991.
w 1003 r. była wydana za Henricha margrabie
wismenińskiego; trzecia była za Świętosławem ruskim.

W 1014 r. Bol. Chr. ożenił się ^{z 1013} po raz pierwszy
z bratową swoją córką, bo z córką Henricha.
Lody miał Bol. Chr. córkę, Maryę R., kt. była
ślubiła przy śmierci jej. Wyjechała ona za
Alona Schreinfurckiego - rozwiódła się z nim po roku
— Przewidywano na następę jego wyjechać
Bokstara Mieska; córki bratowej poszły we
wtórcach, Berfrym i R. również miewały
wtórci. Wychylił to z myślą, że jedyną wadą
chciał położyć Polce kapewie, pozwoląc jej rozwi-
nąć się na nieustrasze.

Mikołaj. Przy śmierci jego brat lat 35. ~~był~~
 był bóg w trzech duchowych, posiadał wy-
 kształcenie naukowe, czytał książki przez całe życie
 pisany. Miał serce dobre, celował w prawo i obcy
 jón. Jest on wiedeńskim szafarzem ~~z~~ zony Fryderyk
 zawiadowcy górnej i dolnej, mężem dla wdów, z domu
 dla sierot, niechcianym obrońcą ubogich i potrzebujących
 pomocy; prawdziwy rycerz Chrystusa, obrońca i ofiara
 Rany jego świętej krwi, pragnąc talent sobie powie-
 rzone powrócić do obywateli, asygnował kiedyś 2500. do-
 łarów na sprawę jednego dobrego i wiernego. "Był dobrotliwym
 mężczyzną i religijnym, pragnął na niego z matką Emmą.
 Oniś przyjaźni i umiał być wdzięcznym. Fryderyk
 życia jego był czas jakiś jenen a cesarzem, oddano go
 pod nadzór i opiekę szlachetnemu i szlachetnemu młodzi-
 cowi Holstowi. Zawiązał się serdecznie i szlachetnie pomiędzy
 nim i tak, że Holst pisał w podręczniku Karyzmatu
 go i przyjaźnia polskimi krzyżami. Chęć szlachet-
 nych Holst wybaczył i stawiał wojnie z Polakami od Kościuski
 Chicago; ten zaś pochodził z rodziny i jego opiekuna i łowcy
 niegami obywateli. Fryderyk: oświadczył cesarzowi, że dobro z niego
 (później wprawił w życie, i w tym celu i w tym celu protestował zabrakło mu).

Ten fakt podnieść b.; przedstawić można umiarko-
go w obrach M. Horma i pokazać idę przynajmniej
M. Kocha Horma bo był szlachetny, on był
na szlachetnym ludzkiem i myślowo wyrażał (danie).
— jako monarcha: Między był to dmerem
Lectym (podnieść) za długi stworzonej (danie)
w Izrael był pryncyp i sprawiedliwy: nie zważa
on na osobę ubogiego, ani wielbłąd obywatela
możnego, ale waga sprawiedliwość odmienne wra-
kie przedłożone sobie sprawy. —

Martyniśko Miśko: Miśko Miśko lat 23
1012 r. gdy przyjechał do Włocławka w sprawie rokowania
pokojowych między ces. Henr. II a Pol. Chr. Tu
postanowił go cesarz ożenić z Rychei córke pol-
ską Lotaryńskiego Erona (aby Lotaryński
i Polakę przyjąć sobie). Rok potem Miśko
z ojcem i matką wjechał do Włocławka i wkrótce
Rychei przyjechała do Polski jako narzeczoną
Przemysłowa. Rychei była siostrzenicą Henr.
II matka jej bratowa Matylda była siostr-
ką ces. Alfonsa III Rychei była siostrzenicą

Sam dohodziłby być jedynym z najpotężniejszych
domów w Niemczech, byka samy blisko była
Sztettersmiana z Cesarzami —

gdy cesarz walczył z ~~Prusakami~~ w Moskwie. — Pol.
zamysłał ~~z~~ skłonić królową Szwedzką.
W tej misji wysłał 1014 r. Chęć do Władysława
Cackiego; ten się na ławie zgodził, lecz niezgody
władomości, z Polak. jemu się spodobać mogła — cześć
poselską króla polskiego wymordował. Między
tym w zrogiem radzie wzięciu. ^{ty} Pod wywołanie
go ces., rządzący, by Między jego radzie wzięciu.
Wreszcie panowie niemiecy zwolnili na led uchwalił
Między wolność przywrócić. W 1015 r. wybuchła
nowa wojna między Polską a Cesarzem. Bohdan przeniósł
ze Między. Główne sity bojowe pod Kosciem.
Gdy Bohdan wpadł do Odry. Wmijore przyjeżdżo do
starciu, niebawem cesarz nakłonił Między do
skleśnienia. W sprawie wojny i wypadku ten w tym celu
najlepszych z swego wojska, tych właśnie zwyciężył,
którzy awolnieni swymi kłódkami ci przy pomocy
i im niepość udało im się przywrócić; przedstawił im
tylko przez podanie się łachmanów ich w łachmany dobie, które

za męgo byli przyczyni. On to mi dał wiadomość nadto ciemną,
nieprzejrzaną, przez Fielmana przechowaną odpowiedź:
"Kiedyż, że także cesarz niepodobnie zochłodem a widać
wraga, a Nam wiadomości przyrzekałam, i choć kiedym
jej dopierdyt nie wysyłałam, gdybym miał widać
woli. Oni' jednak, jak sami widać, poddany jistam
władcy ojca, a ponieważ tam tego mi wstrawia
i spiera jego, to utracie obecni, tego nie dopadają
że mi wstrzech, acz niech kied, nie wypędzić, opórny
mojej, kl. najwidoczniej, że uobom bronić chę, aś
do przyjazdu mego ojca; a wtedy pragnę go
przejrzeć z cesarzem i Namu." Dowiedzieć to
wszystko może stał się charakterem. On, acz z
drugiej strony daję obywatel polski innemu przy
państwie. Cóż więc to być widoczny i pełen
aczuć miłkich. Wykłada go mieniący prawnie a nie
woli, on by z mienią wojny chętnie zamierzał, nie
chciałby żeby była tak kłopotliwa i trudna; Władcy
raczej przyjaźni i promieniom przyjaźni
dane wojni obywateli mogli. On tych ludzi po
kied, mienią. Ona się wydała kied, a kied

17
i w sercu swym chciaby tak nich przypieczętować
właścicieli, i nagle mogło mu na myśl przyjść
a los, los kr. Wasylikiem wędzi; kr. z wojną
sprowadzić — narazić może tych wszystkich kr.
kt. nie śmiereć, przebieć karę potoku krwi, w niej
skryć się męstwo, wrogię uczucia, — gdy serce
tak im dary przymieć by mogły. — O! może
być to mogła i słabość charakteru, gdy M. zna
bardzo już samowolnie wśród dwu nakardów:
ojcówku i przyjaciół nie wiedział w. kr. zwrócić
się ma słowem. — A tej samej wojnie nadcią-
gnął mąż nie zdobywał M. groda Miśnińskiego
Lwowa swego Herminana.

— W r. 1817 M. wielkim męstwem nadpłynął. Gdy
ces. niem. walczył z Bolesławem, pomoc cesarza
wstawiał Polak; — Włocławek Chłodził z 10 pułkami
na polu na Czeky, graliśmy tam 2 dni i 3 nocy
jeńców powraca do Polak; zdziwio Boł. z dąbów
wsta.

Był M. słachetnym Odwiedzaniem, nie umiał
być monarchą, brat mu był cesarzem.

„Oby bracia moi, którzy jak ja macieś syny w
Karmitem, to co na progu śmierci kiedkiedy widzę, idą
na dobre się obrócić. Oby ci co pozostawili w ręku
Koga i ludzi się bali! Obojętni, miły przez niewiedzę w
obrazie widzę ród polski wygnany i okradziony, i w
złoty, których ja pod nogami kdepładum, obscierając
gajęcy.”

3go Kwiecia 1925 umarł Bol. Chr. Czystaś toba rok
cały twała. Mielko z ręką kotowaś się na króla.

Łączy się organizacyje wewn. a mian. Preseminium Chry-
scjaństwa, wtenczas bowiem wydobył prawdziwie wielki
strastotwórczy program chrześcijaństwa. M. był go-
rzym Chryścjaninem, autoryt. biskupstwo kijowski.
Był b. tolerancyjny. Obrędek stowiański czerpił u siebie
przyjmuwał chętnie u siebie kapłanów greckich; dozwalał im
sprawiać nabożeństwo we własnym języku (Podziwiał ten
fakt.) Wykładał wyprawiać świętych.

Cesarz na wieś i spustoszeniu monasteru z okolicznościami
gdzie w czasie Wielkiej Koronacji odbywał. Oni odwracali
jednak powrót na Polskę; w 1029 r. sprawę odwołali.
Książę tej miał ~~to~~ jako sprzymierzeńców Łutyczów
i Czechów. Ci ostatni byli pod dyktando Krutychan
syna Mstysława. — Łutycy odebrali cesarza. On sam
królowi podjął wojnę, kt. prowadził Mstysław
cofając się mścił. Krutychan ~~z~~ natomiast Mstysław
zdobył (Węgry nie pomagały tu Polakom); dostał je jako łup
od ojca —

Do Księcia cesarza — Tacy się z Mstysławem Łutyczem
poprzedniego margrabi Łutyczkiego Mstysław, najto. Książę
pogan (prawdopodobnie Łutycy). Oni ich ciele Mstysław
wstąpił do Niemiec w Silesium 1030 r. i mścił ich
Książę Łutycz. — Gdy cesarz do Węgier wkroczył — tu
odwierał Książę Łutycz, jednocześnie Mstysław
objawiając jest przeciwny zopisnowi z cesarzem.
Wykazuje to się jakby sprzymierzenie polsko-
jęz. — słowiańskie (pro słowiańskie Poganie)

Kłaski Młotek

W r. 1031 cesarz niemiecki, król Niemiec, wyjechał z Pragi. Jego
pomocą Ottona Bielewskiego, króla Niemiec, by być z nim jednomyślnie wy-
stąpił (zawarł przedtem już układ z nim). Król ma iść na pomoc,
sam cesarz uderzył z zachodu. A prawdziwi Prusi i Litwini od Niemców
odstąpili przez nie powróci na stronę Polski. Król Niemiec Stefan
zawarł pokój z królem cesarza Henrykiem królem rzymskim
(był on wtedy w Bawarii pod opieką bisk. Engelberta).
Niemiecy król i królowa uderzył na Polskę. Litwini zabrali Po-
mory i Prusy. Król Niemiec pod przewodnictwem Bielewskiego zabra-
li grody w Polsce, a ziemie polskie spustoszyli i jęńców urowadzili do
niemców. Młotek młody król Niemiec przesłał cesarzowi, że w Niemczech
król Niemiec wybuchł ruch anarchiczny, zachodzi konieczność pomocy.
(bunt opisane na wroczyńskich). - Wtedy Młotek umarł, był, zapewne
pokój z cesarzem dając mu Litwę i te ziemie w Saxonii. Młotek uderzył
z wielkimi wyprawami. — Bracia Młotki, Rycheza, a nadto
reakcyjniści pogańscy porabiali Młotek króla (pogańscy
określają to za podziwieniem Rychezy, Młotek im wyprawiają
zbrodnie i państwa przez separację na pogańskie obrządki.
Wykazuje bunt z królów). W końcu po zawarciu pokoju.

(Poczępowanie M. spowodowane jest tem że M. prubie-
da nad Karim. syna z kochanki; — M. obawia się, że
juna tron on zostawić będzie (obieraj rachunki starożennu synowi).
— M. przypomina sobie całą porcję z mężem, to, że nigdy
serca jego nie posiadała jak Lubawka. Właśnie męża
miaławę, nie udaje się jej te kroki, obywateli
wice ostatecznych środków, zapyty z braci, M. zani-
mić mu, byle obabić M.). — Gdy się bracia o po-
koju z cesarzem dowiedzieli — pospieszyli z granic
z okolic do kraju, by być wybuchy podtrzymać,
i wtedy do M. z kraju ciemnowy był uciekacz.
Wtedy dopiero do cesarza wyprawili się Ryckera i
bracia, królowy postali wice królem, i Be-
pym zaś ustanowionym został królem polskim.
(M. dowiaduje się o tem, gdzie korona, M.
wjechał między króla, królem swoim, i u
Munich, i znowu). Chciano uciekać do Włoch.
ryka cesarskiego. Innowe przychodzą do umowy między
Polską Prusami, a Szwecją, — zidentyfikacji zaś
podły Włochy prowadzą i takowania z cesarzem
grajac w głąb podwojną, chce nawet wypa-

cesarzowi Mieszku, lecz ces. nie przyjmują rady.
- Bełzym na broni krzyżowym dyploma się gwał-
tów; okrucieństw, nie przysparza do panowania
Olona Kokiław. - ten więc tęczy się z Mieszkim
Bełzym zabijając bracia (powinno być Lelko Olon).
Oł. wraca na tron, lecz wtedy cesarz mając powagę
stawia się Kokiłowi polsko-czesko - latych. - ma
zamiar nową wyprawę na Pol. przedsięwziąć. Oł.
nie porusza się na wieści o walki. 7 lipca 1032 r.
w Chorzelewnie zdej się na Turkę; niedługo cesarz.
Ten dzień Polak na 3 części: jedną daje Oł., drugą
Ołonowi; trzecią Dytrołowi stryjczemu i brat.
- Mieszko raz jeszcze potęgił roducone
państwo gdy w 1033 r. Oł. się powstrzymał.
17 maja 1034 r. Oł. umiera w walki i starci.

Skajnocha — Bobetaw Proby.

Otręko I: Bobetaw Proby poparali na stron
~~króla~~ cesarski rodzinę bawarską, gdyż księżęta ci
omieszkali blisko od granic polskich i wtedy wstąpił
kandydatami na tron ces. byli wśród nich ludzie
wiedzący. Księstwo bawarskie i z nimi wchodziła saska,
i mój prapradziad Otto III. To jego imięci cesarzem
został Henryk II Bawarski. — Ze Bobetawa Proby
przybywali i osiedlali w Polsce różni francuzi, ermitani
zwani. Ich praktyki religijne, nadzwyczaj surowe,
bądźmy miłośnikami imięci wśród ludności prawięcej
długoletas rzymskim pogaństwu: nawiązywał do wesodzo
na świat srogocenia i straszył potworem ten fakt i dalej go
rozwinąć, gdyż według skajnochy ostatecznie acetynowe
omieszkali. Będąc w Polsce i tak wstąpił przybywał z
do przyjmowania chrześcijaństwa. —

Według skajnochy ziemie grodów ostatecznie były
władnie polskimi, co samo odnosi się do ziem
krakowskich, Bobetaw odesłał je z Czech i zawa-

Musi pręcić skrzyżując szlaku, musi odbywać
skrzyż pod grodem, składac w nim sech dla rodnieru
a tymczasem tu pod bokiem jego zagrody powstają
wsady jędrów, z których on, lubo doświad wolny i sam
władny, niebawem dla łowianości sposobu życia i
obowiązków, ma być niestannie krównany. Ca
tem talerz następi, i w porównaniu z Salskimi
mi bogactwami rybołówstwa, dawne zagrodowe dostatek.
Knnia Stary się miewa, i cięgiem wyjścia kba
enta go wizerkaj czuści culaści, kacięgnię i
kbrojne cześci, i tak przed narucanych
mni stary publicknych, musi jaskre sobie
menni być stąg, a kachwate rycesetwo
knniwa go i gusbi."

Przy chrście nadawano poganom ^{nowe} imię, w dniu
świętym wyprawiono chrześcijanom goły.

Około 1018 u Polityk, zbownie zaś dudy
przychodzi do silnej składowej reakcji po
gauskiej; gdy więc imi kłownie do
woskwałwa powstanie chrześli - kudyś

miał na przykład prawa stronięcia miłości rodu
 i przywrócenie łaski na sobie, tak też i żywił
 słowiański, jako żywił nadkimi, tak sporegowie
 przez braci nadobitnickich broniomy, posiadad
 mmo - wykroczeń żywił chrości i iuskiego gębę
 jakore wspódnacie a narodu, i zrekad tylko przy
 jaknej chwili; aby między nad swę braci nad
 białickę, lecz obo nad całym narodem polskim
 samowładne rozciągnać rądy. Stąd żywił chro
 ściński (je bym więcej powiedział niemiecki)
 opierał się na bezprawnie, słowiański na chci
 wku II; tamten, przybawiony miłości wojowej
 kraju, wykroczał pomocy sadnokiemskiej, ten
 spóły wykroczał ludom słowiańskim od Elb
 aż po Ród, wykroczał je wykroczał wstępną jednoc
 mnością i kłębem. Zoba sprzecznych żywiołów, je
 sta teraz, po wykroczeniu żywiołów chrościński
 sprzecz z nad miłością panowaniem. Polakom
 kolej brada chwilowego wykroczenia na sło
 wiański - i z dwóch też przeciwnych synów
 polakom - widać teraz go z wami

- Gdy po śmierci Biełogłaza i jak go nazwała
 Czajka. Ołbana! M. II do Polaków przybył: „Oni
 byli to już ten sam Mierko co dawniej! Dowiadujemy
 wojny niemieckiej, zwyciężenie, przyniesie w nim
 bezpośrednie zwycięstwo śmiertelne — stamtąd go na umyśle.
 Podobnie jak prawie wszyscy przeciwni przeciwni
 chrześcijańskiemu książęta Niemcy nadomnie ciotom
 mu udawają, tak też i M. II postanowił wreszcie
 poddać się cesarzowi i chrześcijaństwu. Kuznami arcy
 ci wszelkie jego oświecone myślenie wyda królestwu
 mu państwa, wyprawiając poselstwo do cesarza, zyskał
 za aprobowaniem pośrednio pośrednictwem cesarza
 Grzegorz, jakoby innych książąt — wyznaczenia sobie
 czasu, kiedyby się mógł stawić przed cesarzem i dać
 mu kadzińskiemu. A cesarz takowej miał się
 sam M. II spełniać prośbę jego krzyżowców, om
 czerpł mu dzień 7 lipca 1032. W którego dzień,
 gdy Mierko istotał w Mezeburgu na zjeździe
 cesarskim stanął, cesarz Konrad Litowicz zajął
 przebaczył mu wszystko i przywrócił mu
 polecki w krzyżowcy, a których jedyną M.

a sama, i stała, że sama wstąpi, przed królem wstąpi
sobie być nową, gdzieś niepokojenie podziata."

"Stała rycerka kniezi, militer gregarii, czy z tawą
w rękę, czy z francusem, była chwila w ciągu wst.
Rich. wojna i przesła, kiedy wychodziła na rynek konno."

"Kiedy kniezi, futury, wieśniacza miłośna w sobie nie
wolników, ^{znowy tych} ~~bram~~ w jako tuteż wojenny."

"Słachy monarcha wynosił na angustacji naroda
na a. Komisarz." — Ktoś czuło ustrachcał
Knieziorem zidnywał sobie ich przyjaźni (Kniezi
w paradyi skrośców — może wychwalać potęgę, dki protestantów
gdzie albo tam nabył ustrachcał, albo się go pragnęło)
czymś z kniezi rycerzy. —

Stachowienie, autokorierem przeważnie, wstąpił,
zgronne Taki. Kościół pościadło

Konrad II był u domu salickiego

Ona Knieziła niemieccy ^{każdy} spodmawiało do udrędy
Knieziłanów z zachodnich grodzin. Polskich, z godzi
należących kawalerii do Niemców.

115
Była według Bartoszewicza była ~~to~~ kobietą słanną,
ale uciekłą. Mążona w swej godności - ruciła Polkę.

(Mążona charakter jej przedstawić takim.)

(Jacek ^{król} Hgierski wielki panował 997-1038

Przypadek Chreścijaństwa - był to syn Gejry i Bele
Kuchini)

- po śmierci Bolesława Ch. król zachodnie odwrócił
się pod panowaniem Polki zaczęły przeciwko niej
porwać, ma. ^{król} Panowie tych krajów, nie było to w
nie czasu - ciuła się z pod zakrętości wydobyć; miedzi
sklepowi zachodnich zaczęło być różnie. Towar
spisali - wtedy to 1028 r. ^{król} Wł. wkradł do
Kroniki i tam wielkie spustoszenia tworzył.

- Konrad tasył na Hgry z wyprawą, lecz to mu
niekompletnie poszło.

- 1028 r. wyprawę na Polkę, ale wtedy miedzi
to zaczęło; skłoniło się węgłko na obzrenie Ba
dużym.

Konrad to do Polaków przyjechał z Lubka
Mierko Stanowera przeszedł się na stronę

marzance. Przeciwnie mianu stał Łowicz
tak u polak memie, cyrkla i Karim. za clem
cimi trzymaj. Dobrosta, Bolesław stał się wy-
raznie bity sercu Chierkowemu. a na zwrot
tych posady skalki ogromne. Duchowieństwo
płacz, ten słowiański podwójny głos, do spraw politycznych
zaczęły się płatać bezgłowe i naradowe, i obojczy
tego składek najwazniejszych, bo za granicami Polski
podawskie pódki Łubysław, do którego wieści z clem
cimi sprzymierzone, głowe stały się a jednym
sryku z Polakami. Chociaż ten przez odpowiedź
swoich skłonił się ku kłótni Diabłów i dawał wszelkie
wzajemnie trwałego sojusza. "A Bart. Zmowa Ch., że
nie mając w sobie siły historycznej, rozumieli się wrogi
pazniaki. —

1529 nowy ~~raz~~ najard Polski na Saksonię.
Do Polaków przytoczył się najard syn Hordona I
margrab. Łubyskiego. Jest to starce, z mar-
grabstwa swego wypędzony, w kłótni z rzyżem,
zmowa teraz habi, stał na ciele Łubysław

kt. ze szkodnikami i brzołkami pogubiłmi do polskiej
 drzewów przeniósł. ~~On ich onie i z prz. Karyatkie~~
 to zażyczy straszenie i baobaryjsko obchodu się
 z takoniz.

— W Czechach w tych czasach żył w Płotkach. Syn jego
 Janiny Bratysław z Premysla. wyprawił się z czechami
 z Berktinem. Chodził on b. o religię Moraw
 i zabrakł jej. (Mierkowski).

(Przyszedł do Czech. Stefan Kozłowski).
 Jarosław Kijowski w 1130 r. wyruszył na grody
 Czerwieńskie i zabrakł Bedz; wielu piosen nad sobą i
 do Kijowa wprowadził. Karłowicz i Jarosław
 wdereli na Polkę, gdy M. był z kochankami swymi;
 i takimi w takoniz. — Podobno wóciwscy z
 takon. M. wpadł do Moraw bez nic tu nie waka-
 rał. — To jest chwila przedmowa, wtedy
 wczoraj się spadał na M. « M. przychylili się
 na stronę starostwiankę, opierając się na pogubiłmi
 na ludowych namiętnościach, sam sobie zamierzał być
 rządnym. (Prz. nie carska dama) ale same barbarzyń-
 cywizacji wzięli się przeciw niemu nieprzyjaciół z...

Kiedy wzywały mnie okazywały się, nad pochwytem
spokoju, aby przetrwać jego nadanie cioty. Oho
Bertram, który ma miękki, urodził na ciałach i dał;
potrzeba do Osmie i znalazł w nich ten takt i wyprawy
całe silne stronnictwo chrześcijańskie w Polsce tej nie
go popierało. Ktoż z nich miał Miesko, to nadzwyczaj
brat, który kiedyś niefortunnie reprezentował w Polsce
tylko hołd i podległość cesarstwu, wyrobił na prze-
stanie cywilizacji. Stała się zatem pomiędzy cesa-
rem a Polakami umowa, dwustronnej na samą
Polskę napadu i daniem hołdu.

- R. 1131 Stefan Węgierski wchodzi w porozumienie
z cesarzem. — ^{przejmując}

Na jesieni 1131 Chwila krytyczna dla Polski:
Cesarz wkroczył do Polski, z bracią, z bronią
z wojskiem niemieckim wiodł ^{przejmując} Oho Bertram
Krośno z bratem swoim Konradem Kun-
brakim z bratem Dmierzem pojechali do budowania
do grodzów czerwieńskich, Stefan Węgierski
po zawarciu ugody z ces. nie dawał żadnej
pomocy Polsce, a w samym kraju

rozstrząsać się przed tym zagadaniem. Owszem
można, że rady sobie nie da nawet na cywilnych warunkach.
Kach. podaj oddając stryżce, miasta oddaje w
Lakonię; wszystkie tury morską z serją zagadają
wypawy. To był podaj stryżce.

Bardzo, kt. się podniosły w Polsce przeciwko istnie-
jącemu stanowi rzeczy były trójakie: religijny,
obrodek śmiański i spróchny walory z ~~z~~ ~~z~~
tem, kłam gwałtu poganizmu, w imię którego popędzano
homie morry, iwi, pokornostwa (biskupa komana
i Lamberta kanonizowano). Drugi był społeczny:
Kmiecie i niewolnicy - powstali przeciwko wycośnięciu
amysłotkacji. Wreszcie narodowościowy: Kłanie,
Buranie, Choraci, Marawow - powstała przeciw
gwałtowi iu Polanom. Gdyż ten podniósł
Berktrum, obicując stać po stronie reakcji.
Cm. wyprzedzono, Obo między kilka miesięcy
odwar przerwici się na stronę niemiecką iacim
i stopę kramię się odnaczył. Bogdziej kilka
miesięcy; po cemu zamordowany został.

Gdy białoruskacy wygnali M. z Polski i cię-
gnęli do Własyki, gdyż tam już był w nieprzyjacielskim
stosunku z cesarzem. Wład. Chciał M. wydać
Kossakowi, lecz ten nie przyjął propozycji. Wład. ze-
szedł z gościem swoim obiad. — Gdy Olona zabiła
M. wraca do Polski, lecz imienia swego dawno
zapomniała i chce przed cesarzem się ukorzyć. Wt.
Lipca za pośrednictwem ces. Giełli stawia się
w Merneburgu. Czar daniel polski między
M. Romanem synem Kossaka i Teodorą
wnuczką Ndy, Mistr. I. — Pomocą było tożsamość
w stanie na pół poddaństwa na pół wolności w
stosunku do Polski. Tam rewiduje się bura frakcja
sko-narodowościowa. Przeciwko nim wysłano
Nufce, Kłui i wódców: Jędrzej, Kela i Lewanta
stryjecki bracia Stef. węg. Ci powstanie straszą
Chienko kwaz wpada w szaleństwo. Należy chce
objąć Nufce, lecz staje jej na przeszkodzie
Kossak z „¹⁸⁴⁵debrówką”, wielka kuzyna cadyj Polak.
Kossak mówi, że to Kossak ~~nie~~ podwójny
Polski ~~nie~~ stryj jej rozniesione przez zbrod.

Mi. mmar 17 Maja 1834r.

Maciejowski Aleksander

Polska wód piwowarskiej połowy XVII w. pod wzgl.
dem obyczajów i kuczerajów

Pod wdawnej Nowickiego stał się już
stły. Majędek stanowił własność całej
ordynacji. Półk miedzi morawski mówi, że krasn
ka, (kt. zali: two poprzedniowy aciekt, wód piwa
siódki i instaurie powiniem, a to podług przepisów
mieszkającego prawa." Po śmierci jego starci bracia
pokorali najindobremu na kępcę częć z schedy
ojcowej wybrać. — Gdyby się wzięli
szlachta w najdawniejszych czasach uważa się
wtedyżami podniej panami. — Było to tak
Chłopów przytłaczany bicia, przepiórki również
w nich na zabawę chorowało.

Kucja - podcina. —

złachta nie miała. Właściciel wieśniacza była przy-
wiązana do gleby. Spokojnie nad nią było w kuzni było
ręku. Jęcy wojenni b. za Chrob. spomnieli ludność
wieśniaczę: Ludność wieś. Ręcy dawno kła-
dąsom, kłóśom.

Chłopa ziemni wado - 15 morgów.

1. Spad zaważ się Chłopa z złośliwym wódnym. Poła gospodowa
Ulka wyrwa stary. Nie boryga po kłóśom
tędn (10)

Wieśniak był przywiązany do gleby, lecz własną ziemią
ziemią uprawiał.

Imiona wieśniaków: Bania, Baranik, Białosza,
Blinna, Ciema, Ciośack, Gocart, Kores,
Kopacko, Zamiech, Zalka, Wied
Gurot

Karimierz Oda. urodził się w B 16 r.
(z Zorichiego). On i wado był biskupem
Kopawski w Krasawicy, kłóś miady idę
misi na Pomorze, wykładać można kłóś
wzrocie On. Is Chrob'ciżniśtwa, zdy by
daj biskupstwo Onie wrodośmo kłóś byd piś

i tu strasne spustoszenia czyni, lecz dodac' można
ze mści tu prześladowania iłowian przez Niemców.
[Fakt II rok 1031. Cesarz uderza z jednej strony, poraża
i zwycięża się z Ottonem, M. do wojny prowadzi i rusi,
Kant z procy, Litwy i Cui - i zachowują się neutralnie.
Stefan również umowa z cesarzem, i umowa anty-
Chocze się potracają i tywo - wówczas do M. zaprawia
z cesarzem pokój. - Teraz wypierają go ^{prytko} Franki
i on jest w niewoli u Włochów. Ten akt ^{rozgromia} może
się ma awersywny poganiście. Gracia M. wygnał
półny powrót do ruskich.

[III] [Fakt] a Włochy M. jest wzięty, doradzi
się ograbionych ziemach i doci przewrotu u M.,
tuż myśli - wzięte -]

[W 1032 M. wraca do kraju, ze strony M. grozi wojna,
M. również pokój na z prośbą o taksę i forekacenie.
Cesarz uderza wielki na 3 rz. Polak.

[Fakt - M. raz jeszcze skupia Polak, w szałach
amieraj. 1033 r.]

ua,

z

Indie
son

R

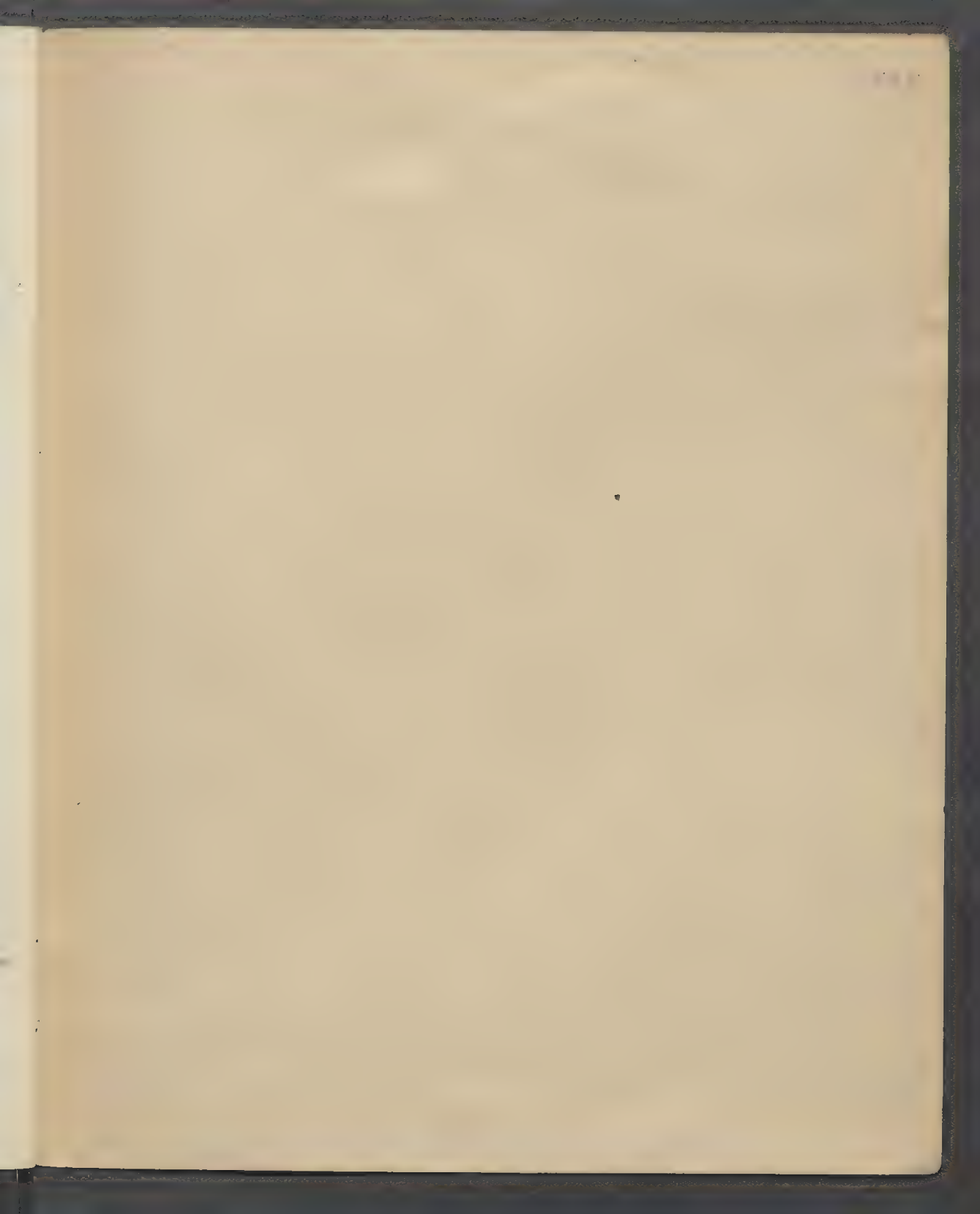
na
c

li

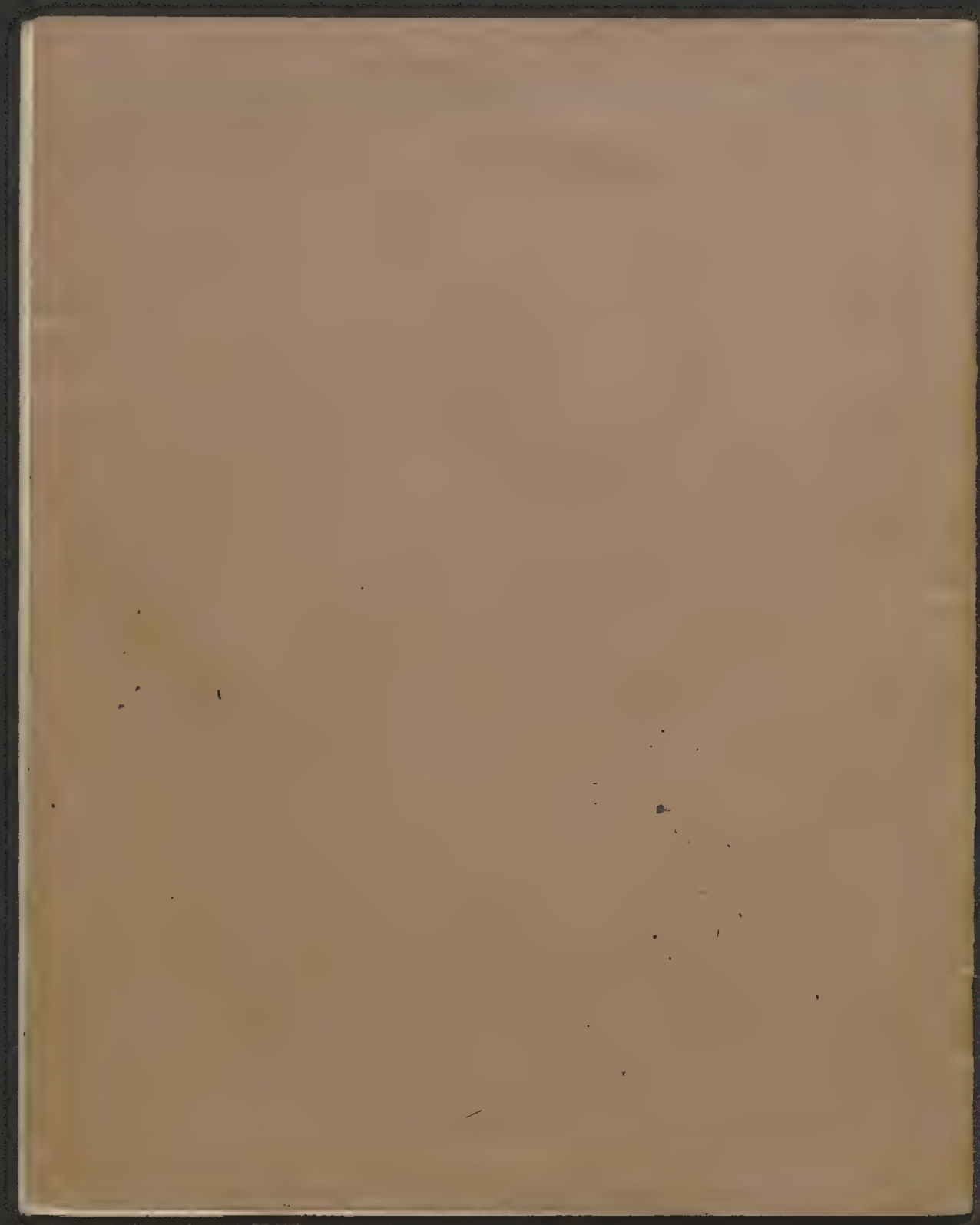
1

e

1.ry.

Stygniesz - będzie nam kosić
 Stygniesz - na stołcu siędzie
 - ~~na stołcu w jęmych~~
 jak cesarz pomować będzie
 Stoi ^{coronę wawrych} wawrych tak i pól ...

2.ry.

Stygniesz - dryma nie sacha
 Stygniesz - z cesarza dwoi
 się - jak stoncem (sacha
 się - jak adolem (skony...

3.ry.

Tam Kosciół stoi - jak driny
 Ogromny kamienny cud
 Kół wyjdzie reń z miłosierdy
 Przesz kołem kory zię cud ...

4.ry.

^{złoty zięcie}
 Kółowi Janie mierny
 Kółowi Anst ^{czec}
 O Kółko - my ~~złoty~~ łowje
 Gdzie Kółko ~~czec~~ nam miśc ...

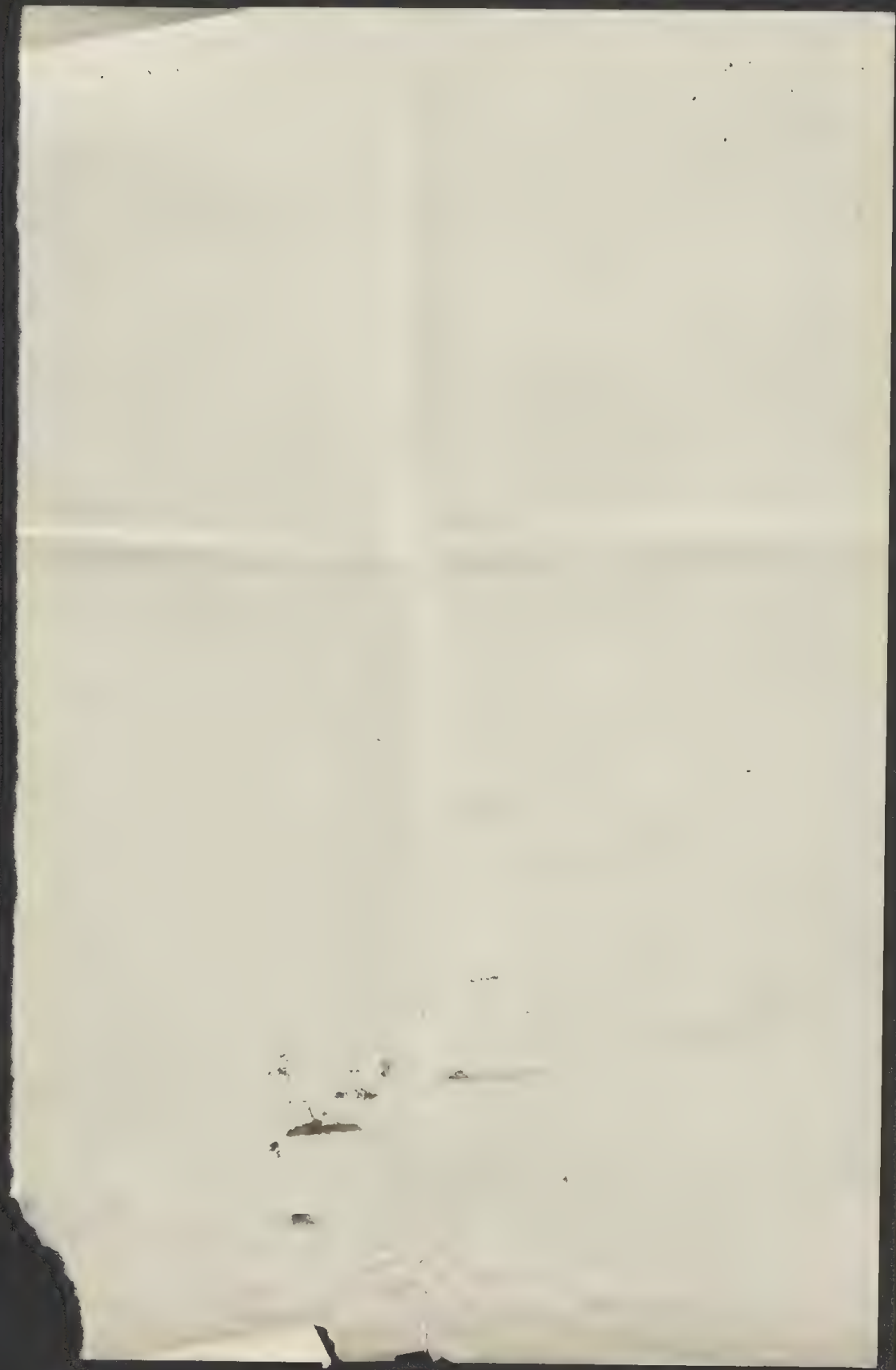
2. Był ~~nasz~~ ^{nasz} król. ~~zawstaj~~ ^{zawstaj} 2
Oko my grozo krusza ~~zawstaj~~
I wierność by nas nie ~~zawstaj~~
Co jeden z drugimi - to druh.

Choś ² ~~Pojedziemy~~ ^{Pojedziemy} król w kijowy
Pojedziemy i król, wód morze.
Pojedziemy z królem w kijowy
Cech ~~porad~~ ^{porad} namie ~~broni~~ ^{broni}
~~byli~~ ^{byli} namie ~~złoty~~ ^{złoty}
Pomoc!

Chadzali my wojownicy
Do różnych krajów Chadzali
I w ~~złoty~~ ^{złoty} z nasz Kowawicy
My ~~złoty~~ ^{złoty} i raby brali...

I wrody za nami chwata
I wrody stawa za nami
Chodzili ~~król~~ ^{król} Polko my z tobą
Trojemi byli wojownicy

~~Trojemi~~ ^{Trojemi} w ~~złoty~~ ^{złoty} przed tobą
~~Chodzili~~ ^{Chodzili} ~~król~~ ^{król} ~~Polko~~ ^{Polko} my z tobą
Kad chwata wrocy, się ~~złoty~~ ^{złoty}

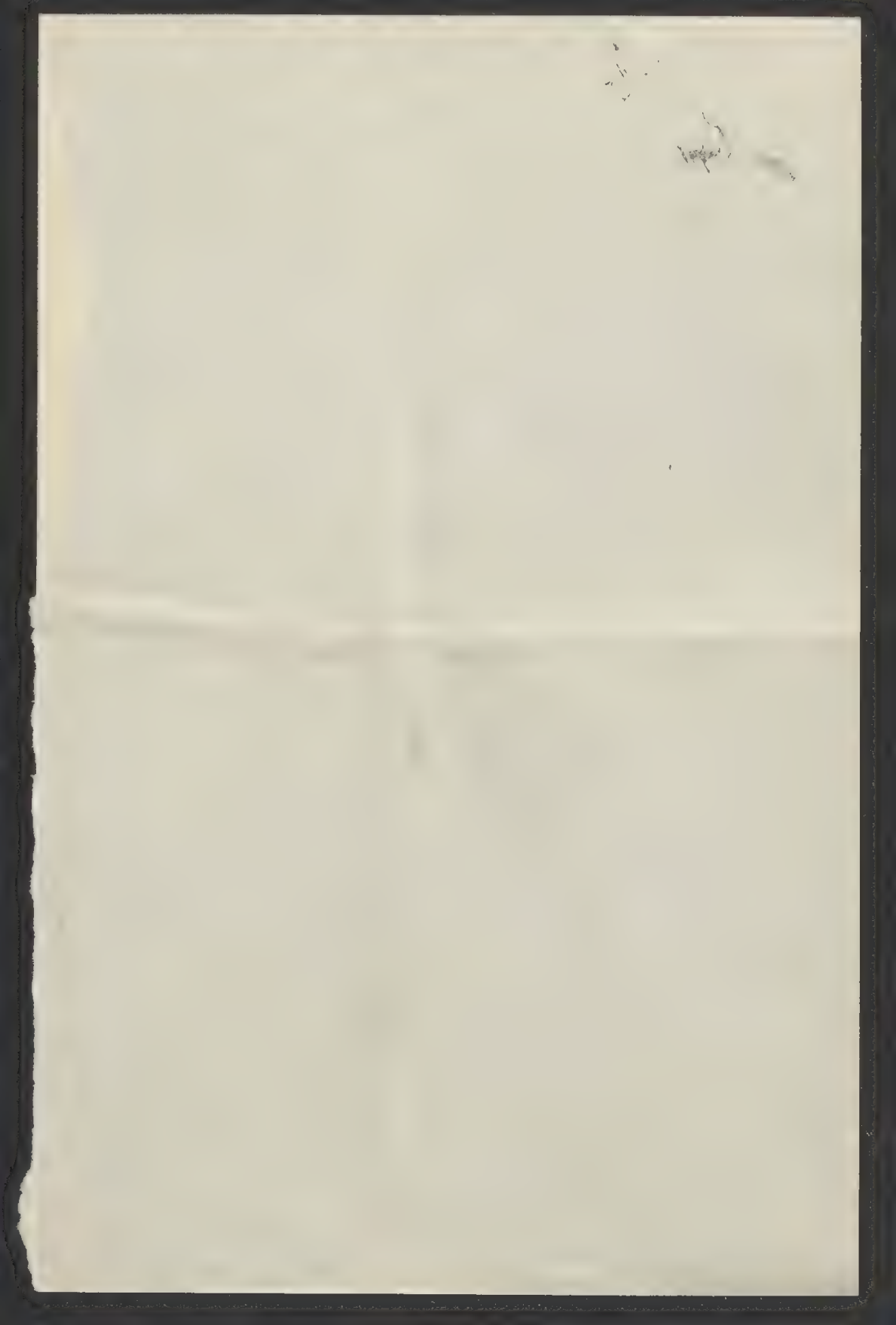

2
Mad samcu stauce garze...
I letui I letui ^{paas} stauce si ducu.
Ximia i mebo si stauce.
I ta dea me schodu' cu

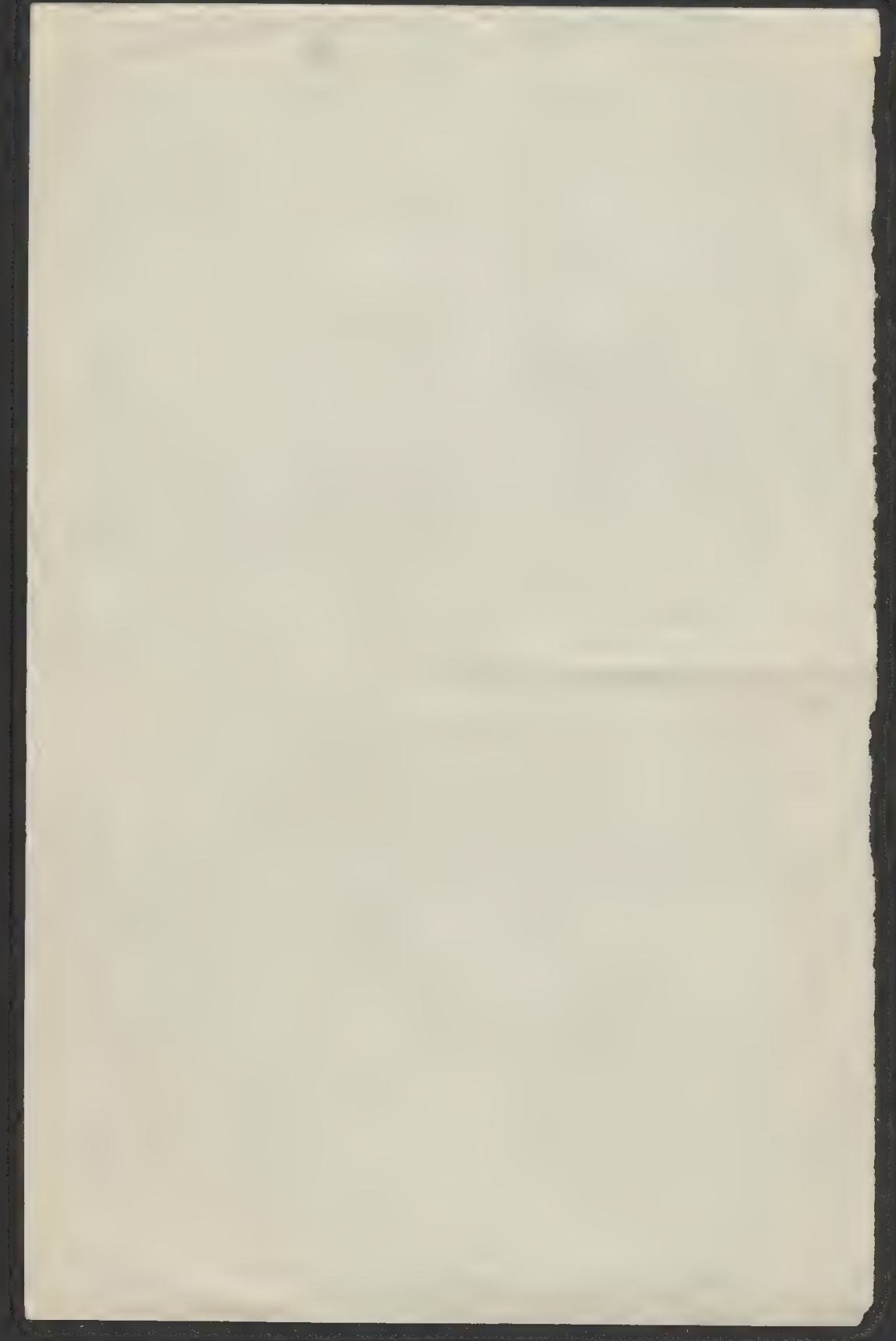

Chia I

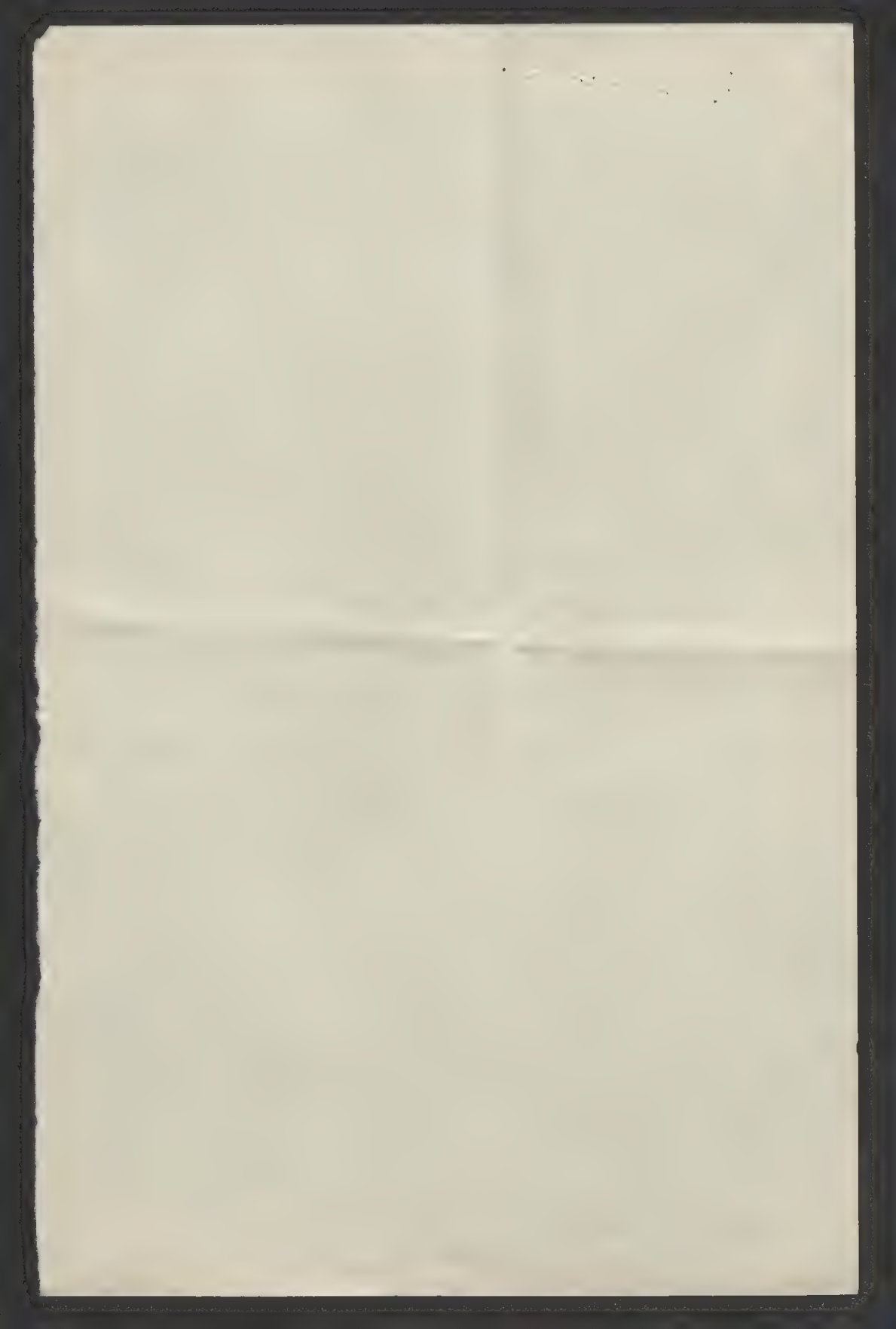

Myślenie zapisał w pamięci swego Króla
odchadzi -

Był. Wł. Korywidy moji i ziele

Spatanie, gdy przyjdzie pora : +

(odchadzi)

Proko do Elżbiety

Chciał być nad wami
Chciał być nad wami
Cesarz wam dał

Chciał umierać rany postawione

Dziwki nie umier postawione. Książę polski

Chciał ci się uchylić gdy przyjdzie

Silnego ^{wroga} ~~wroga~~ ^{opozycji} ~~opozycji~~

Chciał. Chciał więcej - ja nie mam wstąpić

Chciał więcej - siły ja mam

Przeciętno wrogiu się składam

~~Jaś ^{przez} Kras na myśle - ja mam~~

~~Kras Kras strasz przysięgę nam~~

Chciał. Wiem - wiem (Kolewno) ...

Widziałem ciebie w pokrobie

Chciał jednak ty na niepokój

Chciał. Krolewski durre kolebie

~~Ty się mi miły~~

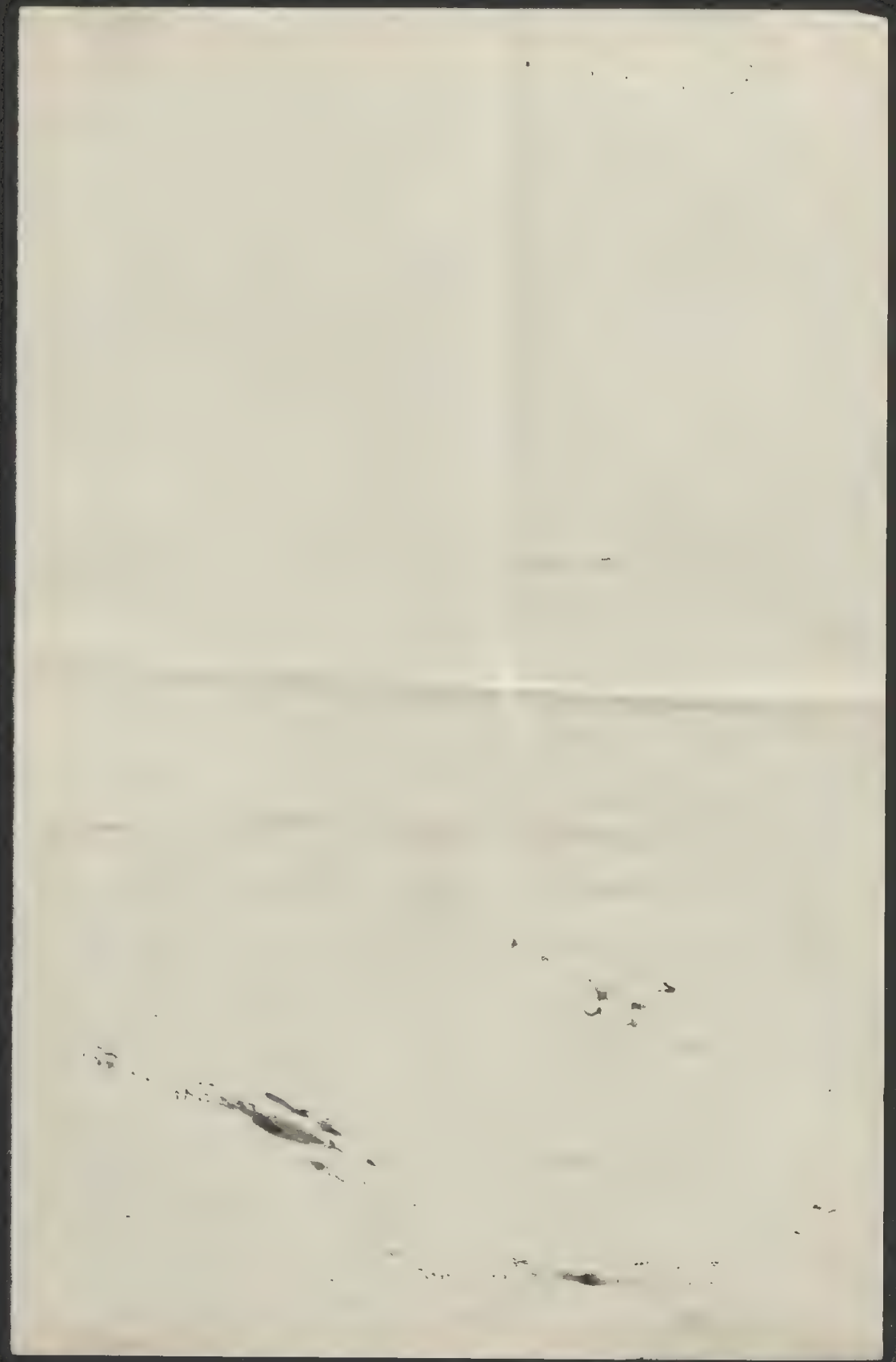
Krolewski durre do tojnia

Krolewski durre wzmorona

~~Krolewski durre~~ jak kawała waju

Krolewski durre - etota korona

Strona nad losem s'wieci'
 // wole wstane ich palic'

~~Ally sym - cenne~~

Prosz i krecz s'wieci'

~~// wy c'krotosem w ten mied' swiat walc'~~

Patr - samiz moji wykrywa
 Kamieniem sredem i' g'rowe

// mostem w sobie w'brzywa

W'atem wyneem c'kre s'rowo

... // p'oc'ka wola ma s'wiatem

W'is' nad s'wiatem p'ranje

~~// p'oc'ka wola ma s'wiatem~~
~~// p'oc'ka wola ma s'wiatem~~

Of tu nad k'ym - K'oluzi

~~Ally sym - tobie~~

Totej n'ie z c'rota korone - p'rymiera

je W'iskawi

// jakie tobie w p'romienias

Ala c'rota k'woji - p'romienie

W'olew'ska p'ryj'dacie koron

C'co z mej' mocy ostanie

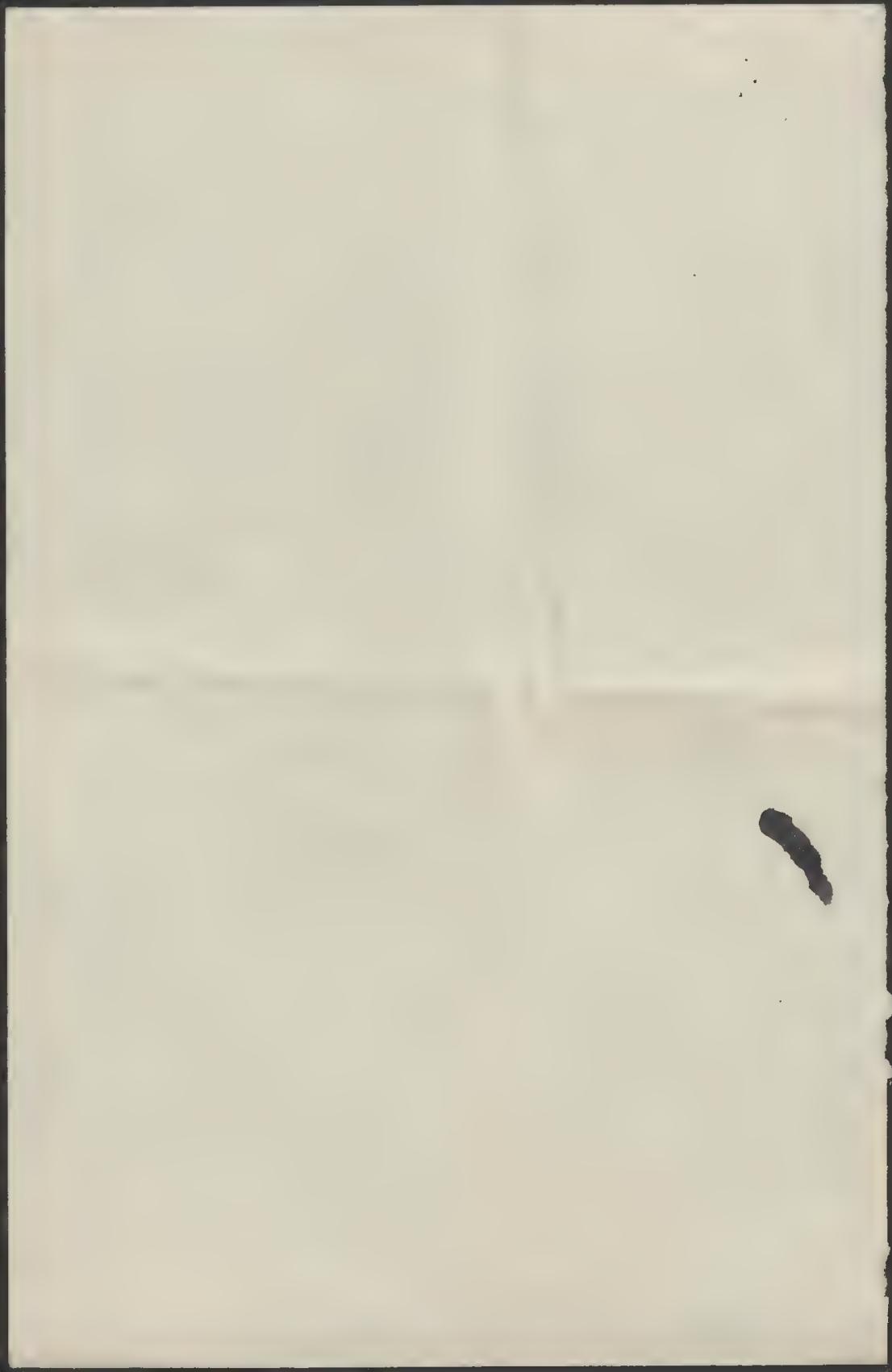
Gdy w grobie b'edzie c'lorona

W'ie d'is' - ja silny s'ij c'ruje

Ala k'ardzy p'red'byje

W'ec p'oko - ten dzien nad'g'icie

W'ie d'is' - ja silny s'ij c'ruje
 W'ie d'is' - ja silny s'ij c'ruje

Drwinaś two' nas koleśdawie
2 przyniesiniej drwinaś des' doli
Cz nasre ojce rozstedy
Do cradnej skowane roli.

1
2
My znamy ślącero'w bdyśkanie
I swaroby szczepów gróś
~~I strach pise straty w kóserganie~~
~~I strach wojowniciej stanie~~
I strach tych zopol' lot.

4
Drwinaś des' nas pranie krola
My wierui twaji ^{wojacy} Dutowski
Przemniemy iś w krajij stanie
My rek ci' dahi' do pracy.

3 2 1
My znamy rany. Pol
Oni strachy wiemy s'iew
Pier-wyżik mićchem skergany
Pier-druzi kwyćci'ski' lew

(STAT II) JES GŁOZY JESIENI

Białe a ciche konanie moje,

W wielkiej przednia duszy ustroj

Ochoty w dal w jutrojsze dal

Zgubione ślady mrocznej dal

(Opłata przydarzani drzewa
ruce na pola)

~~Zamka cichej dech jesienni~~

Zgubione ślady wyczerpanych dni

Ochoty - ~~nie już jesienni~~
~~nie już jesienni~~

Kiedy zasniesz nurem dech jesienni

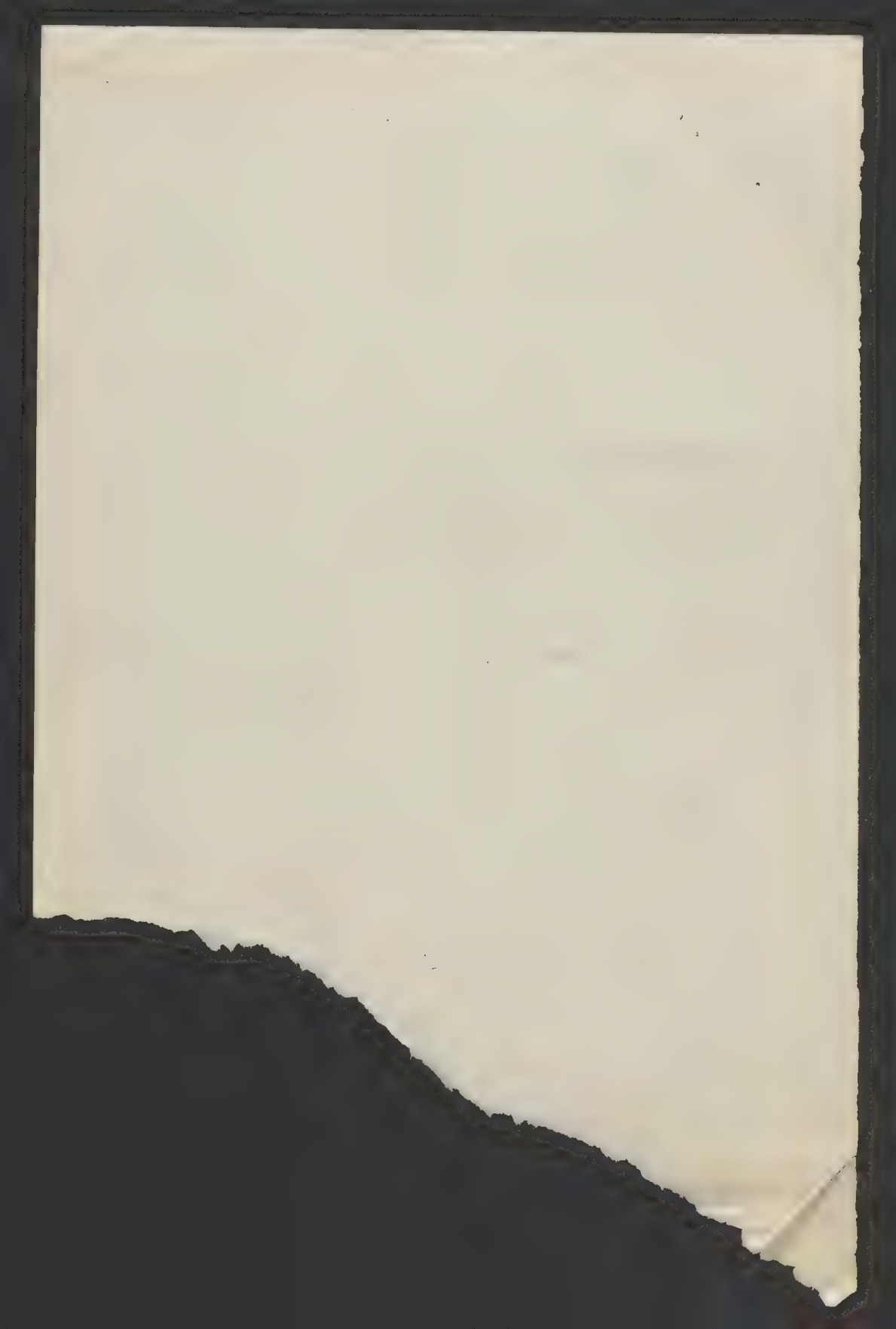
Zeschłym się liściem bót czerwień

Padają w ciche try

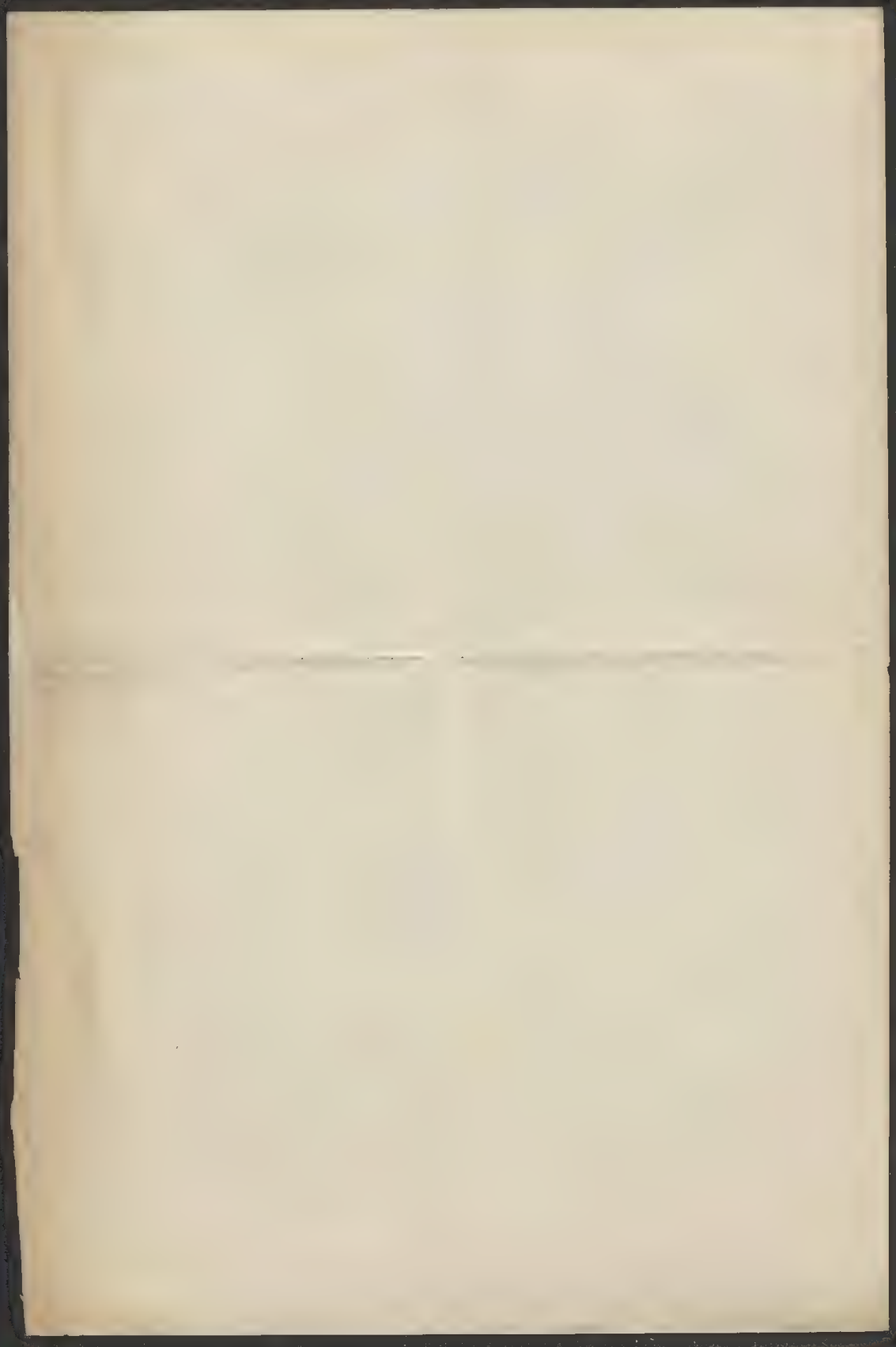
Opadły liście - pie przewidyany ....

Atas' ludzkie tworzą so dusze

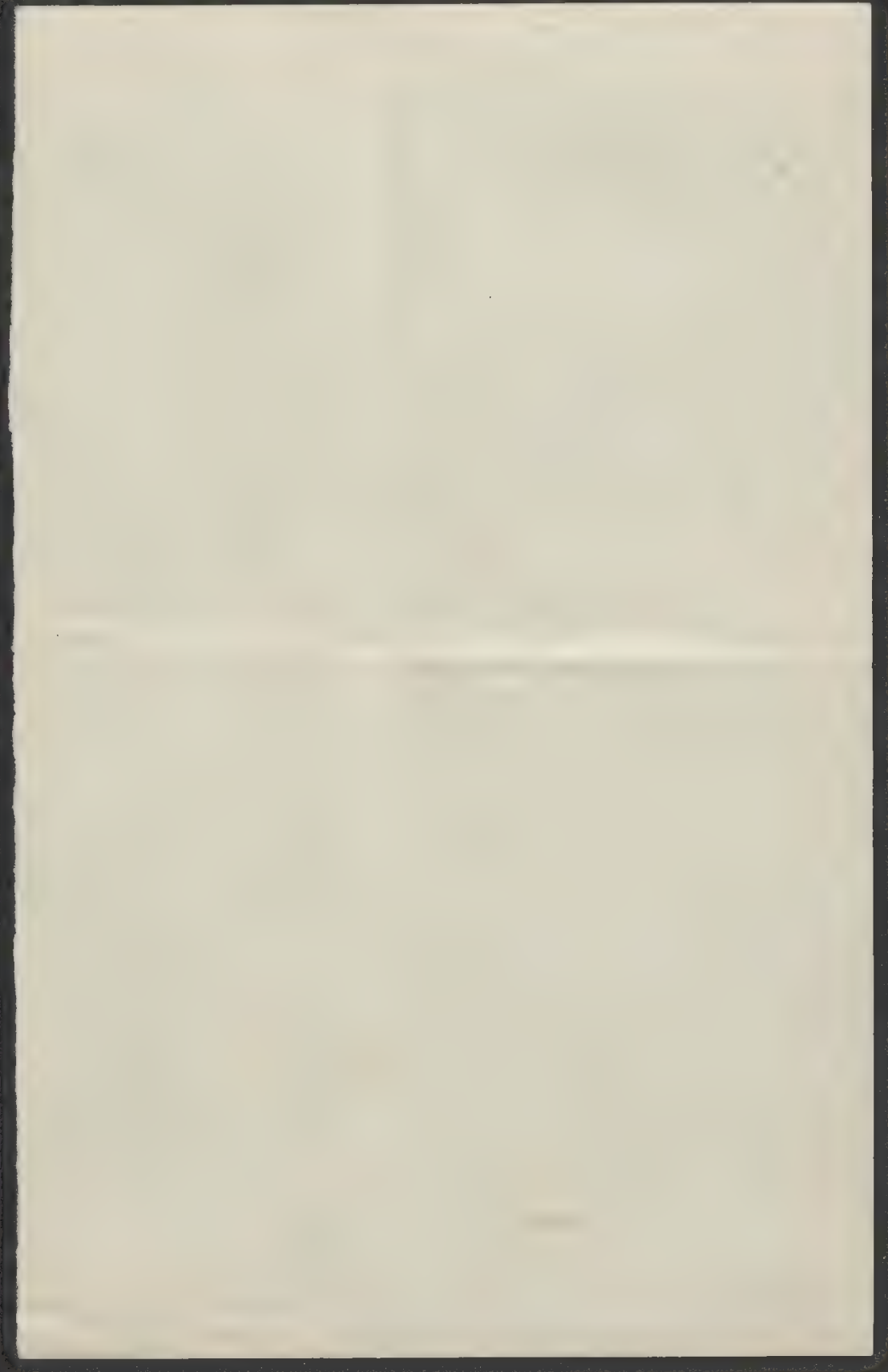

A ~~ku~~ Kudy Karas kroś - i duciny
A Kudy Karas - Dau' mèsiciny
Y chwak jinn ^{mèsicim} ~~zinn~~ cresć -
Komesy jigo w godach stoj's
Kycere twarda Kuci xbroj's
A Kmicioin - Dauic mès'e'...

Nad nami króla siła się
 czyż Duch Boi, Nowy Boi, Błogi
 czyż Tróci się ka rzezi gnie.
 Władanie mocarstwa nad nami
 Nowym się przed nim przed wojami
 Płoc zgizła - popłonięła

I 2.

Prostaci moja rodnica...

Bolesław

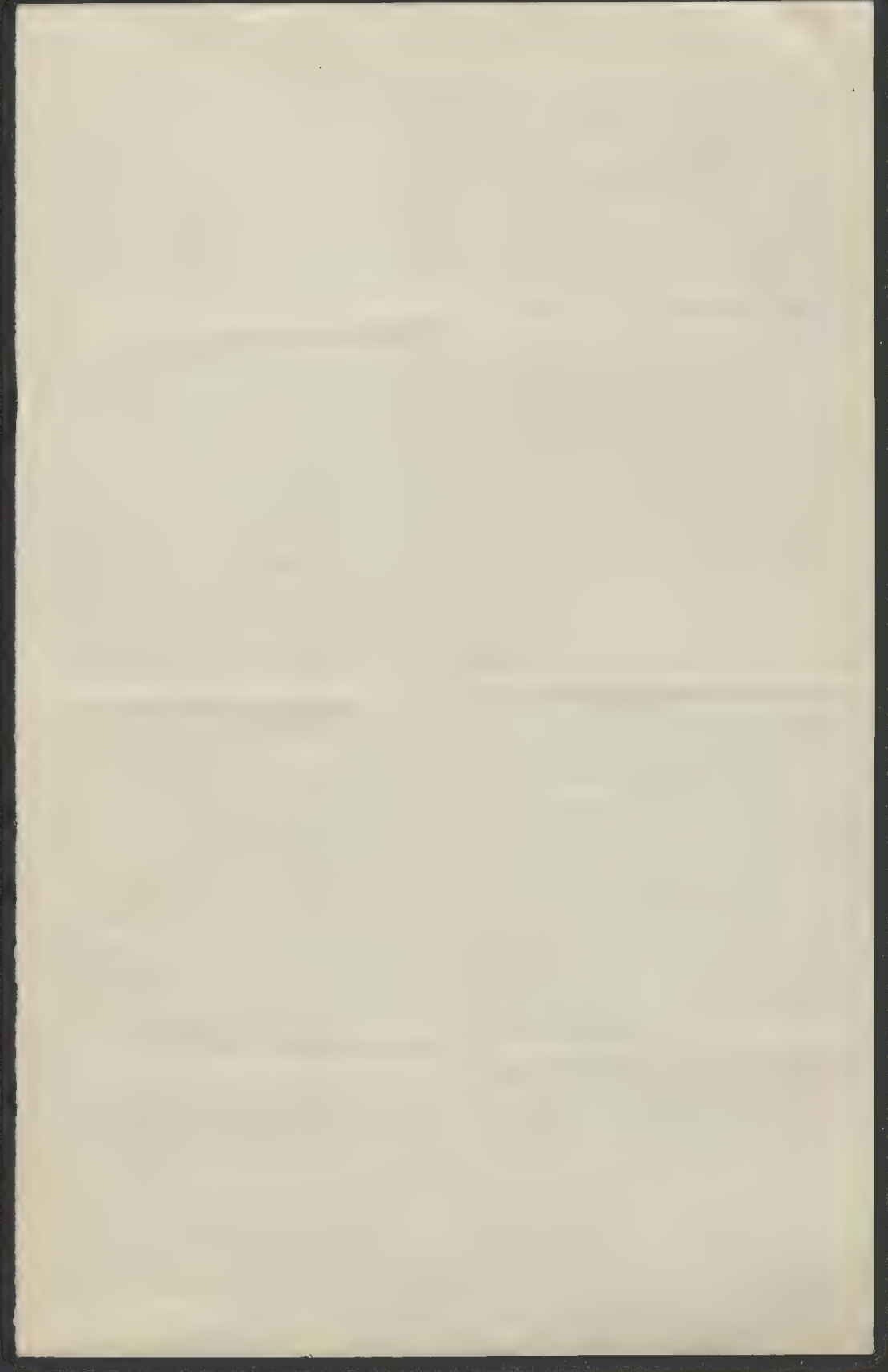
AKT II

do Św. Wojciecha ...

I umęczyły mnie — och umęczyły
Te wszystkie wiary, których czuć nie mogły
— I umęczyły mnie i umęczyły
Te wszystkie bóle, których czuć nie mogły.

II

Oh znam ja jeden ~~ten~~ ból Dawidcy
Za cudo opyta — serce wie
I siły I w niemiej wetka ci by było
Znam ja ten jeden ból Dawidcy
Przemiły wetka na cudo spada
Kamieńca moc — w grze ich wali
Oh ziemia jako słas ich wali
Oh króć no wali — ...
~~Prze~~ ... Pragnę odjechać...

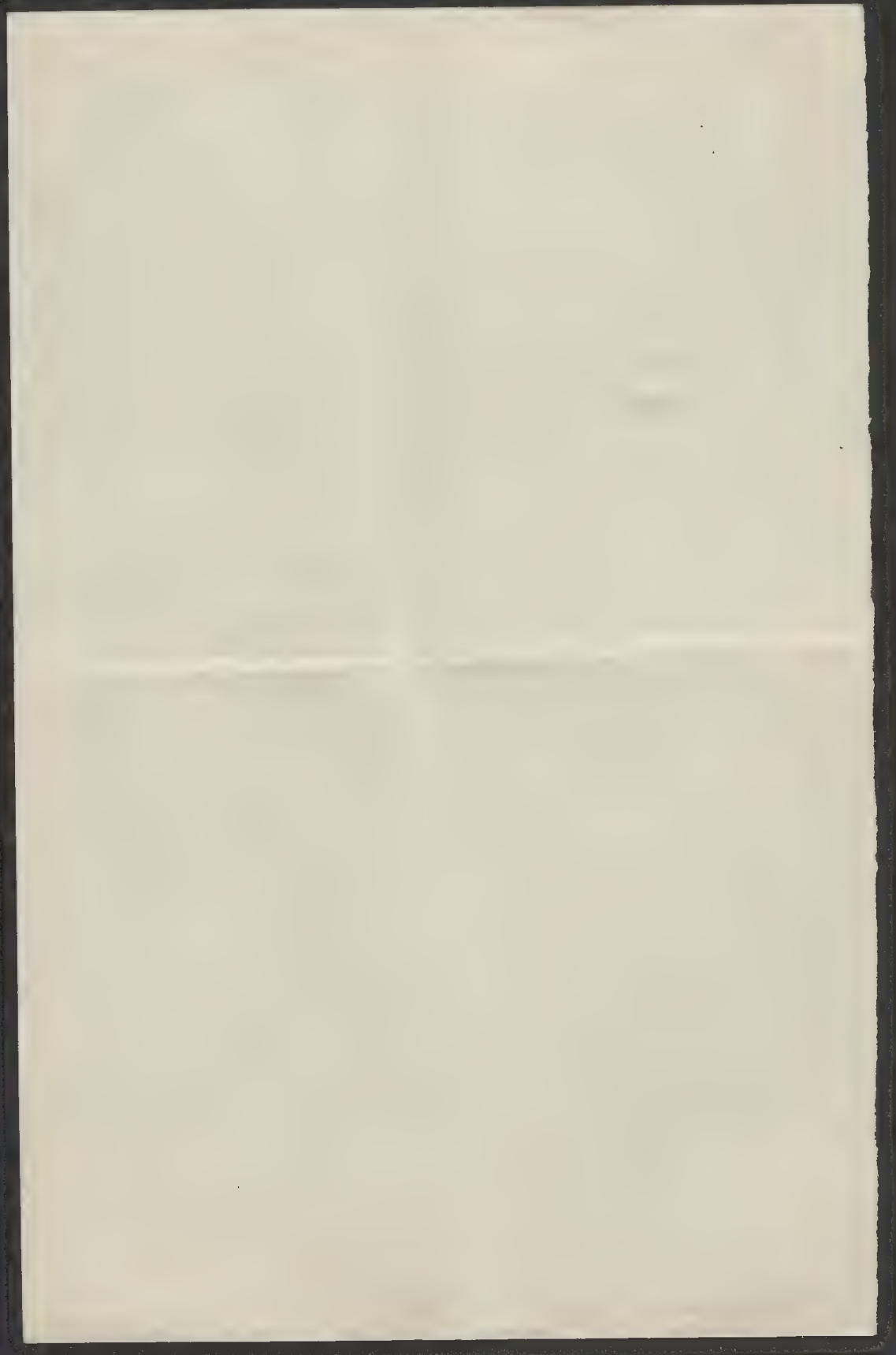

Jam król
Wyprzedzam a świątynię - niebieskim ogniem
doświadczy
Jam król - Duch me umia zakłada
Umieszczonego w to ludzkie ciało.
Co wola moje gozda
Co wola moje się psali
Kamiana moji re stali
Z zębami moje ramię
Młodego zęba korony
Srebrzyste wstępnie światłom
Jam król - z królewskiem totem
granicom

Przebiegłem lasy i siwoy
I bratem je - nieimi ochotcy
I bratem je - sławy przedem
I bratem je moji wspaniały woz ...
Ocie każdego świątynie przed nocą
~~Ocie każdego~~ Ocie skrydy się moji wola
z czego pragnę - podobie
z czego i nie mam - podobie
Ja król - pragnęci wam będy
Ja król - wam archura

Ja król - wam archura
Ja król - wam archura

Co kładymy znow obdaniem
~~znow go~~

~~Co kładymy, siły a nie obdaniem~~
~~Leżę przed tobą~~
~~na smutnym leżę~~

Tak wola moja się świeci.

Wstąpię w chmurę węgier

~~Leżę~~ Batraci, gradami cięgi

— ja Król — od mojej to woli

Łoży się z nieba poljs

Ja Król — od mojej to woli

Od białych

Batraci — Leżę z nieba

Od białych z nieba zagię

Tak wola moja się świeci. Jam Król.

~~Królewsko to moja wola~~

~~Jam Król.~~

Od niechże stanie prędko

Ten silny, ten najsilniejszy

Ten nowy cesarz prędko

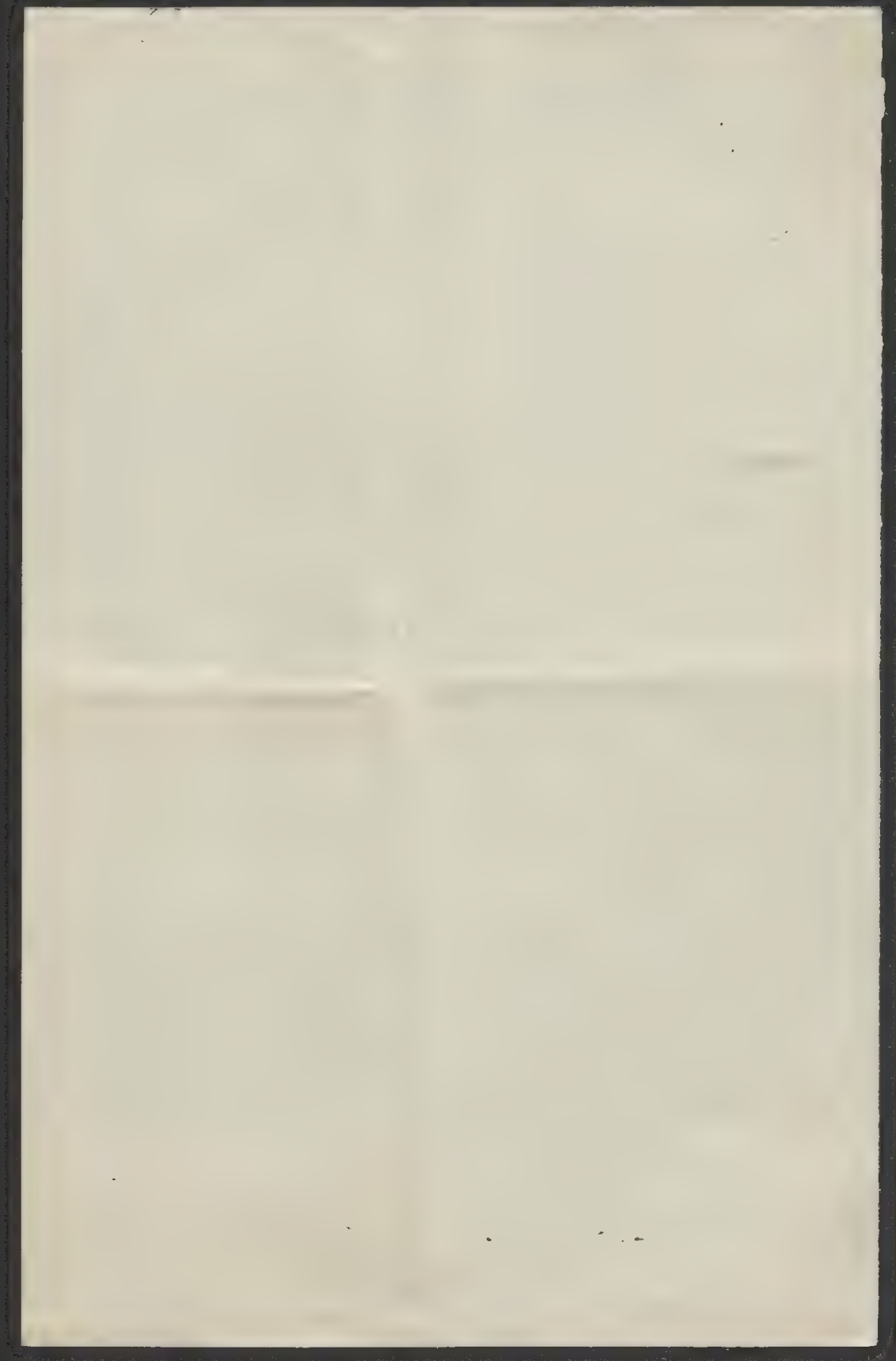
Jako to dawne bywa...

Wstąpię w chmurę węgier

~~Leżę~~ Batraci, gradami cięgi

Hej młodziu młodziu młodziu
 Wstąpię w chmurę węgier

Sw. Majo: Na ziemię psaturytem, na ^{niebie} ~~niebie~~ psaturytem i drudnem. 435

Otom ducha zagubił, otom serce zagubił, otom
żył miedzy nami tym ciadem

Tę nędra koci moich, kowi moji

Tę ~~nieznaną~~ krotka nędra

Zabieru je woda deszczowa i skwaś słonca

i chłod mrozu... Zabieru je oświeś wroga

i topiś zbrojnicki... Skadza cięta mojego

I gdyu się w to myślię goryż, i gdyu się
myślię goryżu napit... kęj napit już laktę
ze mi świat piotunowem jolnem ciastem

kaug - ucrudem: zbawie mi się inacz

-- i oto nad nędra cięta wysiód, i oto nad

ból, radość i strapienie cięta wysiód tego

Zmierztem jednę drogę... tak jakby wroch je

den z kłosego świat cały okiein objiód można

... I otom wredt w dom pański, ty z pańskij

tylko winnicy rwał grona... moich ciastu nie

masz i moich winnic nie masz... wtapnia

raz w pańską dźwierzawę... i w wole pańskie... I

oto tywiz się pana... prapkurawiem pana...

Z miyji myśli włożyj pew porządek, co wapi

grona pańskie...

6.12.58.

Moody

deedens formative system

noach.

governs (argues) whether it was or ever was

that is that it is not. For certain things

do survive it is then to have.

For that type of system is to have a system

of a system of organization in the

(to be a system of organization) - that is to have

to have a system of organization in the

is in the system of organization in the

that is to have a system of organization in the

that is to have a system of organization in the

that is to have a system of organization in the

that is to have a system of organization in the

drogobou.

Pol- staj nad gopłan.

J ai - i ai - ja ha tu ci ra .

T ai by ceu - i ai by ceu - -

Co mó wi - du ra i z ko dy ce

Co mó wi ? - myś l i uł i y wa sta j -

G opł ane wo dy i - ca da dr i wy ,

G opł ane fa le - my - ma rni e

Du ra i z to fi p ł y nie , wz br ó z .

Du ra ta ma - czy ni e r y z

Uczu wa w to bie do u g z ko cu .

Uczu wa w to bie d u a p r a g n i e n i a

P r y ch o d e t k u u n i e d r i wy
u t . . .

Du r y ni g u b i i o d m i e n i e - -

Co j e s t ? - -

Za ch ł o y t o c z y p e r i o r o -

G ł o n e c n a g r a n a wo dy t o r i

W i e u n i e t e r d o r y - i y u i i t o u i e

Co j e s t ? - -

Wola co wićchoem ze uunie bydy
Jak lić jęcimny ziz spusterydy
Jak lić jęcimny st' riecni fodyte

— Nieprawda — ciż pórere uam.
Nieprawda — ~~razem~~ w wold mory
Loriam.

Ramiemcin Dzwigam — Tacerobes
mierz...

Ramiemcin Dzwigam —

(Schyla ziz ku leśnemu orzechowi) —

Moty, twarody, — a wewar
peren stadyery

Brene w ustas zityre).

Toli mi spool zab... o to pód
nie mē zostad o

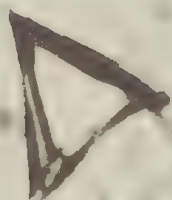
Trocha spowus i orzech, kt.

ipory dēm

Nie lubię my o' m

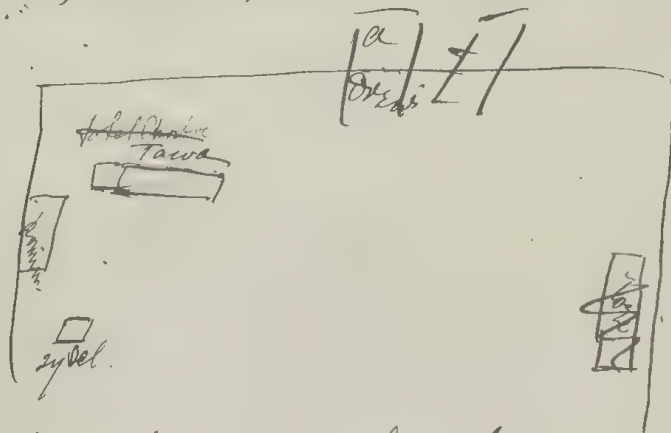

Bozestv akhu III a.

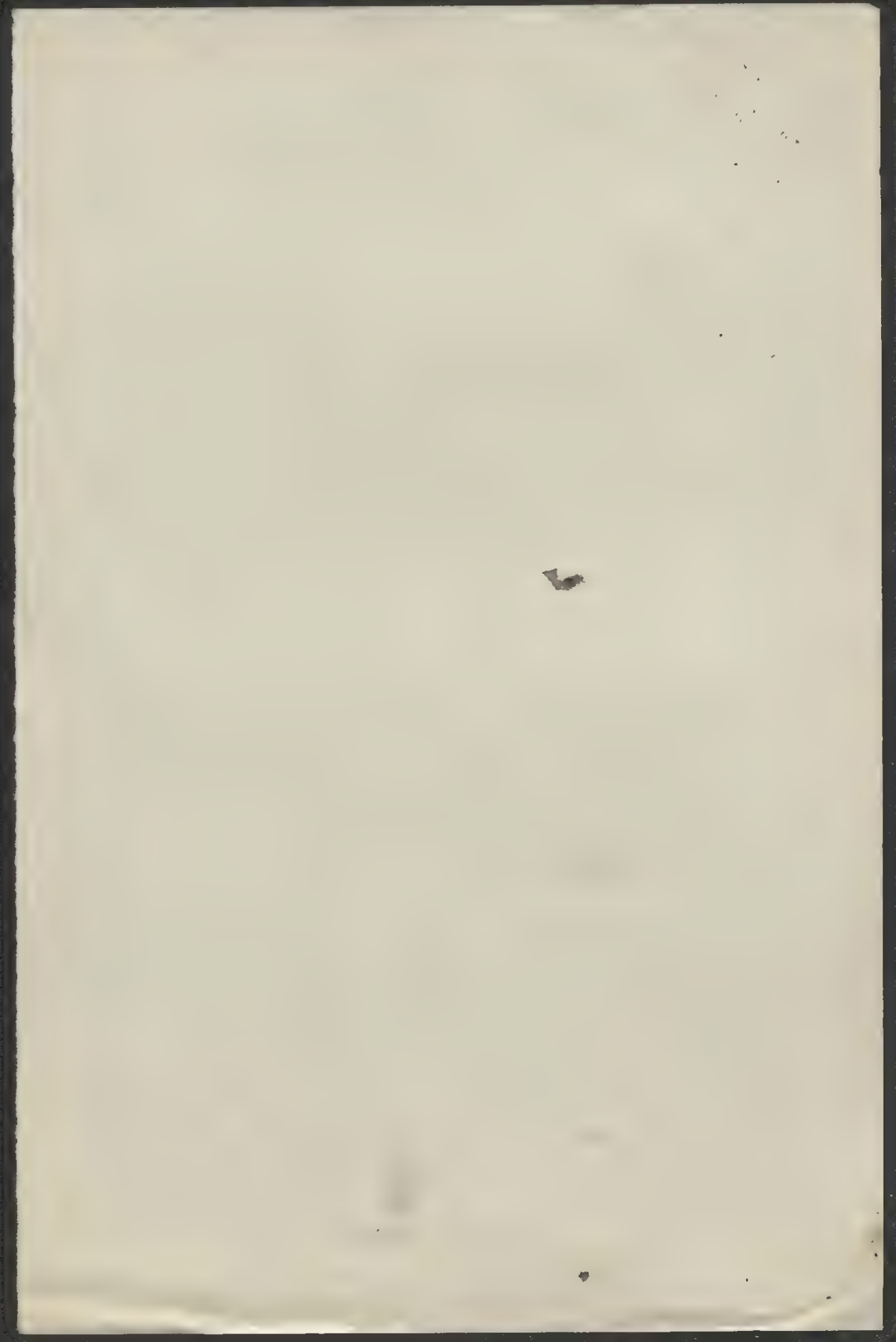
1.

byłsa siedzi na rybn. Koół ciefpicy na Tawie
Ogrien' pronie...

Trykon.

Tawac in miara nie treba
do reki - ~~niek~~ ^{go} iz roznaly
Goly kryknaz ~~z dymu~~ Dmioda
Niel by iz dalej roznady
Niel pokryady by falg
do ~~Wiedyn~~ ^{Wiedyn} - cesara
Nam teraz Dmiod' nie treba...
Lecady Henryka nieba
Lecady et z siluz recady Dmiod...
Hafec iz jemu falk Dmiod
Lutykion narod po'picy
Narod cady rebrane Dmiod
Lutykion narod po'picy
Nam taki nady a wrozi

— Toż Karadam ich bogi
 Co ~~on~~ tu se sobą przyniósł
 Przez drucie do Warły rzeki.
 Lecz samych kusieć pro woli
 Odejść w kraj swój daleki
 Z Ber ~~to~~ krwi odejść poulanej...
 Bo niech by się ich rany
 Szybsze szana Cesarza...

Polak. Porzucim, Ber gośpadara
~~Cyprian. Dawadaw~~

Kłieciśas' stacie ~~walaxy~~...

Przech. Przez ~~ojca~~ Królu tyś wiecie chod...

Polak. Ofienocen ja i niepor...

Przech. A świat się koścu waży toczy

Polak. Cień skoka jui moji ocy

~~W~~ ^{inaczej} ~~juj~~ ^{juj} moji stonie...

Przech. Na tej dąbkoś obronie

Jeby go granie ich strzegli

Dodadam poczet stanieby...

Polak. W stoli choditum kosaie

Choditum ja ~~przez~~ ^u ~~ty~~ ^u kiej, kiej;

Teraz Smeitelna na skroni...

Pycheri. Tak myślę - czyż nie' iż godzi

Jako ja z nim' sporydam...

Bole. Choć myśl' iż moja już' obdaci,

Dobres' Pycheru krobida,

Ala nie ~~zawadza~~ ^{zawadza} tu iść,

Że ~~je~~ bezbożności, pogan'stwo

- Och tańce broni' chce pawi'stwo

~~Wiedzą~~ ^{Kowada} cesarz' noc...

Ala mnie nachodzi już' noc

Nademną kłopot' iż ~~zawadza~~ ^{zawadza}

~~Przeczam nie będy' nieboce~~

Sił nie mam - mięra nie chwyce

Rozparu niht nie proutucha

- ~~Że~~ chce mówić - a mowa ~~z~~ ^zucha

~~Chy~~ już' wzięj

Chy już' wzięj' przy Twice

Chy wzięj' niegodzi

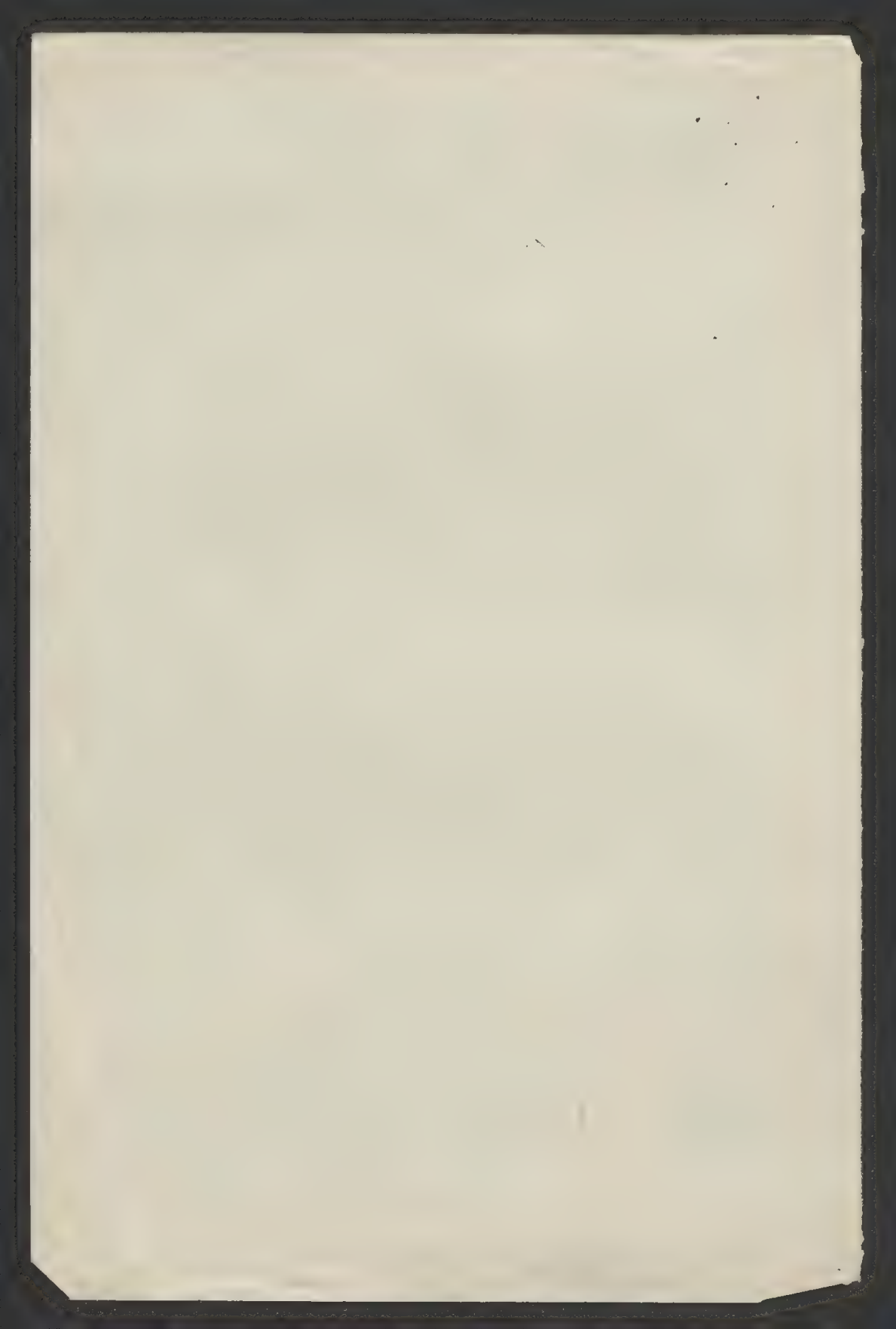
Chy ja grotem prawi'je...

~~Chy~~ już' ca mnie

~~Z~~ noc

Owoc' idzie... noc niekupi

Chy d'wój'ce ciennie' kaidony

Rych: Posrutek tręba obrony
W Boga na mieki jestego

Pol. Jak ducha on przyjmie koruego
Modlic nam - koruje ię tręba...

Pol. (wstaje nagle)

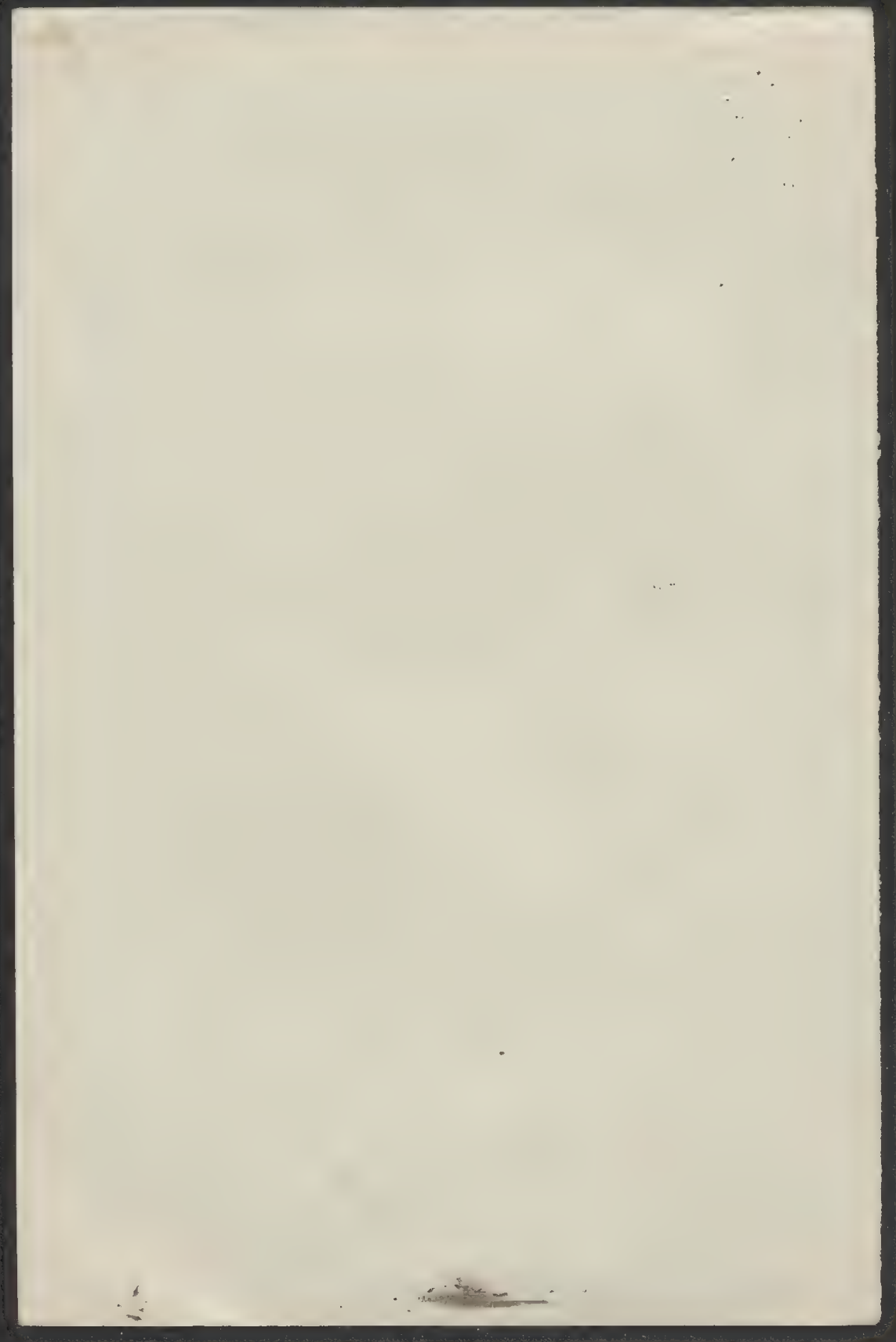
Oko jęzow sas pow. haję
Się ^{mocy} (wzruszam w sobie) ....
Byłam jako dęb mędomny
Jako ten wieko obrony,
Jako werbrae ruczi.

Co przed siebie wody parę
Tam ię strymatę te wole
Co reszta nad moje dół
Co moje dół się składa...

Alce we mnie Kiołowski grada
Się była w tej koronie
Co wienowęta moje obronie

Prze ję moje wydarę
A tej "kieni" - z tych awdrych ^{woli}
Cz. werbrae wody parę

Na Kiołowskię moję doli...

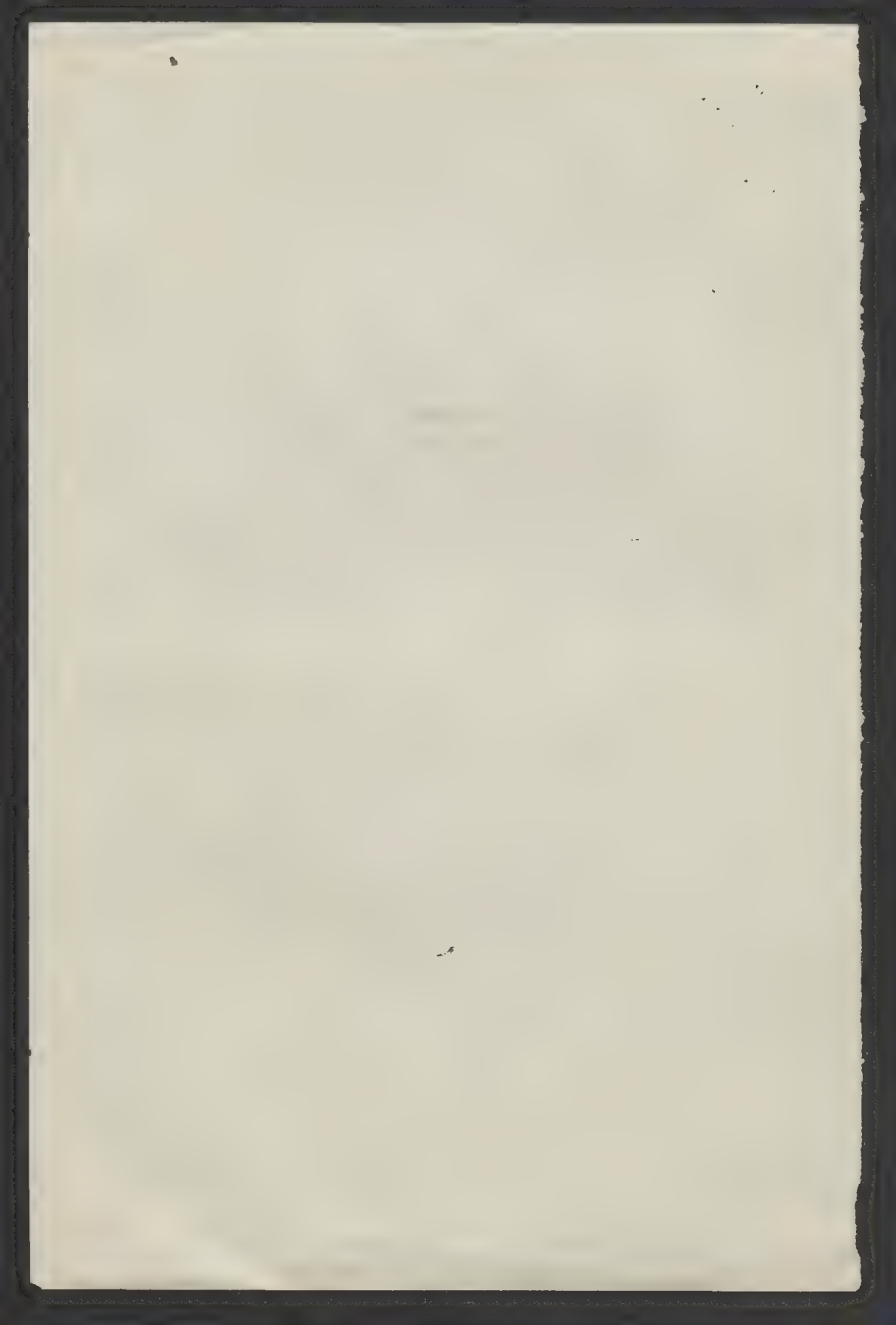
Siły - mocy szukam w sobie
 O tam gdzie nie umiałem,
 O tam gdzie nie jest w grobie,
 O te ~~nie~~ uważne noce, ~~uważne~~ drw
 W sercu płynę obłąki powie...

Копы: живущих вместе мам'
~~Виде~~^{Дондз}, ~~сирота~~, Sacrobien Дае
 Пучок [парный мам']

"Siadk' tu, w oguin, ojere stary
 Kina, przyjad ci, pabary,
 Ogurej - biamie, chare ciaw.
 Pol. ~~Mybier - ju eiz weryetko stado~~
~~Mybier - grime~~

Bych. Myšice - Šmerek a prosa creba...
Koj dole vede celovicku
Kyrie daji : Šmerek daji...

Pol. Coś się z tymi moimi staji
Noc... noc... noc...
Mie bogom... nie bogom...
Chyba nie są... w tej
i gdzie w tej bogom...

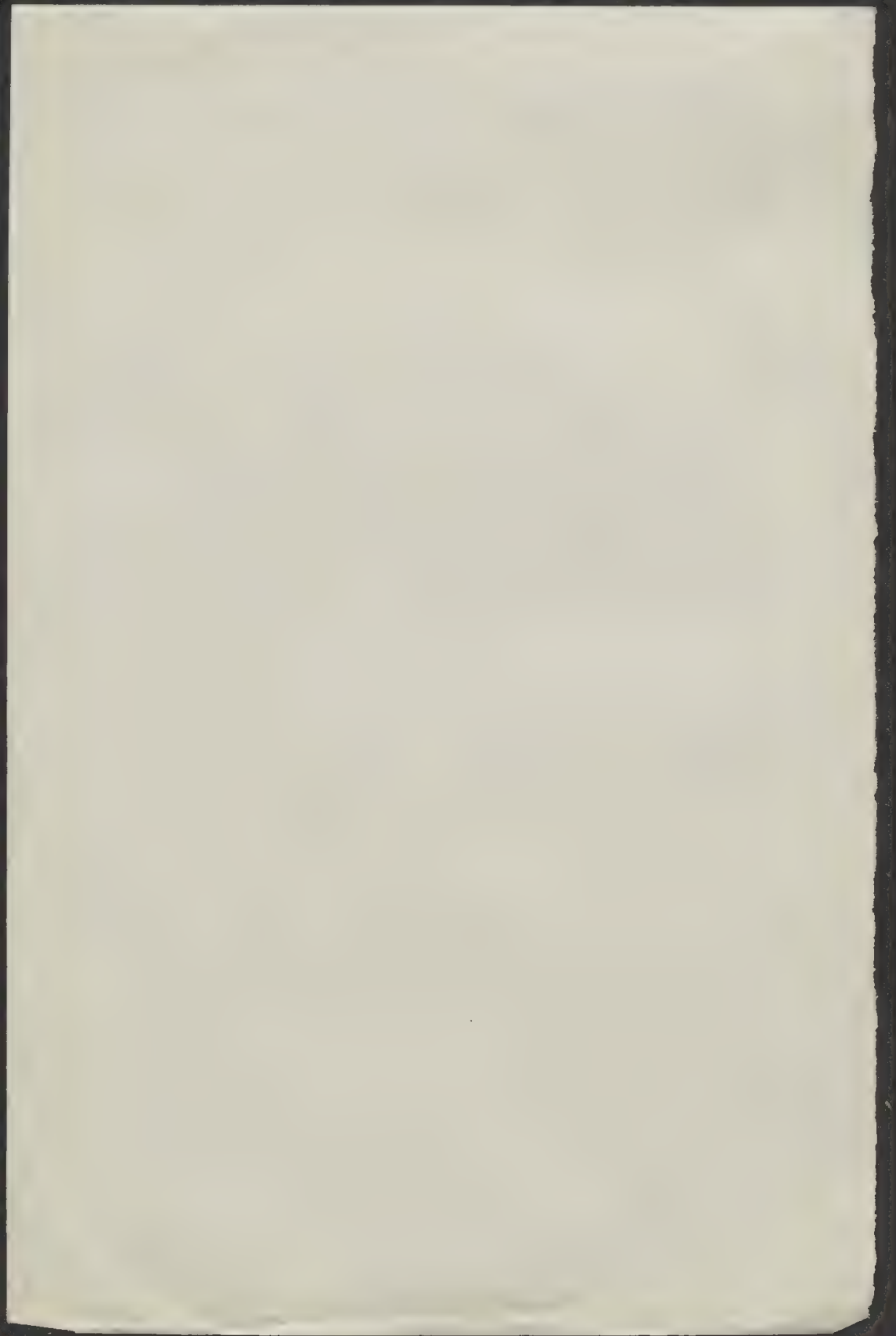

Nol.

16.

Syn ? Gdxiè te city moji ?
Mienko.

Gjore ? knòlu - Ocess to straji
podamiz alla ciekli
Gjore knòlu

Do przekształcenia teorii.

(Jeżeli wstąpię wprowadzić, że teorii powstania ~~sta~~ nasadu
potwierdzenia są ujemne., że różne bywady pod tym
względem hipotezy, jedna z nich się przytacza
jakoś i jako i inne jeszcze np. Smolki lub Kobr.
Wskazać na podstawione przez powstanie hipotezy:
lingwistyczne.

Przy lingwistyka użyta Piękos. przy oznaczaniu
nazw wsi (f.)

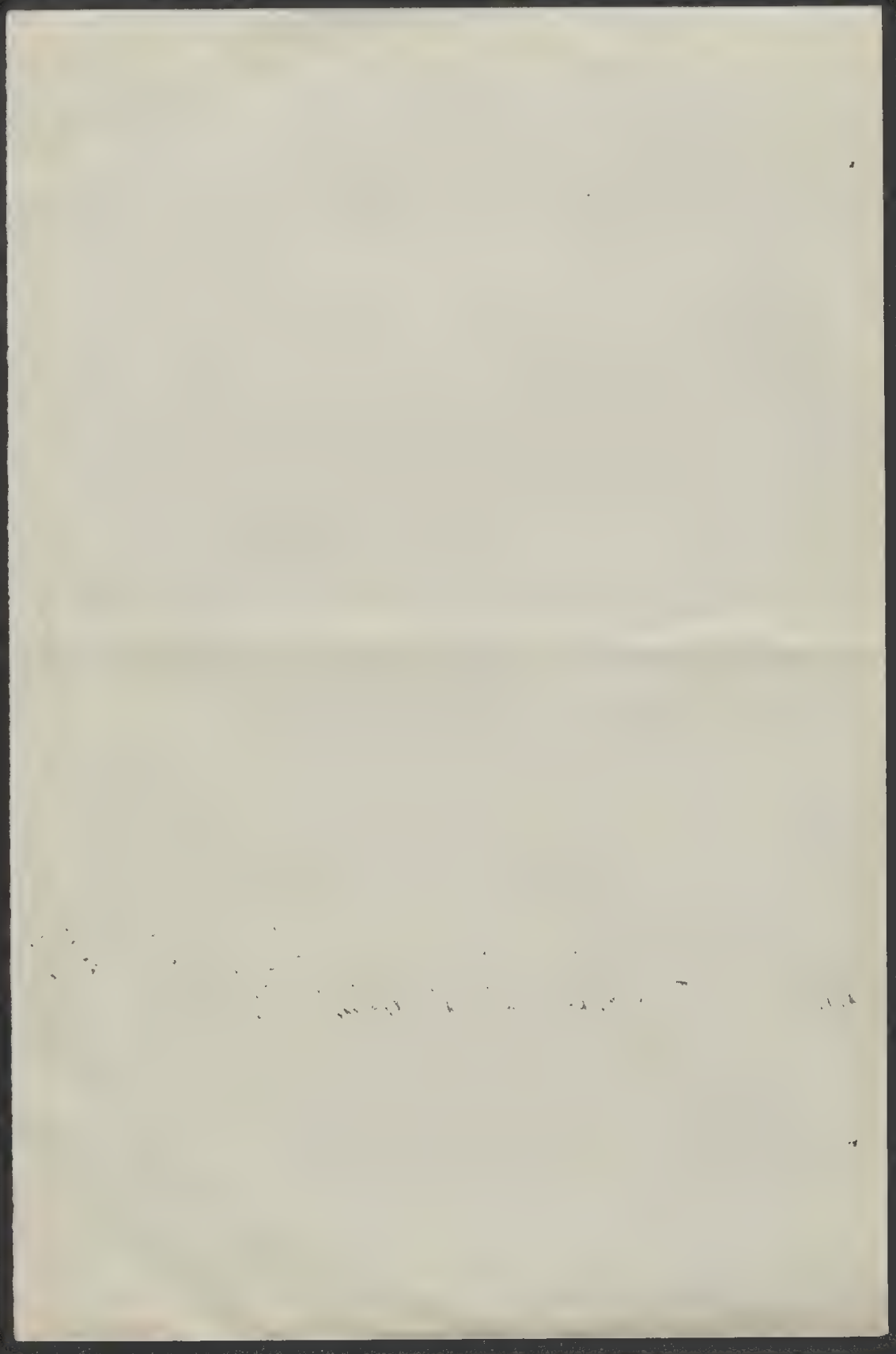
str. 3) Wyjaśnić co organizacja ogólna

str. 4) inaki, które się stały neobancami (?)

Cała teoria Pięk. b. jasno i przystępnie oraz
krótko wyłożona.

Czy nie należałoby raczej przytoczyć z ludności wiejskiej
czy w Polsce tegoż autora wstępu, w ktm opowiada
o osiedleniu się rękodzielników, przybyłych z obczyzny
w D. w. między Włocław, Otrę, Włocław, a Kołobrzegiem (Kob.
str. 127 z 1896 - poprzednia 1881.).

Do Pol. Chr. uwagi.

Postać Poleśbawa Chr. bawarii, i' r'ij wo
przedstawie' Szajnocha. Na tle. Kromik wypo-
czesnych stara' się otworzyć osobistość króla,
wykazać wykreś. jakie on posiadał politycz-
nego rozumu i' straszenia. Stanisława
Polekiego.

O Pol. Chr. historyi Kromiki niemieckie
(Dyblin), polskie (Gallus
i' ruskie) (Kestor).

Stawianie porównania tego króla ściśle się łączy
z dziejami cesarstwa niemieckiego (?) i'
nasz.

Historia niepo' małej obyczajów współczesne.
Czas średniowiecza odznacza się miedzy-
ktę surowością obyczajów. Charaktery ludzkie
są ^{grube} proste, mianując smutny w zapamię-
taniu, okrucieństwo, z drugiej zaś strony
w życiu ascetycznym.

Pol. jest doskonałym typem obywatela
dziej. epoki.

Stanisława to jego własność, jest jego

dobrym gospodarzem, przysparza nam zię-
ni i dobytek w lasach i jaskach wojennych
i rozporządza się niemi. Rozpoczął się
żyć z pomocą wojny - czas prosić się o
uczestnictwo i świadczenia. Ale w świetle
tych uciech, ale rozdawania wśród przy-
jaciół bogactw - potrzebne nam są wojny
zdobycze - (poza Krajowych)
Bolesław wchodzi (?) Krajem; za niego
powstał pewien rodzaj społeczeństwa (?)
skierowany głównie na celów wojennych.
Widzimy stany podporządkowane potrzebom
wojennym. Każdy wojnie niebawem oddaje.
Chcąc utrzymać pośrednio wojowników
Kra...

(czy urządzenia społeczne sąmain powstają
w Krajowach nie są powstające?)

Walczy przeciwko wrogom, w tak jak inne nie-
długo były urządzenia społeczne, polityczne,
tak też i inne idee etyczne przyswieszc-
nia. Charakter był grubo -

fraga ~~stare~~ proste. Ludzie umieli być
barbarszczyni, okrutnikami - lub też świą-
tyni. Istotnie po prostu obowiązek, powód,
sumienia nie obowiązywało postać: średniości.
Pewna drapieżność była powytana wleczas
za cnotę, głębię, która przysparzała jej
chytrość (?)

Przy okazji. Kreśli moralną sylwetkę Pol.
wyraźni on prawdziwie. Pominięciu jednak
głównie kierując uwagę, jakie istotne były
różnice Pol. Ma jego państwo.

- Kreśli był Pol. chytrem względem
Młotów, kt. formuje krowę, a to gae-
bili kawę stonai. Była to broń
stalonej - (Cora chyba?)

- Kreśli się w historii odzwierciedla, jak i postać,
(to nie, po to tylko, aby je we waryetkach
naśladować. Trzeba je całe pokazać,
a godnymi naśladowania mogą być tylko
prawne rzeczy. Historia jednakże musi być
bezbosna i pokazywać co i jak się dzieje.

Co do wofea rusk'ch.

Trapiwcha syntetyzacji basdnoj' poetyckim.
mri' realnie. — (Chto treba smoglednuć u astore
jgo pozhed, choć on najnowerym mē jāt. —
(głupie).

Wakalek wznowleńsici i braku skupienia
u krajn., z drugiey zaś strony niebożacy
jgo wymagującym syntez mē nawet zo-
dnych jui z dżisicjerym pozhdam —
— Kradaw b. w Kol. Chr. Iac' obrac czy
to charakterystyczne kōła, czy przedsta-
wając go jako monachę wierzucy' Polki.

Czy byłaby dobry
wyjaśnić wypary:
egzymorany str. 6
trybaly
inwestytura str. 7.
metropola

To Tytuł może dodać jeszcze:
i trudnościach w jego utworzeniu.

Względem dawać: pojąć trudnych,
możemy opatrzyć specjalnym notatkiem?

My dear Mr. [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

